

சமூக விஞ்ஞானக் காலாண்டுச் சஞ்சிகை

மலர் 1	ஜூலை 1967	இதழ் 2
--------	-----------	--------

சமூகவியல்

புவியியல்

மொழியியல்

கலைகள்

வரலாறு

இலக்கியம்

தொல் பொருளியல்

கலைக் கல்விக் கழகம்

பேராதனை

இலங்கை

விலை ரூ. 1/-

சி
ந்
த
னை

கலைக் கல்விக் கழகம் பேராதனை

மேற்படி கழகத்தின் வெளியீடாகிய சிந்தனை ஆண்டுக்கு நான்குமுறை வெளிவரும். இச்சஞ்சிகையில் சிறப்பாக வரலாறு, புவியியல், பொருளியல், இலக்கியம், கலைகள், தொல்பொருளியல் சமூகவியல் போன்ற துறைகளைச் சார்ந்த விஷயங்கள்பற்றிக் கட்டுரைகள் வெளிவரும். அத்துடன் நூல் விமர்சனங்களும் இடையிடையே பிரசுரிக்கப்படும்.

சிந்தனை ஏப்ரில், ஜூலை, அக்டோபர், ஜனவரி ஆகிய மாதங்களில் வெளியிடப்படும். ஆண்டுச் சந்தா ரூ 4: தனிப்பிரதி ரூ. 1.

சந்தா, கட்டுரைகள் ஆகியவை அனுப்புவதற்கும் பிற தொடர்புகளுக்கும்:-

நிர்வாகி, "சிந்தனை"
அருணாசலம் விடுதி,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை, இலங்கை:

சிந்தனை

காலாண்டுச் சமூக விஞ்ஞானச் சஞ்சிகை

மலர் 1

ஜூலை 1967

இதழ் 2

உள்ளே

அயனமண்டலச் சூழுவளிகளும் இலங்கையின் வானிலையும்	...	ஜி. ஜி. ஆர். தம்பையாப்பிள்ளை	1
இலங்கையின் அரசியல்யாப்புச் சீர்திருத்த இயக்கத்திற்குப் பின்னணியாக அமையும் பொருளாதார அமைப்பு (1833-1863)	...	ஐ. எச். வண்டென் ட்ரீஸென்	5
மலேஷியாவில் கலிங்கம்	...	கா. இந்திரபாலா (தொகுப்பு)	24
நூல் விமர்சனம்: தமிழ் மொழியிற் சமூகவியல்	...	மு. மவ்ரூப்	30
விஞ்ஞானக் கலைச்சொல்லாக்கம்	...	கா. இந்திரபாலா	33
செய்திகள்	...		41
'கைத்தொழிற் புரட்சி' என்ற பதம்	...	செ. ராஜரத்தினம்	44
கலிங்கர் ஆட்சிக்காலம் - II அரசியல் வரலாறு	...	ஸிரிமா கிரிமுண	51
சிங்கள நாடகக்கலை - ஸொகறியும் கோலமும்	...	எதிரிவீர ஸரத்சந்திர	56

தனிப் பிரதி 1-00

தொடர்புகள்:

ஆண்டுச் சந்தா 4-00

நிர்வாகி, 'சிந்தனை'

அருணாசலம் வீடுதி,
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்,
பேராதனை.

கட்டுரையாசிரியர்கள்

- ஜி. ஜி. ஆர். தம்பையாப்பிள்ளை, B.A. (இலங்கை), M.A. (கலிபோனியா) Ph.D. (கேம்ப்றிட்ஜ்), புவியியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஐ. எச். வண்டென் ட்ரீஸென், B.A. (இலங்கை), Ph.D. (லண்டன்), பொருளியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- கா. இந்திரபாலா, B.A. (இலங்கை), Ph.D. (லண்டன்), வரலாற்று விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- மு. மவ்ரூப், B.A. (இலங்கை), சமூகவியல் துணை விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- செ. ராஜரத்தினம், B.A. (இலங்கை), M. Sc. (லண்டன்), பொருளியல் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- ஸிரிமா கிரிபமுண, M.A. (இலங்கை), Ph.D. (லண்டன்), வரலாற்று விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.
- எதிரிவீர லரத்சந்த்ர, M.A., Ph. D. (லண்டன்), சிங்கள இணைப் பேராசிரியர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனை.

அயன மண்டலச் சூருவளிகளும் இலங்கையின் வானிலையும்

மது காலநிலையைப் பொறுத்த மட்டில் அயன இறக்கம் ஓர் அசாதாரண வானிலைத் தோற்றப்பாடன்று. ஓர் உண்மையான அயன இறக்கத்தாலே எமது தீவின் வானிலை பாதிக்கப்படுமா என்பது பற்றி ஒரு காலத்தில் நம் வளிமண்டல அறிஞர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை நிலவியது. அயன மண்டலத்துப் 'புயல்களினாலே' பாதிக்க முடியாத வகையிலே இலங்கை மத்திய கோட்டிற்கு மிக அண்மையில் அமைந்திருப்பதாக அக்காலத்திலே கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் இன்று இவ்விஷயம் சந்தேகத்திற்குரிய ஒரு விஷயமன்று. 'எமது சூழலில் ஊடுருவிச் செல்லும்' அயன இறக்கங்கள் பற்றிய பல சான்றுகளினால் இப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படுகின்றது. எனினும் எங்களுடைய நாளாந்த வானிலையைப் பொறுத்த மட்டிலே இத்தகைய இறக்கம் ஒரு சாதாரண அனுபவம் என்று கூறுவதற்கில்லை.

வேறெந்த வளிமண்டலத் தோற்றப்பாட்டையும்விட அயன இறக்கம் தொடர்ந்து வளிமண்டல வியலாருக்கு ஒரு புதிராகவேயுள்ளது. இத்தனித்த தோற்றப்பாட்டினைப் பொறுத்துப் பெருமளவிற்கு பெயர்டுகள் காணப்படுவதால் இத்தொற்றம் ஏற்படுவது இயற்கைக்கு மாறானதொன்றன்று. இதனால் உதாரணமாக 'இறக்கம்', 'தாழ்வு' 'சூருவளி' 'ரைபூன்' (Typhoon) 'பெரும் புயல்' (Hurricane) 'தாழ் அமுக்க அலைகள்' என்பவை ஒத்த தோற்றப்பாட்

டைக் குறிக்கவே பயன்படுகின்றன. இத்தகு மாற்றத்துடன் சேர்ந்து வளிமண்டல வியல் அறிஞர்களிடையே, இவற்றின் பிறப்பிற்கான காரணம் சம்பந்தமாகக் கருத்தொற்றுமை காணப்படவில்லை.

இறக்கங்களின் அமைப்பு:

அயன இறக்கம் அயனப் பிரதேசத்திற்கு தெளிவான வானிலைத் தோற்றப்பாடாக, மத்திய கோட்டின் இருமருங்கிலும் 25° 35° வரையான அகலகோடுகளில் விரிந்து காணப்படுகிறது. அடிப்படையாக இத்தோற்றப்பாட்டினைத் தன்னைச் சூழத் தொடர்ச்சியான துரித காற்றின் வட்டமான அசைவையும், தொடர்ந்து வரும் கூடாத வானிலையையும் உடைய ஒரு தாழ்முக்க மையம் என விபரிக்கலாம். தொடர்ந்து வரும் வானிலையின் கடுந்தன்மை இறக்கத்தின் வளர்ச்சி நிலையைப் பொறுத்து வேறுபடுகின்றது. பொதுவாக நோக்கின் இறக்கத்தின் வளர்ச்சியில் மூன்று நிலைகளை அறியலாம்.

மூன்று நிலைகள்:

தொடக்கநிலை ஒரு 'தாழ்' (Low) நிலையாக அமைந்துள்ளது. இது சுற்றியுள்ள காற்றிலிருந்து வேறுபட்டதாக அமைந்த ஒரு தாழ் இறக்கப் பரப்பாகும். இத்தொடக்க வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பல கொள்கைகள் ஏற்பட்டுள்ளபோதும், அதனைப் பற்றி இன்னும் முழுமையாக அறியப்பட உள்ளது. இவற்றில் எக்கொள்கையாவது தொடக்க நிலையின்

எல்லா அம்சங்களையும் விளக்குவதாய் இல்லை. இலங்கைப் பிரதேசத்திற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட பொதுப் பார்வைப் படத்தில் (Synoptic Chart) குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு பெரிய பிரதேசமொன்றின் வானிலைத் தோற்றப்பாடுகளைக் குறிப்பது) இவ்வாறான பல தாழ்வுகளை அடையாளம் செய்யலாம். ஆனால் இவற்றிற் பல, குறுகிய காலம் நிலைத்திருந்த பின், மறைந்து விடுகின்றன. இவற்றில் எந்தவொரு 'தாழ்வு' நீண்டகாலம் நிலைத்திருப்பின் அது மேலும் மேலும் தெளிவாக அமைந்து தனது செல்வாக்களை ஏற்படுத்தும் பிரதேசத்தினை விரிவுபடுத்தி விரைவிலே செறிவாக அமைந்து 'இறக்கம்' என்று தீர்மானிக்கக் கூடிய தாய்ப் படிமுறை வளர்ச்சியின் இரண்டாவது நிலையை அடைகின்றது. மீண்டும் 'இறக்கம்' முதிர்ச்சிப்பருவத்தின் இடைநிலையிற் காணப்படுகின்றது. இதில் இருந்து சூறாவளி ஆகும் நிலைக்குச் செல்லலாம், செல்லாமலும் விடலாம். அநேகமாக இறக்கம் தேங்கி, வானிலையிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவு சேதத்தினை ஏற்படுத்தி, மறைந்துவிடுகின்றது. சரியாகக் கூறின் தனது வாழ்க்கைவரலாற்றை முற்றுப்பெறச் செய்யாது மறைந்து விடுகின்றது.

வானிலையில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள்:

தனது முறைக்கேற்ப இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் தனது சொந்தப்பாணியில் வானிலையைப் பாதிக்கின்றது. 'தாழ்வு' வானிலையில் மென்மையான மோசங்களையும், அதேசமயம் சூறாவளி வானிலையில் கடினமான பாதிப்பினையும் ஏற்படுத்துகின்றது. மேலும் இத்தோற்றப்பாடுகளில் எந்தவொன்றும் வானிலையிற் செல்வாக்கினை ஏற்படுத்தும் காலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறுபடுகின்றது. தாழ்வொன்று இறக்கமாக முதிர்ச்சியடைந்ததும், பின்னையது ஒரு சில நாட்கள் தேங்கியிருந்து பின்னர் திடீரெனச் 'சூறாவளிப்' புயலாக விருத்தியுறுவது பல சந்தர்ப்பங்களில் அறியப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான ஒரு நிலைமை 1957-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற் காணப்பட்டு, அப்போது நிலைத்திருந்த ஒரு 'தாழ்வு' சூறாவளியாகத் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து தனது மூர்க்கத்தைத் தீவின் கிழக்கு, வட பகுதிகளிற் காட்டத் தொடங்கிற்று. மறுபடியும் 1952-ல் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையடைந்த சூறாவளி எமது தீவின் கரைகளிற் சிறிது காலம் திடீரென முதிர்ச்சியுற்றது. இதனால் அநேக சந்தர்ப்பங்களிற் பின்னையது 'சூறாவளிப் புயலாக' முற்றுப்பெறும் என்பதை நிச்சயத்துடன் 'முன்கூற' முடியாதுள்ளது.

நவீன வளிமண்டல உபகரணங்களை யுடைய ஐக்கிய அமெரிக்க வானிலை அறிஞர்களுக்கும் அவற்றின் பாதைகளை நிச்சயிக்க முடியாதுள்ளது. இப்பிரதேசங்களிற் 'பெரும் புயல்' (Hurricane) என அழைக்கப்பட்டவை பொதுப்பார்வைப் படங்களில் அடையாளம் செய்யப்பட்ட போதும் 'இராடாரில்' (Radar) அவற்றின் பாதை ஒழுங்கற்றதாகக் காணப்படலாம். இதனால் அவர்கள் புயலாற்ற பாதிக்கப்படும் பெரும் பிரதேசத்துக்கு முன்னெச்சரிக்கை விடுவதே செய்யக் கூடியதொன்றாக உள்ளது.

புவியியற் பெயரிடு:

நன்கு வளர்ச்சியடைந்த இறக்கங்கள் புயல்களென உணரப்பட்டாலும், அவை பொதுவாகக் காணப்படும் புவியியற் பிரதேசத்திற்கேற்ப பல பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. இதனால் இது இந்து சமுத்திரம், வங்காள விரிகுடா, அராபியக்கடலில் சூறாவளிகளென அழைக்கப்படுகின்றது. 'சூறாவளி' என்ற பதம் முதன்முதலில் வணக்கத்துக்குரிய பிட்டிங்டன் (Rev. Piddington) என்பவர் கல்கத்தாவில் முகாமிட்டிருந்த போது வங்காள விரிகுடாவில், பருவங்களில் ஏற்படும் 'சுழலும் புயல்களைக் குறிக்கப் (Revolving Storm) பயன்

படுத்தினார். பிலிப்பைன்சில் இதற்கிடான பெயர் 'பாகுவோய்' (Bagvious) எனவும், மேற்கு பசுபிக், சீன, யப்பானியக் கடல்களில் தைபூன் (Typhoon) எனவும், இந்தோனேஷியக் கடல்களில் 'டபூன்' (Tuffoon) எனவும், வட அவுஸ்திரேலியக் கரைகளில் 'வில்லி வில்லி' (Willy Willy) எனவும், தென் அமெரிக்காவில் 'வூதான்' (Vuthan) எனவும், கிழக்கு பசுபிக், அத்திலாந்திக், தென் இந்திய சமுத்திரங்களில் 'பெரும்புயல்' (Hurricane) எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

பல பிரதேசங்களில் இப் 'புயல்கள்' பெண்பாலார் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. காரணம், இது அநேகமாக மக்களிடையே திடீரென மூர்க்கத்தனமாகக் கட்டவிழ்த்துவிடப்படும் இயல்பைக் காட்டுவதற்காகும். மென்மையானதும் அமைதியானதுமான 'தாழ்வு' எச்சரிக்கை எதுவுமின்றி 'மூர்க்கத்தனமான' சூறாவளியாக மாறலாம். இதனால் 1953-தொடக்கம் புளோரிடாக் குடாக்கரையில் ஒவ்வொரு பருவத்தினதும் 'பெரும்புயல்கள்' அகரவரிசையிற் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சில மோசமானவை 1954-ல் காரால் (Carol) எட்னா (Edna) ஹேசல் (Hasei) எனவும், 1955ல் கொன்னி (Connie) டயேன், (Diane) எனவும்,

1957-ல் ஒப்ரே (Aubrey) எனவும் அழைக்கப்பட்டன.

1900-ம் ஆண்டில் டெக்சாசின் பெரும்புயல் 6000 உயிர்களின் அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்தது. இப்பெரும்புயல்களில் குறிப்பிடத்தக்கது 1938-ல் ஏற்பட்டதாகும். அது அனேகமாகச் செல்லக்கூடிய பாதையில் முதலில் 'முன் நெச்சரிக்கை' செய்யப்பட்டாலும் அடிக்கடி மாறும் போக்கினை உடையதாகக் காணப்பட்டுத் தனது பாதையினை நிச்சயித்தவர்களை ஏமாற்றி விட்டுச் சென்றது. இது சுமார் 1000 உயிர்களின் அழிவிற்குக் காரணமாக இருந்தது. 300 மில்லியன் டொலருக்கு மேலான சொத்தின் அழிவிற்குப் பொறுப்பாக இருந்தது. அண்மை வருடங்களில் இதே போன்று யப்பான், பிலிப்பைன்சில் தைபூன்கள் ஏற்பட்டன.

மனிதனின் முழுத்திறமையும் வளிமண்டல உபகரணங்களும் இயற்கையினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இந்த 'அரக்கனுக்கு' ஈடு கொடுக்க முடியாதுள்ளன. இப்புயல்கள் அடிக்கடி மக்களை நோக்கிக் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் இதன் மூர்க்கத்தனத்தின் சக்தி பல அணுக்குண்டுகளுக்குச் சமமானதாக இருக்கலாம்.

1. Thambyahpillay, G, "Cyclonic Rains," in *Climates of Ceylon*, (M. A. Thesis, Univ. of California, 1952,) pp. 87-90.
2. Thambyahpillay, G, "The Incidence of Depressional and Cyclonic Activity," in *Climatic Fluctuations in Ceylon* (Ph. D Thesis: University of Cambridge) 1958, vol. I, pp. 139-144.
3. Thambyahpillay, G, "Tropical Cyclones and the Climate of Ceylon," *Univ. of Ceylon Review*, vol. XVII, Nos.-4 (July-Oct., 1959, pp. 137-180.
4. Thambyahpillay, G, "Pacific Climatology and the Weather of Ceylon," paper read at the *Pacific Science Congress*, Aug -1966 (to appear in post-Congress publications).

ஈழத்து முஸ்லிம்கள்

- ★ ஈழத்து முஸ்லிம்கள் தமது கலாச்சாரத் தனித்தன்மையை இழந்துவிடக்கூடாது அதைக் கட்டிக்காக்க வேண்டும்," என்று கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கலாச்சாரத் தனித்தன்மை என்பது என்ன? இது கட்டிக் காக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதானா?
- ★ வட ஆபிரிக்காவிலும், லெனகலிலும், இலங்கையிலும் மாத்திரமே முஸ்லிம்கள் சோனகர் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். இந்தப் பெயர் எப்படி வந்தது? ஏன் நிலைத்து நிற்கின்றது?.
- ★ முஸ்லிம்களுக்கு இதுகாறும் நல்ல அரசியற் தலைவர்கள் வாய்க்கவில்லை. அப்படி வாய்க்கும் வரையில் அவர்களுக்கு அரசியல் வெற்றி கிடையாது" என்கிறார்கள் உண்மையா?.
- ★ கடந்த சில நூற்றாண்டுகளாக ஈழநாட்டில் ஏற்பட்டு வந்திருக்கும் மாபெரும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களினால் பௌத்தமதம் மாறிவருகின்றது என்று அண்மை ஆராய்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. இந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் இஸ்லாத்திற்கு நடந்திருப்பதென்ன?

இவை இன்றைய இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள் நாள்தோறும் தம்மைத் தாமே கேட்டுக் கொள்ளும் கேள்விகள் இவற்றிற்கும் இவை போன்ற வேறு பல பிரச்சினைகளுக்கும் வரலாற்று அடிப்படையில் பதிலளிக்கும் கட்டுரைத் தொடர் ஒன்று அடுத்த 'சிந்தனை'யில் ஆரம்பமாகின்றது.

'சிந்தனை' க்கு உங்கள் சந்தாவைக் கட்டிவிடுங்கள்.

முஸ்லிம் வாசகர்களுக்கு ஓர் வேண்டுகோள்

ஈழநாட்டு, முஸ்லிம்களது வரலாறு, சமூக அமைப்பு ஆகியவை பற்றிய விரிவான ஆராய்ச்சியொன்று இப்பொழுது செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இது சம்பந்தமாய் உதவியாய் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் உங்களிடம் இருக்குமாயின் கீழ்க்கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொண்டு உதவிசெய்யுங்கள்.

பழைய அரபுத்தமிழ் கிரந்தங்கள்; உங்கள் ஊரில் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க சமூக பழக்கவழக்கங்கள்; துண்டுப் பிரசுரங்கள்; போன்றவை பெரிதும் வரவேற்கப்படும்.

M. MAUROOF,
DEPT. OF SOCIOLOGY,
UNIVERSITY OF CEYLON,
PERADENIYA.

இலங்கையின் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்த இயக்கத்திற்குப் பின்னணியாக அமையும் பொருளாதார அமைப்பு. (1833-1863)

புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இலங்கை வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற அரசியல் யாப்புச்சீர்திருத்தத்துக்கான போராட்டமானது அக்காலத்தில் பிற துறைகளில் ஏற்பட்ட பெரும் பாலான இயக்கங்கள் போலவே கோப்பிச் செய்கையின் தேவைகளினால் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டது; இந்த இயக்கத்தின் முன்னணியில் பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரரும் வர்த்தகர்களுமே சிறிது காலத்திற்கு நின்றனர். அவர்கள் காட்டிய அக்கறையானது அரசியல்துறையிலே அதிகாரம் பெறுவதன் மூலம்தாம் பெறக்கூடிய திட்டவட்டமான நன்மைகள் பற்றிய எண்ணத்தினால் ஏற்பட்டது. வரவு செலவுத் திட்டத்தை அமைத்துக்கொள்வதில் அதிகாரம் பெறுதல், போக்குவரத்துத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்குக் கூடியளவு பணத்தைச் செலவிடுதல், கோப்பிச் செய்கை மீதுவிதிக்கப்பட்ட வரியைக் குறைத்துக் கொள்ளுதல் போன்ற நோக்கங்கள், பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரரையும், வர்த்தகர்களையும், அரசியல்யாப்புச் சீர்திருத்தத்துக்குப் போராடத்தூண்டினது. இத்தகைய இயக்கத்தில் அரசியற் கொள்கைகளோ, கருத்துக்களோ அதிகம் இடம் பெற்றதாகத் தோன்றவில்லை. மனித உரிமைகள், அல்லது பிற கருத்து அம்சங்கள் ஆகியவற்றில் அதிகம் கவனம் செலுத்தாது அவர்களை நேரடியாகப்பாதித்த சில பொருளாதார அம்சங்களில் மட்டும் தான் அதிகம் கவனம் செலுத்தினர்;

இத்தகைய அரசியல் இயக்கத்தில், பொருளாதார அம்சங்கள்தான் அதிகம் கவனிக்கப்பட்டன என்பது அந்த அரசியல் இயக்கத்தின் தன்மையை நோக்குமிடத்துக்கண்டுகொள்ளலாம், சீர்திருத்தத்துக்கான போராட்டம் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட போராட்டமன்று, அது காலத்துக்குக் காலம் விட்டு விட்டு ஏற்பட்ட போராட்டமாகும். பொதுவாகக் கோப்பிச் செய்கை கஷ்டத்துக்குள்ளாகியிருந்தகாலத்தில் அல்லது தெரு அமைப்பு, புகையிரதப் பாதையமைப்பு ஆகிய கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கைக்குப் பயனுள்ள பொது வேலைகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் செலவிட்ட பணம் குறைக்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற அளவுக்குச் செலவிடப்படாதிருந்தால் அரசியல் யாப்புச்சீர்திருத்தம் பற்றித் திடீரெனத் தோட்டச் சொந்தக்காரரும் வர்த்தகரும் அக்கறை கொண்டு போராடுவதைக் காணலாம். பிற காலங்களில் அவர்களுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமிடையே நல்லுறவு காணப்பட்டது. இவ்வாறாக 1823-க்கும் 1886க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அரசியல் யாப்பின் அபிவிருத்திக்கான இயக்கத்தின் “பொருளாதாரப் பின்னணி” என அழைக்கக்கூடிய பின்னணியானது கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கையின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட பின்னணியே.

1796-ல் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்கள் பிரித்தானியராட்சிக்கு உட்பட்ட

பட்டபோது, அவை சென்னைமாநிலத் தோடு இணைக்கப்பட்டு ஓர் இராணுவத் தேசாதிபதி மூலம் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் குழுவினால் நிர்வகிக்கப்பட்டன. இந்த இராணுவத் தேசாதிபதி நிர்வாகத்தில் தனக்கு உதவியாக வைத்திருந்த அதிகாரிகளுள் ஒரு வதிவாளர் (Resident), ஒரு வருமான மேலதிகாரி, ஐரோப்பிய வரி சேகரிப்பாளர், சென்னை மாநிலத்துக் கீழ்திகாரிகள் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இந்த நிர்வாகம் பெருமளவுக்கு ஒரு தற்காலிக ஒழுங்காகவே காணப்பட்டது. ஒல்லாந்தருடன் பிரித்தானியர் நடத்தி வந்த போராட்டங்கள் முடிவுற்ற பின்னர் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களை ஒல்லாந்தருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படக் கூடுமென எதிர்பார்த்ததினால், இப்படியான தற்காலிக ஒழுங்கொன்று செய்து கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், 1802-ல் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆமியான் (Amiens) சமாதானத்தின்படி இலங்கையின் மாகாணங்கள் பிரித்தானியருக்கே செல்ல வேண்டுமென உறுதியாகக் கப்பட்டது. அதனால் தற்காலிக ஒழுங்கு முறை கைவிடப்பட்டு நிர்வாக அமைப்பில் உடனே மாற்றமொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்திய நிர்வாகத்துடன் காணப்பட்ட தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது. கரையோர மாகாணங்களுக்கு ஒரு முடிக் குரிய குடியேற்ற நாட்டின் அல்லது கலனியின் அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அவற்றின் விவகாரங்களைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு ஒரு தேசாதிபதியிடமும் அவருக்கு ஆலோசனை கூறும் கழகத்திடமும் கொடுக்கப்பட்டது¹.

இலங்கையின் மத்திய பாகத்திலிருந்த சுதந்திர இராச்சியமான கண்டியுடன் நடந்த போர்களும், எல்லைத்தகராறுகளும் கண்டியப் பிரபுக்களுடன் கூடிச் செய்துகொண்ட சதித்திட்டங்களும் அடுத்த பதின்மூன்று ஆண்டுக்காலப் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது முக்கிய சம்பவங்களாகக் காணப்பட்டன. பின்பு மார்ச்சு 1815-ல் கண்டித் தலைவர்களும்

பிரித்தானிய அரசாங்கமும் கூடிக் கண்டி மன்னனைச் சிங்காசனத்திலிருந்து அகற்றி அவனுடைய வம்சத்தாருக்கும் கண்டியை ஆளும் உரிமைகளை இல்லாது செய்து, கண்டிப்பகுதியின் ஆட்சிப்பொறுப்பைப் பிரித்தானிய வேந்தரிடம் ஒப்படைத்தனர். இதனால் முதன் முறையாக இலங்கைத்தீவு முழுவதும் மேலைத்தேசத்தவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது.

கண்டியப் பிரதேசம் கைப்பற்றப் பட்டதாலும் கரையோர மாகாணங்களிலே சில அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருந்ததினாலும் 1802-ம் ஆண்டின் அரசியல் யாப்பினைச் சீர்திருத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பல ஆண்டுகளாகக் கோல்புரூச் ஆணைக் குழு என அழைக்கப்பட்ட விசாரணைக் குழுவினால் விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டு 1833-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இச்சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது².

கோல்புருக்கினுடைய சிபாரிசின் பேரில் ஒரு செயற்றுறை சார்ந்த கழகமும் சட்டசபையும் அமைக்கப்பட்டன. முதலாவது கழகத்தில் ஐந்து சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் அங்கத்துவம் வகித்தனர். இந்தக் கழகத்திடம் தேசாதிபதி புத்திமதி கேட்கக் கடமைப்பட்டவராக இருந்தார். ஆனால் கட்டாயமாக அக் கழகத்தின் தீர்மானங்களின்படி அவர் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று இருக்கவில்லை. சட்டசபையில் ஒன்பது அதிகாரிகளும் ஆறு உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களும் அங்கத்துவம் வகித்தனர். உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் நாட்டிலிருந்த முக்கிய வர்த்தகர்கள், நிலச் சொந்தக்காரர் ஆகியோர் மத்தியிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். எல்லாச் சட்டங்களும் இந்தச் சபையில் ஆலோசிக்கப்பட்டுச் சபையின் பேரிலேயே சட்டமாகப்படல் வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இச்சட்டங்கள் தேசாதிபதி சார்ந்த கழகத்தின் சட்டங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. எனினும் சட்டம் இயற்றுவதில் தேசாதிபதி பெற்றிருந்த

அதிகாரமும் கட்டுப்பாடும் மாற்றப் படாது இருந்தன: ஏனெனில் தேசாதிபதி தான் விரும்பிய சட்டத்தை இயற்றிக் கொள்ளச், சட்டசபையில் தனக்கு உதவியாகச் சபையின் பெரும்பான்மை அங்கத்தவர்களாகிய உத்தியோகப் பற்றுடையவர்களை அல்லது அதிகாரிகளை வைத்திருந்தார். அத்துடன் தான் விரும்பாத சட்டங்களை நிராகரிக்கும் விசேஷ அதிகாரமும் அவருக்கு இருந்தது.³

இலங்கையில் நிர்வாகம் நடத்திய ஒரு தேசாதிபதிக்கும், இலங்கையிலிருந்த வல்லமை வாய்ந்த பல்வேறு சக்திகளுக்கு மிடையில் முதன் முறையாக ஏற்பட்ட தகராறு இந்த உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களை நியமிப்பது சம்பந்தமாக ஏற்பட்டது. மூன்று இலங்கையரையும், மூன்று ஐரோப்பியரையும் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களாக நியமிப்பதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இத்தகைய நியமனமொன்றைச் செய்துகொள்வது கஷ்டமானது என்பதைத் தேசாதிபதி லேர் ரொபர்ட் வில் மட் ஹோட்டன் உணர்ந்தார்: இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. சாதிப்பாகுபாடுகள், பல்வேறு மக்கட் பிரிவினரிடையே காணப்பட்ட பொருமையுணர்ச்சி ஆகியவை இலங்கையரை அங்கத்தவர்களாக நியமிப்பதில் தடைகளை ஏற்படுத்தின. மேலும் 'இலங்கையரிடையே மிக உயர்ந்த நிலையிலிருந்தவர்களுடைய வருமானம் கூட மிகக் குறைந்ததாக இருந்ததினால், அரசாங்க சேவையில் தாம் பெற்ற பதவிகளைத் துறந்து சட்டசபையில் அங்கத்துவம் வகிப்பதற்கு முன் வரக்கூடிய நிலையில் எவரும் இருக்கவில்லை.'⁴ இதனாலும் அங்கத்தவர்களாக இலங்கையரைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் கஷ்டம் காணப்பட்டது. ஐரோப்பியரைப் பொறுத்த மட்டிலும் சில பிரச்சினைகள் இருந்தன. இலங்கையிலிருந்த ஐரோப்பியர்களுள் பெரும்பாலானோர் உண்மையில் வர்த்தகர்களாக இருக்கவில்லை; அவர்களுக்கு இலங்கையில் எதுவித சொத்துமீது இருக்க

வில்லை. இலங்கையின் விவகாரங்களிலே அவர்கள் எதுவித அக்கறையும் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் பிறநாட்டு வர்த்தகத்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளாகக் காணப்பட்டனர். இங்கு அவர்கள் அந்தத்தாபனங்களுக்காக வியாபாரம் நடத்திவந்தனர். எந்த நேரத்திலும் திருப்பி அழைக்கப்படக்கூடிய நிலையிலே காணப்பட்டார்கள். சபையில் அங்கத்துவம் வகிக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்த ஒரு சில ஐரோப்பியரிடம் வேறொரு குறை காணப்பட்டது. அதாவது அரசியல் யாப்பின் விதிகளின்படி இலங்கையில் குறைந்தது 2 ஆண்டுக் காலமாவது வசித்திருந்தால்தான் எவரும் அங்கத்துவம் வகிக்கலாமெனக் கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அங்கத்துவம் வகிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருந்த ஐரோப்பியர்களுள் ஒருவராவது இரண்டாண்டுகள் இலங்கையில் வசித்திருக்கவில்லை.

ஆகவே தேசாதிபதி சபைக்கு அங்கத்தவர்களை நியமிக்காது இந்த நிலைப் பற்றிப் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசியாகிய ஸ்டான்லி பிரபுவுக்கு அறிவித்தார். அதன் பேரில் அரசாங்கக் காரியதரிசியான அரசியல் யாப்பின் சில விதிகளைத் தற்காலிகமாகத் தளர்த்தி வைத்தார். சபையில் அங்கத்துவம் வகிப்பதற்குத் தாமாக விருப்பப்பட்டவர்களே அவ்வாறு அங்கத்துவம் வகிக்கலாமென அரசியல் யாப்பில் காணப்பட்ட விதி அமுல் நடத்தப்படவேண்டியதில்லை என்றும் அதற்குப் பதிலாகத் தேசாதிபதி அரசாங்க சேவையில் இருக்கும் இலங்கையரையே சபையின் அங்கத்தவர்களாக நியமிக்க வேண்டுமெனவும் ஆணையிட்டார். அத்தகைய அங்கத்தவர்களுக்கு, நியமனம் பெறும்போது அவர்கள் அரசாங்க சேவையில் பெற்ற அளவு சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அரசாங்கக் காரியதரிசி குறிப்பிட்டார். இத்தகைய ஒழுங்கு ஒரு தற்காலிகமான ஒழுங்கேயென்றும் கூடிய விரைவில் இந்த அரசாங்க சேவையாளரை விலக்கிச் சாதா

ரண அங்கத்தவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்றும் அவர் வற்புறுத்தினார். பண உதவியில்லாது அங்கத்துவம் வகிக்கத்தக்க நிலச் சொந்தக்காரரும், பிறரும் இத்தகைய சாதாரண அங்கத்தவர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கூறினார். இந்த மாற்றத்தைச் செய்துகொள்ள உடன்பட்டாலும், இரண்டாண்டுகளாவது இலங்கையில் வசித்த ஐரோப்பியரே அங்கத்துவம் வகிக்கலாம் என்ற விதியைக் கலனியாட்சிக் காரியாலயம் மாற்றியமைக்க மறுத்தது. இந்த விதியை மாற்றினால் சபையில் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டதன் நோக்கமே நிறைவேறுது போய்விடுமென அக்காரியாலய அதிகாரிகள் வாதாடினர்.⁶

இதற்கிடையில் தங்கள் பிரதிநிதிகளைச் சபையின் அங்கத்தவர்களாகத் தேசாதிபதி நியமிக்கத் தவறியதைக் கண்ட வர்த்தகர்கள் தேசாதிபதிமீது குற்றம் சாட்டினர். அப்படித் தேசாதிபதி நடந்து கொண்டதற்கு இலங்கைவாசிகள் மீது “நம்பிக்கையின்மையும், அவமதிப்பும்” கொண்டிருந்ததே காரணம் என அவர்கள் கூறினர். இதுபற்றிப் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசிக்கு முறையீட்டுப் பத்திரமும் அனுப்பி வைத்தனர். விசாரணைக் குழுவினர் ஏற்பாடு செய்தது போலச் சட்டசபையை அமைக்கவேண்டுமென ஹோட்டன் தேசாதிபதியைக் கேட்டுக்கொள்ளுமாறு அரசாங்கக் காரியதரிசிக்கு இப்பத்திரத்தின்மூலம் விண்ணப்பித்தனர். ஆனால், லண்டனில் இருந்த கலனியாட்சிக் காரியாலயம், ஹோட்டன் தேசாதிபதியின் நடத்தை சரியான தெனத் திருப்தி கொண்டது. முறையீடு செய்தவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்காது நிராகரித்தபோது, தேசாதிபதியினுடைய கவனமான நடவடிக்கைகளைக் கலனியாட்சிக் காரியாலய அதிகாரிகள் மெச்சினர். ஆனால் அதே நேரத்தில் கூடிய விரைவாகச் சபையினைப் பூரணமாக அமைத்துக்கொள்ளும்படி ஹோட்டன் தேசாதிபதியை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர்.⁷

1835-ல்தான், அதாவது கோல்புறுக் சிபாரிசுகள் செய்து இரண்டு ஆண்டுகளின் பின்னர், தேசாதிபதி உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களை நியமிக்கத் தொடங்கினார். அவர் நியமித்த மூன்று இலங்கையரும் நியமனங்களை ஏற்றுக் கொண்டனர்⁸. ஆனால் ஐரோப்பிய அங்கத்தவர்கள் நியமனத்தை ஏற்க மறுத்தனர். அதற்கு அவர்கள் கொடுத்த காரணம் என்னவெனில் இலங்கையர்கள் தமக்கு முன் நியமிக்கப்பட்டதால் இலங்கையரே பிற அங்கத்தவர்களுக்கு முற்பட்ட ஒரு நிலையில் இருப்பார் என்பதாகும். ஆகவே அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஹோட்டன் தேசாதிபதி ஒரு வழியை வகுத்தார். அதாவது ஒவ்வொரு வகுப்பினையும் சேர்ந்த அந்தந்த அங்கத்தவர்களை மாறி மாறி நியமிப்பதாகக் கூறினார். அந்த ஒழுங்கின்படி முதலில் வர்த்தகர்களும், பின்னர் பிறரும் நியமிக்கப்படுவரெனவும் கூறினர். ஆனால் தேசாதிபதி வகுத்த இந்த வழி வர்த்தகர்களால் கண்டிக்கப்பட்டது. சபையில் ஓர் இலங்கையரின் கீழ் அங்கத்துவம் வகிப்பது “தாழ்மையானது” என்று கூறி, தேசாதிபதி சபையிலே சுதந்திரமான அங்கத்தவர்களை வைத்திருக்க விரும்பாததினாலேதான் இத்தகைய “பிழையான நோக்கங்கள்” கொண்டாள்ளார் எனக் குற்றஞ்சாட்டினார்.⁹

இத்தகைய நிலையில் தேசாதிபதி பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசியாகிய க்லனெல்க் பிரபுவின் உதவியை நாடினார். க்லனெல்க் பிரபு இதுவரை கடைப்பிடித்த முறைகளைவிடக் கடுமையான முறைகளை இப்பொழுது கடைப்பிடிப்பதென உறுதியாகத் தீர்மானித்தார். அந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் அவர் பின்வருமாறு இலங்கைத் தேசாதிபதிக்கு எழுதியிருந்தார். “தற்பொழுது இந்த விஷயம் சம்பந்தமாகத் தாங்கள் தெரிவித்துள்ள அபிப்பிராயத்தைக் கொழும்பு வர்த்தகர்கள் மாற்றாது இருப்பார்களானால், நீர் இதுவரை காட்டிவந்த கவனத்தோடு

காலியாகவிருக்கின்ற பதவிகளை நிரப்பிக் கொள்ளத் தகுந்த அங்கத்தவர்களை இலங்கையின் மாட்சிமை தங்கிய மன்னருடைய பிரஜைகளிடையே உள்ள வேறொரு வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் மத்தியிலிருந்து தெரிந்து எடுப்பது உமது கடமையாகும்.” 10

கலனெல்க் கடைப்பிடித்த முறை சரியான முறையென்பது வர்த்தகர்களிடையே அது ஏற்படுத்திய பரபரப்பிலிருந்து தெரிய வந்தது. சட்டசபையிலிருந்து தாம் பூரணமாக ஒதுக்கப்பட்டு விடுவரென அஞ்சிப் பழைய விதிகளுக்கு இணங்க நடந்து கொள்வதற்கு வர்த்தக வகுப்பினர் உடன்பட்டனர். ஆனால் தாம் இழந்த பெருமையை ஓரளவிற்காவது வெளிக்காட்டாது சமாளித்துக் கொள்ள அவர்கள் கூறியது என்னவென்றால் “தற்பொழுது உள்ள சூழ்நிலையிலே, சட்டக் கழகத்து அமைப்பினைப் பூரணமாக்குவதற்குத் தாம் முன்பு காட்டிய எதிர்ப்புகளைத் தொடர்ந்து காட்டியிருந்தால் தங்களுக்குத் தாம் செய்துகொள்ள வேண்டிய கடமைகளில் தவறியவர்களாவர்”. 11 இது நடந்தது 1837-ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியிலாகும்; 1838-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம், அதாவது கோல்புறாக் ஆணைக்குழு சென்று ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர், ஹோட்டன் தேசாதிபதியின் பின்பு நியமனம் பெற்ற ஸ்வேர்ட் மெக்கன்ஸி, தன் அறிக்கையில் சபையின் பதவிகளெல்லாம் பூரணமாக நிரப்பப்பட்டு விட்டன வெனக் கூறக் கூடியதாகவிருந்தது.

இவ்வாறாக அரசாங்கத்திற்கும், நாட்டின் வர்த்தகச் சக்திகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட முதலாவது தகராறு முடிவுற்றது. அதில் வெற்றி அரசாங்கத்துக்கே கிட்டியது. இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், அரசாங்கத்துக்கு எதிரான இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள், பெருந்தோட்டச் சொந்தக் காரர்களல்லர்; வர்த்தகர்களே. இக்காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின்

மேலோங்கிய அம்சமாகக் கோப்பிச் செய்கை உயர் நிலை பெறவில்லை; அப்பொழுதுதான் கோப்பிச் செய்கை சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட உணர்ச்சி பரவத் தொடங்கியிருந்தது. இக்காலத்தில் இங்கு இருந்த கோப்பித்தோட்டங்களின் எண்ணிக்கையும் குறிப்பிடத் தக்கதன்று. இலங்கையில் இப்போது முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்பட்ட வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் கோப்பிச் செய்கையோடு ஈடுபட்டவர்களல்லர்; புடவை, பருத்தி, எண்ணெய், சாராயம், கயிறு, ஆகியவற்றின் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர்களே.

சட்டசபையிலே உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவராகப் பதவி பெற்ற முதலாவது கோப்பித் தோட்டச் சொந்தக்காரர் சார்ல்ஸ் ஏக்குவர்ட் ஸ்வேர்ட் எனப்பட்டவராவர். இவர் 1842-ல் நியமிக்கப்பட்டார். 12 அந்தக் காலத்தில் கோப்பி வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்ட விருத்தி உயர்நிலையில் காணப்பட்டது. கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபடும் முதலீட்டாளர் தொகையும் கூடிக்கொண்டே சென்றது. கொழும்பிலும், பிற பிரதான பட்டினங்களிலும் இருந்த வர்த்தகர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ வகையிலாவது கோப்பிச் செய்கையுடன் தொடர்புடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ‘கோப்பியின் ஆதிக்கம்’ என அழைக்கப்பட்ட கூடிய பொருளாதார நிலை அப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்துக் கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தையடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் சட்டசபையில் தோன்றிய பிரிவினைகளும் வேறுபாடுகளும், கோப்பிச் செய்கையை முன்னேறச் செய்வதற்காக அச் செய்கையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் நேரடி விளைவுகளாகும்.

சிறிது காலத்திற்கு எல்லா விவகாரங்களும் நல்ல முறையிலே நடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றன! ஆனால் 1846-ன் பிற்பகுதியில் வர்த்தகத்துறையில் ஏற்பட்ட தாழ்ச்சி மீண்டும் அரசியல்

யாப்பின் சீர்திருத்தத்திற்கான கோரிக்கைகள் தோன்றுவதற்கு வழி வகுத்தது. வருமானத்துக்கு மேலதிகமாகப் பெருமளவு செலவேற்பட்டதனால், கோப்பியிர் செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் தெருக்கள் அமைப்பதிலும் தெருக்களைக் கவனித்துக் கொள்வதிலும் அரசாங்கம் இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகையைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்கியது. 1846-க்கும் 1849-க்கும் இடைப்பட்டகாலத்தில் ஒரு லட்சத்து எண்பத்தையாயிரத்து எண்ணூற்றி நாற்பத்தியேழு பவுண்கள், அரசாங்கத்தால் வருமானத்துக்கு மேலதிகமாகச் செலவிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்படியான செலவுக் கட்டுப்பாடு கோப்பிச் செய்கையைப் பெருமளவுக்குப் பாதித்தது. நாட்டிலுள்ள நல்ல போக்குவரத்து வசதிகளிலேயே கோப்பிச் செய்கையின் முன்னேற்றம் தங்கியிருந்தது. அத்தகைய நல்ல போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாது, உற்பத்தியாக்கப்பட்ட கோப்பியை ஏற்றுமதி செய்ய, சந்தைகளுக்குக்கொண்டு செல்ல உண்டான செலவு அதிகரித்தது. மேலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய பிரதான உணவுக்குத் தேவைப்பட்ட அரிசியின் விலை, போக்குவரத்துக் கஷ்டங்களினால் அதிகரித்தது. இத்தகைய மேலதிகமான செலவுகளினாலே கோப்பித் தோட்டக்காரர்களுக்குக் கிடைத்த மொத்தலாபம் குறைந்து காணப்பட்டது.

மேலும் 1838 தொடக்கம் இலங்கையின் பாதுகாப்புக்காக பிரித்தானியப் பேரரசின் திறைசேரிக்கு இலங்கை அரசாங்கம் இருபத்து நாலாயிரம் பவுண்களைக் கொடுத்து வந்தது. நாட்டில் போதிய பணம் இல்லாது காணப்பட்ட காலத்தில், அதுவும் பணமில்லாததினாலே தெருக்கள் பற்றிய கோப்பித் தோட்டக்காரருடைய கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்ட நேரத்தில், இத்தகைய பெருந்தொகையான பணம் பேரரசின் திறைசேரிக்கு அனுப்பப்பட்டமையைக் கோப்பித் தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள்

டித்தனர்? 13 இத்தகைய திறையை நிறுத்தினால் தெரு அமைப்புக்கும் உள்ள தெருக்களை நல்ல நிலையில் வைத்திருப்பதற்கும் கூடியளவு பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாமென அவர்கள் உணர்ந்தனர். அத்தகைய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள, அரசாங்கத்தின் செலவு பற்றிய தீர்மானங்கள் எடுக்கப்படும் போது அதில் தமக்கும் ஓரளவு அதிகாரம் இருத்தல் நல்லதென எண்ணினர். அத்தகைய அதிகாரத்தின் மூலம், தமது தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைச் செலவிட முடியுமென்பதே அவர்களுடைய நோக்கம். ஆகவே இத்தகைய அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான இயக்கத்தை ஆரம்பித்தனர்.

முதலாவது நடவடிக்கையாக பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசிக்குப் பல முறையீட்டுப் பத்திரங்களை அனுப்பி வைத்தனர். இவற்றில் தங்கள் குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான பிரேரணைகளையும் செய்து கொண்டனர். இப் பத்திரங்களில் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய விஷயங்களாவன:

1. இலங்கையில் கோப்பித் தோட்டச் செய்கைக்குத் தேவைப்பட்ட நல்ல தெருக்கள் இல்லை. இத்தகைய தெருக்கள் அமைக்கப்படவேண்டும்.

2. பாதுகாப்பிற்காக அனுப்பி வைக்கப்படும் பணத்தொகை இலங்கையின் செல்வப் பெருக்கத்தைத் தடைபண்ணுகின்றது. ஆகவே அந்தப் பணத்தொகையைக் குறைத்துக் கொள்வதற்காக இலங்கையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஐரோப்பிய இராணுவப் பிரிவுகளுள் ஒரு பிரிவைவிட ஏனையவை திருப்பியனுப்பப்படவேண்டும். குறைந்த சம்பளத்துடன் நியமிக்கப்பட்டிருந்த இலங்கையரைக் கொண்ட ஆறு படைப் பிரிவுகள் பத்துப் பிரிவுகளாகக் கூட்டப்பட வேண்டும்.

3. வெளியே இருந்து இறக்குமதியாக்கப்பட்ட, பிரித்தானிய பேரரசைச் சேராத பொருட்கள் பிரித்தானியப் பொருட்களில் விதிக்கப்படும் தீர்வையை விட இருமடங்கு தீர்வை விதிக்கப்பட வேண்டிய பொருட்களாக இருக்கின்றன. இப்படியான நிலையில் வெளிநாடுகளிலே இலங்கையின் உற்பத்திப் பொருட்களாகிய கோப்பி, தேங்காயெண்ணெய், கறுவா ஆகியவற்றின் விற்பனை அதிகரிக்க முடியாதிருக்கின்றது.

4. பெருந்தோட்டங்களில் இருந்த தொழிலாளிகளுடைய பிரதான உணவிற்குக் கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் குழுவினரூட்கு உட்பட்டிருந்த பகுதிகளிலிருந்து இறக்குமதியாக்கப்பட்ட அரிசி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் இந்த அரிசியிலே வர்த்தகம் புரிகின்ற கப்பல்கள் பிரித்தானிய இந்தியாவின் விசேஷ அங்கீகாரம் பெற்ற கப்பல்களாக இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியில்லாது பிற கப்பல்களுக்கும் அந்த வர்த்தக உரிமை கொடுக்கப்பட்டால் இப்பொழுது இருப்பதைவிடக் கூடுதலான தொகை அரிசி இறக்குமதியாக்கப்படும். அதன்விளைவாக அரிசியின் விலையும் குறைந்துவிடும்.

இவையே முறையீட்டுப் பத்திரங்கள் அனுப்பியவர்களது பிரதான குறைபாடுகளாகக் காட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இந்த முறையீட்டுப் பத்திரங்களில் கவனிக்கத்தக்க அம்சமொன்று காணப்பட்டது. அதாவது இத்தகைய பொருளாதாரம் சம்பந்தமான முறையீடுகளோடு அரசியல் யாப்பின் சீர்திருத்தத்திற்கான கோரிக்கையொன்றும் காணப்பட்டது. மனித உரிமைகள் போன்ற அரசியல் தத்துவங்கள் எவையும் குறிப்பிடப்படவில்லை. பொதுப்படச் சீர்திருத்தம் வேண்டப்பட்டது. அத்தகைய சீர்திருத்தமே தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுடைய நலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள

உதவும் மிக வலிமை வாய்ந்த வழியெனக் கருதப்பட்டது.¹⁴

முறையீட்டுப் பத்திரம் அனுப்பியோர் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியது என்னவெனில், இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு 'இக்குடியேற்ற நாட்டின் புதிய தேவைகளுக்கு உகந்ததாக அமையவில்லை,' என்பதாகும்; அவர்கள் மேலும் கூறியது பின்வருமாறு, "உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்கள், தங்கள் அபிப்பிராயங்கள் எத்தகையனவாக இருந்தாலும்சரி, எப்பொழுதும் அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து வாக்களிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தனர். மறுதரப்பில் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் சிறுபான்மையினராகக் காணப்பட்டனர்; எந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியும் சட்டசபையிலே பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடக்கி வைக்க, அல்லது மசோதாக்களைத் தயாரிக்க, அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கவில்லை. இதனால் சட்டசபையிலே எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, அவர்களுடைய கடமை முடிவடைந்து விடுகின்றது. பெரும்பான்மையான உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள், தேசாதிபதியின் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தேசாதிபதியாகியடொரிங்டன்பிரபுவின் நியமிக்கப்பட்டவர்களையொழிய அவர்கள் எந்த வகுப்புக்களின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதப்பட்டனரோ, அந்த வகுப்புக்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்களல்லர். இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்த தேசாதிபதிகள், நியமனங்களைச் செய்யுமுன்னர், பொதுவாகத் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களுடனும் கலந்தாலோசித்தனர். இந்த வழக்கத்தை டொரிங்டன் கைவிட்டிருந்தார். இலங்கைக்கு வந்திருந்த காலத்தில் அவர், இலங்கையின் வர்த்தக சமாஜத்தின் (Chamber of Commerce) புத்திமதியின் பேரில் ஜோர்ஜ் அக்லண்ட் என்பவரைச் சட்டசபைக்கு நியமித்திருந்

தார். இதன் பின்னர் அவ்வாறு வர்த்தக சமூகத்தினருடைய அறிவுரையைக் கேட்டு நியமனங்கள் செய்யும் வழக்கத்தைக் கைவிட்டிருந்தார். ஒரு வேலை தேசாதிபதிக்கு அக்லண்ட் தொந்தரவு கொடுப்ப வராகக் காணப்பட்டதனால் இவ்வழக் கத்தை அவர் கைவிட்டிருக்கலாம்.¹⁵

இதுபோன்ற காரணங்களுக்காக உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் தொகையும், உத்தியோகப் பூர்வமான அங்கத்த வர்கள் தொகையும் ஒரே அளவினதாக இருக்க வேண்டுமென முறையீட்டுப் பத்திரம் அனுப்பியோர் கேட்டிருந்தனர். உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களை வர்த்தக சமூகத்தினரும் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமெனவும் சட்டசபையில் மசோதாக்களைத் தயாரிக்கும் அதிகாரமும், விவாதத்துக் கான விஷயங்களைச் சபையில் எடுத்துக் கொள்ளும் அதிகாரமும் இந்த அங்கத்த வர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்கப்பட்டது.

இந்த முறையீட்டுப் பத்திரங்களுக்குச் சார்பான ஒரு துரித இயக்கம் பத்திரிகைகளிலே நடத்தப்பட்டது. நாட்டின் பத்திரிகைகள் வர்த்தக, தோட்டச் சொந்தக்கார, சமூகத்தினருக்குச் சொந்தமாக இருந்த காரணத்தினால் அப்பத்திரிகைகள் சீர்திருத்தத்தை ஆதரித்து முன்வந்தன. இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டங்களை மேலும் அதிகரிக்கும் விதமாக வர்த்தக சமாஜத்தின் பிரதிநிதியாகக் காணப்பட்ட உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர் ஜோர்ஜ் அக்லண்ட் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசிக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். சட்டசபையிலே தேசாதிபதி தலைமை தாங்குவதைத் தடைப்படுத்தும் கட்டளையொன்றை அரசாங்கக் காரியதரிசி அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்பதே அந்த வேண்டுகோள். தேசாதிபதி சட்டசபையில் இருப்பதனால் சுதந்திரமாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறுவது தடைப்படுத்தப்படுகின்றதென

அந்த அங்கத்தவர் எடுத்துக் கூறினர். தேசாதிபதியாலே ஆதரிக்கப்பட்ட ஒரு மசோதாவை விரும்பாத அங்கத்தவர்கள், தேசாதிபதியுடன் தகராற்றில் இறங்குவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள, அல்லது தீவிரவாதிகள் என்ற பட்டத்தைப் பெறுது தப்பிக்கொள்ளத் தங்கள் எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்காதிருந்தனர். இந்தவிதமாக எதிர்ப்பு அடக்கப்படுவதும் கருத்து வேற்றுமை தடைப்படுவதும், 'முறையற்றதும் அரசியல் யாப்பிற்குப் புறம்பானதும் ஆகும்' என எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. 16

அந்த நேரத்தில் நிலவிய சூழ்நிலையில் இங்கிருந்த ஐரோப்பியர்கள் புகுத்த விரும்பிய மாற்றங்கள் விளங்கிக்கொள்ளத் தக்கவை. அப்பொழுது அமுலில் இருந்த அரசியல் யாப்பு இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த அரசியல் யாப்பு முதன் முறை அமுலாக்கப்பட்ட காலத்தில், இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்ற செல்வந்தர்களாக இலங்கையர் எவரும் இருக்கவில்லை. அப்பொழுது அரசாங்கத்தோடு தொடர்பில்லாத சுதந்திர ஐரோப்பிய வாசிகள் ஒரு சிலரே காணப்பட்டனர். ஆனால் அதன் பின்னர் பெருந்தொகையான ஐரோப்பியர் இலங்கையில் குடியேறி இருந்தனர். பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த பல இலங்கையரைவிட நீதித் துறையில் அதிகாரிகளாகவும், மருத்துவத் துறையிலும் சட்டத்துறையிலும் தொழில் பெற்றவர்களாகவும், லிகிதர்களாகவும் பல இலங்கையர் காணப்பட்டனர்.

மேலும் இலங்கையில் கோப்பிச் செய்கையின் விருத்தியினால் இத் தீவு மாறுதலடைந்துகொண்டு சென்றது. முன்பு காணப்படாத ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பும், சமூக அமைப்பும் இடம்பெறத் தொடங்கியிருந்தன. ஒரு புதிய அதிகார வர்க்கம் உருவாகியிருந்தது. அந்த வர்க்கம் தனக்கென நன்

மைகளைப் பெற முயற்சித்தமை இயல்பானதே. அந்த வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள் புதிய சமூக பொருளாதார அமைப்புக்கேற்றவாறு சட்டசபையும் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டமையும் இயல்பானதொன்றல்லவா?

இந்த இயக்கம் நடைபெற்ற காலத்தில் ஐரோப்பியக் குடிகள் விடுத்த வேண்டுகோள்களுள் ஒன்று ஏனையவற்றை விட மிகக்கூடிய முக்கியத்துவ முடையதாக இருந்தது. அது, உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தவர்களின் எண்ணிக்கை உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்களது எண்ணிக்கையுடன் சமானமாக இருக்க வேண்டுமென்றும், உத்தியோக பூர்வமான அங்கத்தவர்களுக்குத் தாம் விரும்பியவாறு வாக்களிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளாகும்.

இத்தகைய நடவடிக்கையினாலே கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள், சட்டசபையில் ஆதிக்கம் பெறலாமென நம்பினர். ஏனெனில் தாம் விரும்பியவாறு வாக்களிப்பதற்கு உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் அரசாங்கத்துக்குச் சார்பாக வாக்களிப்பதைவிடப் பெரும்பாலும் எதிராகவே வாக்களித்திருப்பர். இதனை டொரிங்டனுக்குப் பின் பதவிபெற்ற சேர். ஜோர்ஜ் அண்டர்ஸன் தேசாதிபதியும் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆகவே அண்டர்ஸன் தேசாதிபதி அரசாங்கக் காரியதரிசிக்குக் கொடுத்த அறிவுரை என்னவெனில் உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் தொகையை, உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்கள் தொகையுடன் சமான முடையதாகச் செய்யப்படாதென்பதே. அதுமட்டுமல்ல, சட்டசபையிலே அதி முக்கியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட போதெல்லாம், உத்தியோக பூர்வமான அங்கத்தவர்கள் அரசாங்கத்துக்கே ஆதர

வளிக்கவேண்டுமென வற்புறுத்துமாறும் அண்டர்ஸன் தேசாதிபதி, அரசாங்கக் காரியதரிசியைக் கேட்டுக்கொண்டார். இருந்தும், சட்டசபைக்கு மேலும் இரண்டு உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களை நியமிப்பதற்குத் தேசாதிபதி சம்மதம் கொள்வதாகக் கூறினார். ஆனால் அப்படிச் செய்யும் போது, அல்லது வேறொரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது, இரண்டு உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்களையும் நியமித்துக் கொள்ளத் தனக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமெனக் கேட்டார். உத்தியோக பூர்வமான அங்கத்தவர்களுக்குத் தாம் விரும்பியவாறு வாக்களிக்கச் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டால் இத்தகைய நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தனக்கு அதிகாரம் வேண்டுமெனக் கூறிக் கொண்டார்.

இலங்கையின் விவகாரங்களை இந்நாட்டு மக்கள் தாம் சிறந்தது எனக் கருதிய முறைப்படி கவனித்துக் கொள்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென முறையீட்டுப்பத்திரங்களை அனுப்பியவர்கள் கேட்டுக் கொண்டமை வெளித் தோற்றத்தில் நல்லதொரு கோரிக்கையாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் தேசாதிபதி சரியான முறையில் சுட்டிக்காட்டியது போல "சட்டசபை மக்களுடைய சட்டசபையாக அமையாது, அது பெரும்பாலும் பொதுமக்களுடைய நலனுக்கு மாறான முறையிலே நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்த சில ஐரோப்பியர்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சட்டசபையாகவே அமையும். சபையின் அங்கத்தவர்கள் ஒரு சிலரது பிரதிநிதிகள், பதினைந்து லட்சத்தைக் கொண்ட பொதுமக்களைப் பொறுத்த மட்டில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னரும் முன்போலவே அவர்கள் சட்டசபையில் பிரதிநிதிகள் அற்றவர்களாக இருப்பர்."¹⁷

நிலைமையைச் சரியான முறையில் அண்டர்ஸன் தேசாதிபதி மதிப்பிட

டிருந்தார். கோப்பிச் செய்கையில் ஈடுபட்டிருந்த சமூகத்தினர் உண்மையில் வேண்டியது என்னவெனில், தமது சொந்த நன்மைக்காகத் தம்மால் நடத்தப்படும் ஒரு சட்டசபையாகும். இக்காலத்தில் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசியாகவிருந்த கிரே பிரபு அதிர்ஷ்ட வசமாகத் தேசாதிபதியின் கொள்கைக்குச் சார்பான வராகக் காணப்பட்டார். நாம் எடுத்துக் கொண்ட காலப்பகுதி முழுவதிலும் அவர் கடைப்பிடித்த கொள்கை என்னவெனில் இலங்கையில் காணப்பட்ட சமூக நிலையின் விளைவாக இலங்கை மக்களின் பெரும்பான்மையினருடைய தகுதியான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சட்ட சபையொன்றை அமைத்துக் கொள்ள முடியாதென்பதாகும். தற்பொழுதுள்ள அரசியல் யாப்பிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் பொருத்தமற்றதெனக் கூறி, நாட்டின் மக்களின் பெரும்பான்மையினருக்குச் சாதகமான முறையில் சட்டம் இயற்றும் அதிகாரமும் அந்த அதிகாரத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தும் பொறுப்பும் தேசாதிபதியிடத்தில் விடப்பட்டிருக்கின்றமை மாற்றப்பட முடியாதென எடுத்துக் காட்டினார். 18

இப்படியாகத் தங்கள் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப் பட்டிருந்தும், ஐரோப்பியக் குடிகள், தம் முயற்சியை முற்றிலும் கைவிடவில்லை. அதற்கு மாறாக அவர்கள் கோரிக்கைகள், ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல வலுப்பெற்றுக் கொண்டு சென்றன. அண்டர்சன் தேசாதிபதி காலனியாட்சிக் காரியாலயத்தின் ஏற்பாடுகளை அப்படியே அமுல் நடத்தியதனால் நாட்டில் வருமானத்தின் ஒரு பங்கு செலவிடப்படாது சேமிக்கப்பட்டு வந்தது. இதனால் தெருவமைப்பு வேலையும், தெருக்களைக் கவனிக்கும் வேலையும் புறக்கணிக்கப்பட்டன. அத்துடன் ஐரோப்பியர்கள் சட்ட சபையில் ஆதிக்கம் பெறுவதைத் தடுப்பதற்கும் அவர் முயற்சிகள் எடுத்திருந்தார். இவையெல்லாம் அவருக்கு எதிராக, அவருடைய

நிர்வாகத்தைக் கடுமையாக ஐரோப்பியக் குடிகள் கண்டிப்பதற்கு வழி வகுத்தன. 19 தங்களுடைய வலிமையை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காக 1854-ல் தோட்டச் சொந்தக்காரர் ஒன்று கூடி தோட்டச் சொந்தக்காரர் கழகமொன்றை (Planters' Association) அமைத்துக் கொண்டனர். அக்காலத்தில் இக்கழகத்தின் முக்கிய நோக்கம் தெருக்கள் பற்றிய முறையீடுகளைத் தெரிவிப்பதாகவே இருந்தது. 20

சில ஆண்டுகள் எதுவித பயனும் பெறாத ஏமாற்றம் அடைந்திருந்த பின்னர் திடீரென 1856-ல் ஐரோப்பியக் குடிகள், தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பெற்றிருந்தனர் போலத் தோன்றியது. புதிதாக நியமனம் பெற்ற பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசி லபூச்சியர் (Labouchere) தனக்கு முன் அப்பதவியில் இருந்தவர்களை விடப் பெரிதும் வேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். இலங்கை மக்களுள் ஒரு பிரிவினர் மட்டும் இலங்கையின் விவகாரங்களிலே ஆதிக்கம் பெறுவதை அவர் அனுமதிக்கத் தயாராக இருந்தார். ஆனால் அந்த ஆதிக்கம் பிரித்தானியப் பேரரசின் நன்மைகளைப் பாரதூரமாகப் பாதிக்காது இருக்கும் என்று ஓர் உத்தரவாதம் கிடைக்குமானால் தான் அப்படியான அனுமதியைக் கொடுக்க முடியும் என்றார். சட்ட சபையின் அங்கத்தவர் தொகையை அதிகரித்துக் கொள்வதனால் ஒரு சிறு வர்க்கத்தினராகிய ஐரோப்பியக் குடிகளுக்குக் கூடுதலான நிதிசம்பந்தமான அதிகாரங்களும், சட்டம் இயற்றும் அதிகாரங்களும் கிடைத்து விடும் என்பதை அவர் ஒப்புக் கொண்டார். இருந்தும், இலங்கையில் இருந்து இராணுவத் தேவைகளுக்காகப் பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்தின் தொகை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தால், இத்தகைய அதிகாரங்களை ஐரோப்பிய குடிகளுக்குக் கொடுப்பதற்குத் தான் சம்மதம் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார். இதுவரை நடைபெற்ற சம்பவங்களை ஆராய்ந்தால் "குடியேறிய

ஐரோப்பியர், பிரித்தானிய அரசாங்கம் பெற விரும்பிய பணத்தினைக் கொடுப்பதற்கு மறுத்து அடிக்கடி வாதாடுபவர்களாகவே இருப்பர். பிரித்தானிய அரசாங்கத்துக்கு நியாயமான முறையிலே சேர வேண்டிய பணத்தை அந்த அரசாங்கம் பெற்றுக்கொள்ளுமிடத்து இவர்கள் தடைகளை விதிப்பர். இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் பற்றித் தகராறுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்கான ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் வரை சட்டசபையின் அமைப்பில் மாற்றமெதுவும் ஏற்படக் கூடாது.” 21

அதாவது, ஐரோப்பியர்கள் தமக்கு ஆதிக்கம் கிடைத்ததும் போக்குவரத்து வசதிகளிலும் துறைமுக வசதிகளிலும் பெரும் பணச் செலவை ஏற்படுத்துவார்களெனவும், கோப்பிச் செய்கையோடு தொடர்புடைய பல விஷயங்கள் சம்பந்தமாக விதிக்கப்பட்டு வந்த வரிகளை ஒன்றில் குறைத்துக் கொள்வர் அல்லது ஒழித்து விடுவர் என்றும், அதன் பின்னர், தாம் அக்கறை கொண்டிருந்த தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு நாட்டின் பிற இனங்களிடமிருந்து பொதுவாக வரிகளைப் பெற்றுச் செலவு செய்வர் என்றும் லபூச்சியர் அறிந்திருந்தார். இருந்தும், லபூச்சியர் அவற்றிக்கு விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராகக் காணப்பட்டார். ஆனால், முதலில் இலங்கை அரசாங்கம் பிரித்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இராணுவச் செலவுகட்காகக் கொடுத்து வந்த பணத்தொகை எதுவிதத்திலும் மாற்றப்படாது இருக்கவேண்டுமென்பது அவருடைய நிபந்தனையாக இருந்தது. சட்டசபையின், அங்கத்துவத்தில் மாற்றம் ஏற்பட விருந்த இக்காலப் பகுதியில் வேறு இரண்டு சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. தேசாதிபதியாகவிருந்த அண்டர்சனுக்குப் பதிலாக ஹென்றிவாட் (Henry Ward) புதிய தேசாதிபதியாக நியமனம் பெற்றார். அதே நேரத்தில் இலங்கையின் செல்வ நிலை மீண்டும் எழுச்சிபெறத் தொடங்கியிருந்தது. 22

வாட் இலங்கைக்கு வந்த காலத்திலிருந்தே வர்த்தக சமாஜத்துடனும் பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர் கழகத்துடனும் கலந்தாலோசனை செய்து, சட்டசபைக்கு ஐரோப்பிய அங்கத்துவர்களை நியமிக்கும் வழக்கத்தை மீண்டும் ஆரம்பித்தார். 23 இது தேசாதிபதியிடத்தில் காணப்பட்ட நல்லெண்ணத்திற்கு ஓர் அறிகுறியாக அமைந்தது. அவ்வாறு செய்த பின்னர் ஐரோப்பியக் குடிகளைத் திருப்பிப்படுத்தக் கூடிய பொது வேலை சம்பந்தமான செலவுகளடங்கிய ஒரு திட்டத்தைத் தேசாதிபதி அமுலாக்கத் தொடங்கினார். உடனே இதுவரை தோன்றியிருந்த சீர்திருத்தத்திற்கான இயக்கம் தளர்ச்சியடைந்தது. 24

கோப்பித் தோட்டச் செய்கை, இலங்கையில் ஏற்படுத்த விருந்த நல்ல எதிர்காலத்திற்கும் அதனால் இலங்கையின் பொருளாதார நிலையில் ஏற்பட விருந்த விளைவுகளுக்கு மிடையே உள்ள தொடர்பினை வாட் தேசாதிபதி நன்கு கண்டு கொண்டார். ஆகவே, இலங்கையின் செல்வ நிலையை உயர்த்துவதற்காக, வேண்டுமெனக் கோப்பிச் செய்கையை ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்.

புதிய தேசாதிபதியின் நடவடிக்கைகளுக்கு அண்டர்சன் தேசாதிபதியின் செயல்கள், பலவிதத்திலும் உதவி புரிந்திருந்தன. அண்டர்சன் தேசாதிபதி, அதிக பணச்செலவு செய்யாது, அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைக் கொண்டு சேமிப்பு ஏற்படுத்தியிருந்ததனால், அரசாங்கத்தின் வரவு செலவைப் பொறுத்த மட்டில், ஒரு நல்ல சமநிலை தோன்றியிருந்தது. 1852-ம் 53-ம் ஆண்டுகளில் பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்படத் தொடங்கிய எழுச்சியினால், இலங்கையின் செல்வ நிலை மேலும் உறுதியடைந்தது; இதனால் வாட் தேசாதிபதியின் நிர்வாககாலம் முழுவதும், பலவகையான செலவுகளுக்கு போதியளவு பணம் அரசாங்கத்திடம் நிலுவையாகக் காணப்பட்டது.

அரசாங்கத்தின் கொள்கை மாற்றத்தை அக்காலத்தவர் பலர் புகழ்ந்தனர். தூர திருஷ்டியுடைய ஒரு மனிதன் இலங்கையின் தேசாதிபதியாக நியமனம் பெற்றிருப்பதாக அவர்கள் கூறினர். ஆனால் வாட் தேசாதிபதி, அவர்கள் புகழ்ந்துரைத்தது போலல்லாது, ஓரளவு அடக்கமுடையவராகக் காணப்பட்டார். அவர் பதவியேற்றபோது, திறைசேரியில் நாற்பதாயிரம் பவுண்கள் இருந்தன. சாதகமான சூழ்நிலை தோன்றியதனால் இந்த நிலுவைப் பணம் மேலும் கூடிக் கொண்டு சென்றது. வாட் தேசாதிபதி, இதுபற்றி எழுதுமிடத்துப் பின்வருமாறு கூறினார். “இந்த சாதகமான நிலைமை காணப்பட்டதனால், அதனை என்னால் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிந்தது. என்னுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் அரசாங்கத்திடம் இருந்த கூடியளவு பணத்திற்கேற்றவாறு என்னுடைய கொள்கையை அமைத்துக்கொண்டேன். இதனால் மந்திரத்தின் மூலம் ஏற்பட்டது போன்ற மாற்றம் காணப்பட்டது. புதிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்திய விளைவைப் புதிய தேசாதிபதி ஏற்படுத்திய விளைவாக எல்லோரும் கூறிக்கொண்டனர். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், என்னுடைய கவனத்தை ஈர்த்த, பல பயனுள்ள விஷயங்களுள் பொது நலனை ஏற்படுத்தக் கூடிய விஷயங்களாகத் தோன்றியனவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றில் கவனம் செலுத்தினேனெயொழிய வேறெதுவும் நான் செய்யவில்லை” 25

நான்கு ஆண்டுகளாகப் பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரரது சமூகத்தில் வாட் தேசாதிபதிக்குப் பெரும் ஆதரவும் மதிப்பும் கிடைத்திருந்தன. இது தன்னுடைய அதிகாரத்திற்குட்பட்ட நடவடிக்கைகளைக் கோப்பிச் செய்கையின் விருத்திக்காக எடுத்துக் கொண்டதன் விளைவாகும். இந்தக் கொள்கை, அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்த இயக்கத்தில் உடனடியாக விளைவுகளை உண்டு பண்ணியது. தமக்குச் சாதகமான செயல்களைப்

புரிவதற்கு ஒரு தேசாதிபதி நிர்வாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் வரை, சட்டசபையில் தங்கள் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஐரோப்பியக் குடிகளை பொறுத்த மட்டில் இல்லாது போயிற்று. ஐரோப்பியக் குடிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்கு மிடையில் தோன்றியிருந்த கடும்தகராறு நீங்கிப்போக, இருதர்புகளுக்கும்மிடையில் நல்லுறவு ஏற்பட்டது. பின்னர், 1859-ல் திடீரென்று சில சம்பவங்களின் விளைவாக அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான இயக்கம் மீண்டும் தலை தூக்கியது.

கொழும்புக்கும் கண்டிக்கும் இடையில் புகையிரதப்பாதை அமைப்பதற்காக அரசாங்கம் வகுத்திருந்த திட்டம் அமுலாக்கப்படாது, முறிவுற்றமை இந்த இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு ஓரளவு காரணமாகும். கோப்பிச் செய்கையில் அக்கறை கொண்டிருந்த சக்திகள் இந்தப் புகையிரதப் பாதை அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று, பல ஆண்டுகளாகக் கோரி வந்திருந்தன. இந்தத் திட்டம் முறிவுற்றமைக்குப் பிழையான முறையிலே வெளி ஆய்வுகள் (Surveys) நடத்தப்பட்டமை போன்ற மன்னிக்க முடியாத சாட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதனால் ஏற்பட்ட தாமதத்தினாலும் இத் திட்டம் முற்றாகக் கைவிடப்பட்டு விடலாம் என்ற அச்சத்தினாலும் அரசாங்கத்தின் மீது குறிப்பிடத்தக்க முறையில் சண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 26

1859-ல் இலங்கையின் இராணுவ அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சன்மானம் கூட்டப்பட்டது. இராணுவ அதிகாரிகளையும், சிவில் சேவையாளர்களையும் கொண்ட குழுவொன்று, சட்டசபையுடன் கலந்தாலோசியாது, இதனைச் சிபாரிசு செய்திருந்தது. வேரோர் ஆண்டில் இவ்வாறு நடைபெற்றிருந்தால், பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர் ஒருவேளை மறுப்புத் தெரிவிக்காமல் விட்டிருப்பர், ஆனால் 1859-ல் புகையிரதப் பாதையமைப்பு சம்பந்தமாக, அவர்களுடைய

தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்படாதிருந்ததினால், அவர்கள் இராணுவச் சன்மானம் கூட்டப்பட்டதன் நோக்கத்தையும், கூட்டப்பட்ட முறையையும் கண்டித்து விசாரிக்கத் தலைப்பட்டனர்.²⁷

ஐரோப்பிய அங்கத்தவர்கள், சட்டசபையில் தங்கள் கண்டனத்தை ஆரம்பித்த போது, தேசாதிபதியின் உண்மை நிலையைக் கண்டு கொண்டனர். அவர்களுடைய நலன்களுக்காகப் பிற நலன்களெல்லாவற்றையும் புறக்கணிப்பதற்குத் தேசாதிபதி விரும்பவில்லை,²⁸ அதனால் இது நடைபெற்று ஒரு சில மாதங்களுள் அரசியல் யாப்புப் பற்றிய போராட்டம் மீண்டும் ஆரம்பித்தது.

கோப்பிச் செய்கையின் நலன்களைப் பாதுகாப்பவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கும் மூன்று பிரதான நிறுவனங்களாகிய பத்திரிகை,²⁹ பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர் கழகம், வர்த்தக சமூகம் ஆகியவை வாட் தேசாதிபதி மீது பல வகையான குற்றங்களைச் சுமத்தின. வாட் தேசாதிபதியை, அந்த நிறுவனங்கள் ஒரு கடுங்கோன் எனவும், சட்ட சபையின் அதிகாரங்களை அபகரித்தவன் எனவும் குற்றம் சாட்டின. சட்ட சபையில், பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரர் கழகத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அங்கத்தவரான ஜோர்ஜ்வால் (George Wall) என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார். “சபை இப்போது அமைந்துள்ள முறையிலே, உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர் எவருக்கும், அங்கு அதிக செல்வாக்கு இல்லை. முன்னர், குறைந்த அளவு அதிகாரம் பெற்றிருந்த தேசாதிபதிகள் இருந்த போது, நிலைமை வேறுக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், ஒரு வலிமைவாய்ந்த திடகாத்திரமுடைய தலைவனின் கீழ் அவனுடைய கருத்துக்களை நடைமுறையில் அமுலாக்கும் ஒரு வெறும் ஆயுதமாகச் சட்டசபை மாறுகின்றது. உத்தியோகபூர்வமான அங்கத்தவர்கள் இப்படியான ஒரு வலிமைவாய்ந்த தலைவனுடைய விருப்புக்கு மாறாக நடந்து கொள்வரென

எதிர்பார்க்க முடியாது. அந்த அங்கத்தவர்களுக்குத் தாம் நினைத்தவாறு நடந்து கொள்ளச் சுதந்திரம் கொடுத்தாலும், அவர்கள் இப்படியான தலைவனுக்கு எதிராகச் செல்லமாட்டார்கள். இக்காரணத்தினால், சிறுபான்மையினராகவும், பல்வேறு நலன்களைக் கருதுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்ற உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள், ஓர் அசைக்கமுடியாத உறுதியான பொருளொன்றை எதிர்ப்பவர்கள் போலக் காணப்படுகின்றார்கள்.”

வால் தொடர்ந்து கூறுமிடத்து, எவ்வாறு சட்ட சபையின் உரிமைகள் சிலவற்றைப் படிப்படியாக மிகத் தந்திரமான முறையில் தேசாதிபதி அபகரித்திருந்தார் என்பதைக்காட்ட முற்பட்டார். “பெருந்தொகையான பணம் சட்ட சபையினுடைய அங்கீகாரம் பெற்ற திட்டமெதுவும் இல்லாது செலவழிக்கப்படுகின்றது. இந்த விதத்தில், சட்ட சபையின் முக்கியமான செயலொன்றுக்கு இடமில்லாது போகின்றது, இப்படியான செலவுத் திட்டத்தின் தன்மையில் காணப்படும் குறைபாட்டை, அரசாங்கம் முற்றாக ஒத்துக் கொள்கிறதென்பது உண்மை. ஆனால் அவ்வாறு செய்யுமிடத்துப் பழமையான விதிகளிலிருந்து தான் விலகிச் செல்வதற்குக் காரணம் காட்ட முற்படுகின்றது. ஒவ்வோராண்டும் இவ்வாறே நடைபெறுகின்றது, சட்டசபையில் தயாராகின்ற வரவு செலவுத்திட்டம், அதிக பயனற்ற திட்டமாகின்றது. பொதுவாக, இப்படிச் செலவு செய்யப்படுகின்ற பணம், நல்ல முறையிலே பயன்படுகின்றதென்பது எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தக் காரணத்தினால், தங்கள் உரிமைகள் பறிபோகின்றன வென, உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் உணர்ந்திருந்தாலும், அவர்கள் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையைக் கண்டிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். ஏனெனில் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கை நல்லதாக அமைகின்றபோது, எத்தகைய முறையிலே அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதென்பதைக் கடுமையாகக் கண்

டிக்க முடியாது. பொதுநல சேவையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆர்வம், இத்தகைய கண்டனத்தைத் தடுக்கின்றது.”³⁰

இப்பொழுது ஐரோப்பியக் குடிகள் பழைய கோரிக்கைகளை மீண்டும் புதுப்பித்தனர். அவையாவன, உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை கூட்டப்படவேண்டும், சட்டமியற்றும் மசோதாக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அவர்களுக்குச் சிறப்புரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும், சட்டசபைக் கூட்டங்களைத் தேசாதிபதி தலைமை வகிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும், என்பன போன்ற கோரிக்கைகளாம். இந்தச் சீர்திருத்தங்களை வாட் தேசாதிபதி பலமாக எதிர்த்தார். அவருடைய எதிரிகள் கொண்டிருந்த நோக்கமே தேசாதிபதிக்குப் பிடிக்கவில்லை. தேசாதிபதி பல வகைகளில், ஒரு கடுங்கோணப் போலவே காணப்பட்டார். எனினும் பலர் ஏற்றுக்கொண்டது போல, அவர் ஓர் இரக்கமுள்ள கடுங்கோனாக விளங்கினார். அதே நேரத்தில் ஐரோப்பியக் குடிகள் புகுத்த முற்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக ஏற்படவிருந்த வர்க்க ஆதிக்கம் பற்றித் தேசாதிபதி நன்கு உணர்ந்திருந்தார். இப்படியான வர்க்க ஆதிக்கம் ஏற்படக் கூடும் என்று தான் கொண்டிருந்த அச்சம் பற்றிப் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசிக்குப் பின் வருமாறு எடுத்துரைத்திருந்தார். “ஏழு அல்லது எட்டு ஐரோப்பியக் குடிகளும் ஒரு சிறு தொகையான பகுத்தறிவுடைய பறங்கி வகுப்பினரும், அரசியல் யாப்பு முறையை அறியாத இருபது லட்சம் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் குடிகளும் வாழுகின்ற ஒரு குடியேற்ற நாட்டில், ஐரோப்பிய நலன்களுக்கும் சுதேசிகள் நலன்களுக்குமிடையில் ஒரு சமநிலையை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திடம் பல காலத்திற்கு விடப்படவேண்டும். அப்போது தான் நாட்டில் ஒழுங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பட்சபாரமற்ற முறையில் சட்டமியற்றும் செயல் நடத்தப்படும்.”

இந்தத் தீர்ப்பினைக் காலனியாட்சிக்காரியாலயம் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆகவே எதுவித சீர்திருத்தங்களும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இதன் விளைவாக முன்னேவிட அதிகமாகப் போராட்டம் ஏற்பட்டது.³¹

இதற்கிடையில், போராட்டத்திலே இன்னொரு அம்சம் இடம் பெற்றது. இலங்கையில் வாழ்ந்த சமூகங்களுள் கூடியளவு கல்வியறிவு பெற்ற, சிறப்பாக ஆங்கில அறிவு பெற்றிருந்த, பறங்கியர் சமூகம் தங்களுடைய ஆங்கில அறிவு தங்களுக்கு அதிகம் பயன்படாதிருப்பதை உணர்ந்தனர். ஏனெனில் சிவில் சேவையிலும், நீதித் துறையிலும் உயர் பதவிகள் ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டும் தான் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளை அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் மூலம் நீக்கிக் கொள்ளலாமென அவர்கள் நம்பினர். இந்த நம்பிக்கையினால்தான் அவர்கள் சீர்திருத்த இயக்கத்தில் துரிதமாகப் பங்கு பற்றினர். எனினும் வெளித் தோற்றத்தில் ஆங்கிலேயத் தீவிர முற்போக்குவாதிகளுடைய கருத்துக்களிலிருந்து பெறப்பட்ட தத்துவ அடிப்படையிலுள்ள வாதங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் போராட்டத்தில் பங்கு பற்றியதற்கு, மேற் கூறிய நம்பிக்கையே முக்கிய காரணமாகும். எப்படியிருந்தும், கோப்பிச் செய்கையில் அக்கறை கொண்டிருந்தவர்களுடன், பறங்கியர் சமூகமும் இணைந்து கொண்டதும், அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான போராட்டம் முன்னே விடக் கூடிய சக்தியைப் பெற்றது. அதே நேரத்தில் அப்போராட்டத்திற்கு ஒருவகைப்பட்ட தத்துவ அடிப்படையும் கொடுக்கப்பட்டது.

தனது புதிய எதிரிகளாகிய பறங்கியர்களுடைய அபிலாஷைகளுக்கு வாட் தேசாதிபதி எவ்வித இரக்கமும் தெரிவிக்க வில்லை என்பது, அவர்களுடைய கோரிக்கை பற்றித் தேசாதிபதி தெரிவித்த கவனமான குறிப்புக்களிலிருந்து

வெளியாகிறது. இக் குறிப்புக்கள் காலனியாட்சிக் காரியாலயத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கடிதமொன்றில் அடங்கியிருந்தன. அதில், தேசாதிபதி பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார். “பறங்கி சமூகத்தினர் நிறைந்த பகுத்தறிவு உடையவர்கள். அதுபோலச் சூழ்ச்சிகள் செய்வதிலும் சிறந்தவர்கள். குடும்பத் தொடர்புகளின் மூலம் நெருங்கிய ஒற்றுமையுடையவர்கள். நன்கு கல்வி கற்றவர்கள். பண விஷயங்களில் எதுவும் செய்யத் தயங்காதவர்கள். அரசாங்கக் காரியாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவர்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த விகிதர்களே காணப்படுகின்றனர். நீதிமன்றங்கள் எல்லாவற்றிலும் பறங்கிப் பிறக்கிராசிகளே காணப்படுகின்றனர். அங்குமிங்குமாக ஒரு சில பிரசித்தி பெற்ற வைத்தியர்களும் கீழ்ச் சட்ட மன்றங்களில் கடமையாற்றும் நீதிபதிகளும் அவர்களுடைய சமூகத்தில் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் சுதேசிகளுடைய மதிப்பையோ ஆதரவையோ பெற்றவர்களல்லர். இத்தகைய வர்க்கத்தினரிடம் சட்டமியற்றுதல் சம்பந்தமாகப் பெருந்தொகையான அதிகாரங்களை ஒப்படைத்தல், பெரும் ஆபத்தை விளைவிக்கும். அவர்கள் நல்ல சேவகர்கள், ஆனால் பொல்லாத எஜமான்கள். அவர்களைப் பயன்படுத்த முடியுமே ஒழிய, நம்பி அவர்களிடம் எதுவும் ஒப்படைக்க முடியாது. இலங்கையில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்பதைப் பெரிதும் விரும்பினால், இந்த சமூகத்தினர்க்குச் சட்ட சபையில் ஒரு போதும் பேரிடம் அளிக்கக் கூடாது.”³²

இதற்கடுத்ததாக, ஐரோப்பியக் குடிகள் நடவடிக்கை எடுத்தனர். அரசியல் யாப்புப் பிரச்சினை பற்றித் தேசாதிபதி கடைப்பிடித்த கொள்கையை எதிர்க்கும் முகமாக அவர்கள் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கென ஒதுக்கியிருந்த இரண்டு பதவிகள் 1859-ல் காலியான போது அவற்றை நிரப்புவதற்குத் தேசாதிபதி செய்த நியமனங்களை ஏற்க மறுத்தனர்.³³

அத்தகைய நிலையில் அரசாங்கத்துக்கும் அதன் எதிரிகளுக்கும் இடையில் மேலும் கசப்பான தொடர்புகள் ஏற்படா வண்ணம் தடுப்பதற்காக வாட் தேசாதிபதி சில விஷயங்களில் விட்டுக் கொடுத்தார்: நிதி சம்பந்தமான மசோதாக்களை விட ஏனைய மசோதாக்களை ஆரம்பித்து வைக்கும் சிறப்புரிமையை உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்களுக்கு வாட் தேசாதிபதி வழங்கினார். இந்த நடவடிக்கையைத் தேசாதிபதி காலனியாட்சிக் காரியாலயத்தின் அனுமதி பெறாது எடுத்துக் கொண்டார். அவருடைய கருத்தின்படி, அந்த நடவடிக்கை ஓர் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தமாகாது. சட்டசபையின் நிலையான விதிகளுக்கு விரிவான முறையில் தேசாதிபதி கொடுத்த விளக்கமாகவே தன் நடவடிக்கையைக் கருதினார். கட்டசபையின் நிலையான விதிகளின்படி தேசாதிபதியே எல்லா மசோதாக்களையும் சட்ட சபையில் புகுத்த வேண்டும். ஆனால், உத்தியோகப்பற்றற்ற ஒருவர் தயாரித்த மசோதா ஒன்றைத் தேசாதிபதி ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதென விதியெதுவும் இருக்கவில்லை. தன்னுடைய புத்திமதியின் பேரில் முடிக்குரிய நியாயவாதியாலோ அல்லது அரசாங்க அதிபதியாலோ தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு மசோதாவை எவ்வாறு தேசாதிபதி ஏற்றுக் கொண்டாரோ, அதுபோலவே உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர் ஒருவர் தயாரித்த மசோதாவையும், அவரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட சலுகை அதிகம் பயனுடையதாக இருக்கவில்லை. சட்டசபையில் மசோதாக்களை ஆரம்பித்து வைக்கும் செயலிலே சட்டசபைக்கும், உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கும் இடையே தொடர்பினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒருவராகவே தேசாதிபதி நடந்துகொண்டார். தான் விரும்பாத மசோதாக்களைத் தடைப்படுத்தும் உரிமை தொடந்து அவரிடத்தில் இருந்தது. இவ்வாறு, தேசாதிபதியினுடைய அதிகாரம் எது விதத்திலும் இழக்கப்படாத முறையில்,

சட்டமியற்றும் துறையைப் பெரிதாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையைத் திருப்தி செய்ய வாட் தேசாதிபதி முயற்சித் தார்.³⁴

தேசாதிபதியின் நடவடிக்கை குடிகளை மீண்டும் சட்டசபையில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவியது. ஆனால், அந்த நடவடிக்கையினாலே சட்டசபையிலே 'மக்கள்' ஆதிக்கம் பெறவேண்டுமென்று நடத்தப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டம் அடங்கவில்லை. 1860-ல் வாட் தேசாதிபதி பதவி துறந்தபோது முன்போலவே சீர்திருத்த இயக்கம் வலுப்பெற்றுக் காணப்பட்டது.

புதிய தேசாதிபதியாகிய சேர் சார்ல்ஸ் மெக்கார்தி (Sir Charles Mc Carthy) என்பவருடைய நிர்வாக காலத்திலேதான் சீர்திருத்த இயக்கம் உச்சநிலையடைந்து, அரசாங்கத்தின் மீது கண்டனம் தெரிவிக்கும் தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றியது. இப்படியான ஒரு கிளர்ச்சிக்கு மூன்று காரணங்கள் இருந்தன. ஒன்று, அரசியல் யாப்புச் சம்பந்தமானது. இக்காரணம் ஏனைய காரணங்களை விடக் குறைந்த முக்கியத்துவம் உடையது. மற்ற இரு காரணங்களும் பொருளாதாரக் காரணங்கள். முதலாவது காரணம், 1859-லே உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கு மசோதாக்களை ஆரம்பிப்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட சிறப்புரிமை சம்பந்தமானது. இந்த உரிமை நியாயமற்ற முறையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகச் சீர்திருத்தவாதிகள் குற்றம் சாட்டினர். நிதிசம்பந்தமான மசோதாக்களில் எதுவித சிறிய மாற்றமும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட முடியாததெனவும், அப்படி மாற்றமெதனையும் புகுத்துவதற்கு உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் முயற்சித்தால், அது அரசாங்கத்தின் செயற்துறை சார்ந்த அங்கத்தவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதிப்பதாக அமையுமெனவும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதும், சிறு சிறு விஷயங்கள் சம்பந்தமாக

உதாரணமாக, பொலிஸ் பகுதியின் உத்தியோகத்தர்கள் அணிகின்ற உடைக்காணசெலவை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் அல்லது நாய்கள்மீது விதிக்கப்பட்ட வரிகள் நகர சபைகளுடைய வருமானங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், என்பன போன்ற விஷயங்கள் சம்பந்தமாகவும், உத்தியோகப்பற்றற்ற அங்கத்தவர்கள் எதுவும் கூற உரிமையற்றவர்கள் எனக் கருதப்பட்டனர். ஆனால், அப்படியான முறையிலே அரசியல் யாப்பிற்கு விளக்கம் கொடுக்க வேண்டுமெனப் பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசி எழுதியிருக்க மாட்டார் என ஐரோப்பியக் குடிகள் எடுத்துரைத்தனர்.³⁵

பொருளாதாரக் காரணங்கள் இரண்டும் இதற்குமுன் நடந்த சீர்திருத்த இயக்கங்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் காணப்பட்டன. அவையாவன, அரசாங்கத்தின் தெருவமைப்புத் திட்டம்பற்றி ஏற்பட்டிருந்த அதிருப்தியும், பிரித்தானிய அரசாங்கத்திற்கு இராணுவச்செலவுகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த பணத்தொகை சப்பந்தமான அதிருப்தியுமாகும். மெக்கார்தி தேசாதிபதி நியமனம் பெற்றபோது, பிரித்தானிய அரசாங்கக் காரியதரிசி அவருக்குச் சில அறிவுரைகளைக் கொடுத்திருந்தார்; அவற்றின்படி கொழும்பு-கண்டி புகையிரதப்பாதை அமைப்பதற்கான எல்லாச் செலவுகட்கும் போதுமான அளவு பணத்தைச் சேகரிக்கத்தக்க வகையில் பொருளாதார விஷயத்தில் கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளைத் தேசாதிபதி எடுக்கவேண்டியிருந்தது. ஆகவே, தேசாதிபதி தான் எடுத்துக்கொண்ட பல நடவடிக்கைகளுள் தெருவமைப்பு, தெருத்திருத்த வேலை ஆகியவை சம்பந்தமாகச் செலவைக்குறைக்கும் நடவடிக்கைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டார். பொதுவேலைகளிலும் போக்கு வரத்துத் தொடர்புகளிலும், செலவிடவேண்டிய வருடாந்தத் தொகை குறைக்கப்படவில்லையென்பது உண்மை.

ஆனால், கோப்பிச் செய்கை விருத்தியடைந்ததன் விளைவாக அதிகரித்துக் கொண்டு சென்ற பெருந்தோட்டச் செய்கை சம்பந்தமான தேவைகளுக்கேற்றவாறு இப்பணத்தொகை அதிகரிக்கவில்லை. ஆகவே, கோப்பி பயிர் செய்யப்பட்ட மாவட்டங்களில் புதிய தெருக்களை அமைக்கத் தவறியதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருந்த தெருக்களைக் கவனிக்காது பாழடைய விட்டதாகவும், மெக்கார்தி மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. தேசாதிபதியின் உலோபித்தனமான கோரிக்கையினால், வருடாந்த வருமானத்திலிருந்து மேலதிகமாகப் பெறப்பட்ட தொகை ஒரு லட்சம் பவுண்டுகளுக்கு மேலாகத் திரண்டிருந்தது எனவும் கூறப்பட்டது. ஆகவே ஒன்றில் தெருவமைப்பிற்குக் கூடியளவு பணத்தொகை செலவிடப்பட வேண்டும், அல்லது வரிகள் குறைக்கப்படவேண்டும் எனக் கோப்பிச் செய்கையில் அக்கறை கொண்டிருந்தவர்கள் வற்புறுத்தினர்.³⁶

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்திற்கு இறுக்கப்பட்ட ராணுவச் செலவுப் பணம் குறைக்கப்படவில்லை. கோப்பிச் செய்கையின் நலன் கருதியவர்கள் இதனை விரும்பவில்லை. தங்களுடைய தேவைகளுக்குச் செலவிடப்பட்ட பணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கையில், ராணுவச் செலவுக்கான பணம் எதுவிதத்திலும் தீண்டப்படாது விடப்பட்டமை பற்றி ஆத்திரமடைந்த சட்டசபையினர், அது பற்றி மகாராணிக்கு முறையிட்டனர்; இது 1861-ல் ஆகும். "பாரபட்சமற்ற பூரண விசாரணை ஒன்று இங்கு நடத்தப்பட்டபின் அவசியமான ராணுவ நிலையங்களைப் பராமரிப்பதற்காகத் தேவைப்பட்ட பணத்தைக் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள" தாம் தயாராக இருப்பதாக மகாராணிக்கு அறிவித்தனர். அதன் விளைவாக பிரித்தானியப் பொதுமக்கள் சபையின் (House of Commons) குழு ஒன்று விசாரணை நடத்தி; "கலனியாட்சிக்குரிய ராணுவச் செலவு"

பற்றி 1961-62-ல் அறிக்கை ஒன்றையும் சமர்ப்பித்தது.³⁷

மேற்படி விசாரணைக்குழு நடத்திய கூட்டத்தின் முடிவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அதன்படி, ஒரு கலனி நாட்டில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள படைகள் அந்நாட்டின் தேவைகளுக்காக வன்றிப் பேரரசின் தேவைகளுக்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்தாலொழிய, முடியுமானவரை அப்படைகளின் செலவினை அந்தக் கலனிநாடே பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அப்படிப் படைகளின் முழுச் செலவையும் பொறுத்துக் கொள்ளும் கலனி நாடுகள் தமது உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பிற்குத் தேவைப்படும் படைகளின் அளவினைத் தாமே நிச்சயித்துக் கொள்ள அனுமதி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்படி குழுவின் அறிக்கை பிரசுரிக்கப்பட்டபோது, சட்டசபையினர், சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படலாம் என்று எதிர்பார்த்தனர். சபையிலே, சில ராணுவச் செலவு சம்பந்தமான விவாதங்கள் நடைபெற்றபோது, அவ்விஷயம் பற்றிப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வதாகத் தேசாதிபதி வாக்குறுதி அளித்திருந்தார்.

அப்படி வாக்குறுதி அளித்திருந்தும் எதுவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக ராணுவச் செலவுக்கான பணத்தொகை மேலும் அதிகரிக்கப்பட்டது. 1863-ல் சட்டசபையிலே அடுத்த ஆண்டுக்கான வரவு-செலவு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டபோது, தேசாதிபதி ஓர் அறிவித்தலை வெளியிட்டார். பிரித்தானியாவின் ராணுவச் செலவுக்காக இலங்கை இதுவரை கொடுத்துவந்த தொகையைவிட மேலதிகமாக £ 30,000 ஒதுக்கிவைக்கவேண்டுமென நியூக்காஸில் (Newcastle) பிரபு தெரிவித்திருந்ததாகத் தேசாதிபதியால் சபையினருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த மேலதிகமான தொகையுடன் இலங்கையிலிருந்து ராணுவச் செலவுக்காக அனுப்பப்பட்ட தொகை

ரூ 126,000 ஆக உயர்ந்தது. எந்தக் கலனி நாடும் எப்பொழுதாவது ஓராண்டுக் காலத்துள் செலுத்தியிராத பெரும் தொகையாக இத்தொகை அமைந்தது.⁴⁰

இவ்வாறாக, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்த இயக்கம் அதிக வெற்றியைப் பெறமுடியவில்லை. அதன் போக்குத் தவிர்க்கமுடியாததாக அமைந்தது. அந்த இயக்கம் ஆரம்ப கட்டத்தில் இருந்தது. அதன் தோல்வி நிச்சயமாக அமைந்தது. கோப்பிச் செய்கைக்காரர், வர்த்தகர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட நிலையில்லாத

ஒரு சமூகத்திற்கும் ஒரு சில தீவிர முற்போக்குவாதிகளுக்கு மிடையில் இருந்த ஒடுங்கிய உறவிலேதான் அவ்வியக்கம் தங்கியிருந்தது. ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மத்திய வகுப்புத் தோன்றும் வரை இவ்வியக்கம் வெற்றிபெறுவதென்பது சாத்தியமற்றதாக இருந்தது. அந்த மத்திய வகுப்பு 1880 க்கு முன் இலங்கையில் இருக்கவில்லை. வர்த்தகர்களும் பெருந்தோட்டச் சொந்தக்காரரும் விடுத்த கோரிக்கைகள் தோல்வியடைந்தமைக்கான காரணம் என்னவெனில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் அவர்கள் காலத்திற்கு ஏற்றவையாக இருக்கவில்லை.

1. B. P. P. of 1928, Vol. VII, Report of the Special Commission on the Constitution of Ceylon.
2. Mills, L. A., *Ceylon under British Rule* (1933), p. 72; Mendis, G. C., *Ceylon under the British* (1944) p. 12-15; C. R. de Silva, *Ceylon under British Occupation*, I, 1942, Part II.
3. Report of Colonel Colebrooke upon the administration of the Government of Ceylon, 1831 - H. C. No. 274 of 1831-2 (XXXII) 65.
4. C. O. 54, 134, 8th March, 1834; C. O. 54, 131, 23rd November, 1833.
5. C. O. 54, 127, 23rd January 1833; C. O. 54, 131, 23rd November, 1833.
6. C. O. 55, 75, 23rd August 1834.
7. C. O. 54, 135, 17th April 1834; C. O. 54, 134, 8th March, 1834; C. O. 54, 138, 9th May 1834; C. O. 54, 135, 5th September, 1834.
8. C. O. 55, 75, 29th October, 1834, C. O. 54, 135, 5th September 1834; C. O. 54, 140, 26th June 1835.
9. C. O. 54, 140, 26th June 1835; C. O. 54, 148, 29th June 1836.
10. C. O. 54, 135, 5th September 1834; C. O. 54, 146, 8th January 1836; C. O., 55, 77, 8th July 1836.
11. C. O. 55, 77, 8th July 1836.
12. C. O. 54, 154 11th February 1837.
13. C. O. 54, 198, 6th August 1842.
14. I. van den Driesen, *Some Aspects of the History of the Coffee Industry in Ceylon* (லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சியுரை 1954,) p. 373-375.
15. C. O. 54, 227, 10th November 1846.

16. மேற்படி., C. O., 54, 238, 3rd August 1847; C. O. 54, 247, 8th March 1848; C. O. 54, 251, 16th October 1848; C. O. 54, 278, 25th March 1851, C. O. 54, 3-1 16th September 1853.
17. C. O. 54, 247. 8th March 1848; C. O. 54, 251. 16th October, 1848.
18. C. O. 54, 301. 26th September, 1853.
19. C. O. 55, 89. 18th May 1848; C. O. 54, 278. 25th March 1851.
20. C. O. 54, 309. 26th September 1854; C. O. 54, 314. 13th January 1855.
21. Ferguson, *Ceylon Directory*, 1887-88, p. 11.
22. C. O. 55, 98. 23rd February 1856.
23. I. van den Driesen, முன் குறிப்பிடப்பட்டது, ப. 33-61.
24. C. O. 54, 318. 15th November, 1855; C. O. 54, 322. 4th June, 1856.
25. C. O. 54, 344. 7th June 1859.
26. C. O. 54, 344, 7th July, 1859.
27. I. van den Driesen, முன் குறிப்பிடப்பட்டது, ப. 434-437.
28. C. O. 54, 367. 13th February 1862; C. O. 54, 358. 28th Jan. 1860; C. O. 54, 351. 17th Jan. 1859.
29. பங்வுல்ல தெருச்சட்டம் பற்றிய தகராறு ஓர் உதாரணமாகும்.
30. இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட முக்கிய பத்திரிகைகளாகிய Times, Examiner Observer ஆகியவை அரசாங்கத்திற்கு எதிரான சக்திகளுடைய கையில் இருந்தன.
31. C. O. 54, 344. 7th June, 1859.
32. C. O. 54, 344, 7th June 1859; C. O. 54, 344, 4th July 1859.
33. C. O. 54, 344, 7th June 1859.
34. C. O. 54, 24th October, 1859.
35. மேற்படி; C. O. 55. 103, 4th January 1860; C. O. 54, 351. 29th February, 1860; C. O. 54, 361, 30th August, 1861.
36. B. P. P. of 1867-68, Vol. XLVIII.
37. C. O. 54, 367, Feb. 1862; C. O. 54. 374, 9th Feb., 1863; C. O. 54, 377, 4th July 1863; C. O. 54, 378, 20th August 1863; C. O. 54, 385, 14th Jan. 1864; C. O. 54, 388, 5th April 1864; C. O. 54, 389, 11th May 1864; C. O. 54, 392, 30th August 1864.
38. C. O. 54, 367, 13th Feb. 1862; B. p. P. of 1867-68, Vol. XLVIII.
39. C. O. 54, 367, 13th Feb., 1862; B. P. P. of 1867-68, Vol. XLVIII.
40. C. O. 54, 374, 9th Feb., 1863; C. O. 54, 377, 31st July, 1863. B. P. P. of 1867-68, Vol. XLVIII.

மலேஷியாவில் கலிங்கம்*

— வாதம் —

அண்மைக் காலத்தில் முன் நொருபோதும் நடைபெறாத அளவிலே இலங்கையின் வரலாற்றைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி பல்கலைக்கழகத்து வரலாற்றறிஞர்களால் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த ஆராய்ச்சியினால் நாம் முன்னர் அறிந்திராத எத்தனையோ விஷயங்களும் முன்னர் சிறிய அளவிலே அறிந்திருந்த விஷயங்கள் பற்றிய விரிவான தகவல்களும் விளக்கங்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றின் அடிப்படையிலே பல புதிய கருத்துக்களும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் இதுவரை அறிந்துள்ள இலங்கை வரலாற்றை மாற்றியமைக்க வல்ல புரட்சிகரமான கருத்து ஒன்று இக்கருத்துக்களிடையே உண்டு என்றால் அது கலாநிதி ஸௌரத் பரணவிதான தெரிவித்துள்ள மலேஷியத் தொடர்பு பற்றிய கருத்தாகும். இலங்கை வரலாற்றாசிரியர்களிடையே இக் கருத்து உண்டு பண்ணிய பரபரப்புப் போன்று வேறு எக்கருத்தும் உண்டுபண்ணவில்லை என்று கூடக் கூறலாம். இக் கருத்தினைப் படிப்படியாக மிகச் சிக்கலான முறையிலே நிரூபித்துக் கொள்ளப் பரணவிதான முயற்சித்துள்ளார். அவர் பயன்படுத்தியுள்ள சிக்கலான சான்றுகளையும் கையாண்டுள்ள விசித்திரமான ஆராய்ச்சி முறைகளையும் பலர் ஏற்றுக்கொள்ள அஞ்சுகின்றனர்; பலரால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை; சிலர் வெளிப்படையாகத் தாக்கியுமுள்ளனர். வேறு சிலர் இன்னும்

என்ன அபிவிருத்திகள் ஏற்படுமோ என்று காத்து நிற்கின்றனர். இத்தகைய நிலையிலே, பரணவிதான கூறுவது என்ன, அவருடைய கருத்தினை ஏற்க மறுப்பவர்கள் கூறுவது என்ன, என்பன பற்றி மிகச் சுருக்கமாக இச் சஞ்சிகையில் எடுத்துக் கூறினால் அது தமிழ்மொழி மூலம் வரலாற்றுக் கல்வியில் பவர்களுக்குப் பயன்படும். ஆகவே, பரணவிதானவின் கருத்துப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடாது, பரணவிதான எழுதிய கட்டுரைகள், நூல்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து சில பாகங்களையும், அவர்கருத்தை எதிர்ப்பவர்கள் எழுதியுள்ளவற்றிலிருந்து சில பாகங்களையும்முறையே 'வாதம்', 'பிரதிவாதம்' என்ற தலைப்புகளின் கீழ் இங்கு பிரசுரிக்க உத்தேசித்துள்ளோம். இந்த இதழில் 'வாதம்' இடம் பெறுகின்றது.

வாதம்: இலங்கைக்கும் மலாய் இனத்தவர் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு மிடையில் கிறிஸ்தாப்தத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து நெருங்கிய வர்த்தக, அரசியல் தொடர்புகள் இருந்து வந்துள்ளன. இடைக்காலத்தில் இலங்கையின் சிங்கள வம்சத்துடன் திருமணத் தொடர்புகள் கொண்டிருந்த கலிங்க வம்சம் மலாய்ப் பகுதிகளில் ஆண்ட வம்சம். அவ் வம்சத்தின் தாய் நாடாகிய கலிங்கநாடு தென்கிழக்காசியாவில் இருந்த ஒரு மலாய் இராச்சியம். பொலன்னறுவைக்காலத்தில் இலங்கையை

*மலேஷியா என்பது தற்காலத்து மலேஷிய தேசமன்று. இத் தற்காலத்துத் தேசம் தோற்றுவிக்கப்படுமுன் வரலாற்றாசிரியர்கள் மலேஷியா என்று வர்ணித்த நிலப்பகுதியாகிய மலாய் மக்கள் வாழும் பகுதியே இங்கு கருதப்பட்டுள்ளது. இப் பகுதியுள் தற்காலத்து மலேஷியாவும் இந்தோனேஷியாவும் அடங்குவன.

ஆண்ட கலிங்கர் தென்கிழக்காசியாவி
லிருந்து வந்தவர்கள்.

பிரதிவாதம்: இடைக்காலத்தில்
இலங்கையின் சிங்கள வம்சத்துடன் திரு
மண உறவு பூண்டிருந்த கலிங்க வம்சம்
ஓர் இந்திய வம்சம். அவ் வம்சத்தின்
தாய்நாடாகிய கலிங்கம் கிழக்கிந்தியா
வில் தற்பொழுது ஓரிஸ்ஸா எனப் பெயர்
பெற்றுள்ள பிரதேசம்; பொலன்னறுவைக்
காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட கலிங்க
மன்னர்கள் இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து
வந்தவர்கள். தம்பதெனியக் காலத்தின்
ஆரம்பத்தில் இலங்கையைத் தாக்கிய
சாவகர்கள் மட்டுமே தென்கிழக்காசியா
விலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்களுக்கும்
கலிங்க மன்னர்களுக்குமிடையில் இனத்
தொடர்பு இல்லை.

விவாதம் வளர்ந்த வரலாறு:

1956—செல்வி ஸிரிமா விக்ரமஸிங்ஹு
(தற்பொழுது கலாநிதி ஸிரிமா கிரிபமுண)
The Kalinga Period of Ceylon History
(இலங்கை வரலாற்றின் கலிங்கர் ஆட்சிக்
காலம்) என்ற தலைங்கத்தில் M. A.
பரீட்சைக்காக ஓர் ஆராய்ச்சியுரையை
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்
பித்தார். இந்த ஆராய்ச்சியே முதன்
முறையாக ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்
கையின் கலிங்க மன்னர் பற்றி நடத்
தப்பட்ட ஆராய்ச்சி. அதுவரை பரண
விதான உட்பட இலங்கை வரலாற்றுசி
ரியர்கள் அனைவரும் ஏற்றிருந்த கருத்துக்
களையே ஸிரிமா விக்ரமஸிங்ஹுவும் ஏற்
றுக் கொண்டார்.

1958—ஓகஸ்ட்: தம்பதெனியில்
நடைபெற்ற தம்பதெனிய லாஹித்ய
சம்மேளனத்தில் பேசும்போது பரண
விதான பகிரங்கமாகத் தன்னுடைய
புதிய கொள்கையைத் தெரிவித்தார்:
அவருடைய பேச்சுப்பற்றிய செய்தி பத்
திரிகையில் (The Ceylon Daily News
27-8-1958), வெளியானதைத் தவிர அவ

ருடைய புதிய கருத்துக்கள் அடங்கிய
கட்டுரை எதுவும் 1958-ல் வெளிவர
வில்லை.

1959—ஓகஸ்ட் 14: Royal Asiatic Society
யின் (வேத்தியல் ஆசியக் கழகத்தின்) இலங்
கைக்கிளையின் கூட்டத்தில் (கொழும்பில்
நடைபெற்றது) கலாநிதி பரணவிதான
தனது தலைமைப் பேருரையாக “Ceylon
and Malaysia in Medieval Times” என்ற
ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை வாசித்தார்:
அப்பேருரையில் பரணவிதானவின் புதிய
கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது: பேருரை
யின் முடிவில் கலாநிதி (இப்பொழுது
பேராசிரியர்) K. W. குணவர்த்தன,
வைத்திய கலாநிதி W. பாலேந்திரா,
திரு. தம்பிமுத்து, முதலியார் K.W.de A.
விஜேஸிங்ஹ ஆகியோர் பேருரை பற்றிய
பேச்சுவார்த்தைகளிலே கலந்து கொண்
டனர்.

1959—செப்டம்பர்: திரு. S. J. குணசேகரம்,
திரு. W. D. லொய்ஸா ராஜகருண ஆகி
யோர் பரணவிதானவின் கருத்துக்கள்
பற்றிய தங்கள் குறிப்புகளை மேற்படி
கழகத்திற்கு அனுப்பிவைத்தனர். கழகம்
அவற்றைப் பிரசுரிக்க மறுத்தது.

1959—நவம்பர்: கலாநிதி K. W. குண
வர்த்தன மேற்படி கருத்துக்கள் பற்றி
அனுப்பிய குறிப்புகள் கழகத்தால் பிர
சுரிக்கப்படுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்
டன.

1960—ஜனவரி: திரு. தம்பிமுத்து அனுப்பி
வைத்த குறிப்புகளும் பிரசுரிக்கப் படுவ
தற்காகக் கழகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்
பட்டன.

1960: பரணவிதானவின் பேருரை மேற்
படி கழகத்தின் சஞ்சிகையாகிய Journal
of the Royal Asiatic Society (Ceylon
Branch), Volume VII, Part 1 (பக்கங்கள்
1-42) என்பதில் பிரசுரமாயிற்று:

1961: அதே சஞ்சிகையின் இரண்டாவது
பாகத்தில் கலாநிதி K. W. குணவர்த்தன

வுடைய குறிப்புகளும் திரு. தம்பிமுத்து வின் குறிப்புகளும் வெளியாயின. இவை பரணவிதானவின் கருத்துக்குச் சார்பாக அமைந்தன.

1961: பரணவிதானவின் புதிய கருத்துக்கள் அடங்கிய இன் டொ ரு கட்டுரை, "The Arya Kingdom in North Ceylon" என்ற தலைப்பில் Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch) Volume VII, Part (ii) என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது.

1961: இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட A Concise History of Ceylon என்ற நூலில் பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் இடம் பெற்றன.

1961: சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னைநாள் பேராசிரியர் க. அ: நீலகண்ட சாஸ்திரி A Concise History of Ceylon என்ற நூலை விமர்சிக்கும் போது பரணவிதானவின் புதிய கருத்துக்களை முதன்முறையாகத் தாக்கினார். இது The Ceylon Journal of Historical and Social Studies, (July - Dec. 1960) என்ற சஞ்சிகையிலாகும்.

1962: பரணவிதானவின் பேருரைக்கு நீலகண்ட சாஸ்திரி பதிலளித்தார். இது "Ceylon and Sri Vijaya" என்ற தலைப்பில் Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Volume VIII, Part (i) என்ற சஞ்சிகையில் வெளியாயிற்று.

1963: பரணவிதான நீலகண்ட சாஸ்திரிக்குப் பதிலளித்தார். இது "Ceylon and Malaysia-A Rejoinder to K. A. Nilakanta Sastri" என்ற தலைப்பில் Journal of the Royal Asiatic Society (Ceylon Branch), Volume VIII, Part (ii) என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது.

1963: லண்டன் பல்கலைக்கழகத்துக் கீழைத்தேச, ஆபிரிக்கக் கல்விக்கூடத்தில் (School of Oriental and African Studies) திரு. (தற்பொழுது கலாநிதி) A. வியனகமகே (வரலாற்று விரிவுரையாளர், வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகம்) இலங்

கையின் கலிங்கத்தொடர்பு பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை வாசித்தார். இக் கட்டுரையிலே பரணவிதானவின் கருத்துக்களுக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப் பட்டது. கட்டுரை வாசித்தபின் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது மேற்படி கல்விக்கூடத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி O. W. Wolters (வோல்ட்டேஸ்) பரணவிதானவின் ஆராய்ச்சிகளைப் பலமாகக் கண்டித்தார். "பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள, கடதாசியின் பெறுமதி கூட அக்கருத்துக்களுக்கு இல்லை" என அவர் எள்ளிநகையாடினார்.

1963 நவம்பர்: லண்டன் பல்கலைக்கழகத்து Ph. D. பரீட்சைக்கு A. வியனகமகே சமர்ப்பித்த The Decline of Polonnaruwa and the Rise of Dambadeniya என்ற ஆராய்ச்சியுரையில் பரணவிதானவின் கருத்துக்களுக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

1964: இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பரணவிதான தன்னுடைய புதிய கருத்துக்கள் பற்றிய மூன்று விரிவுரைகளை நடத்தினார்.

(அ) இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்து மொழியியல் சங்கத்தின் (University of Ceylon Linguistic Society) கூட்டம் ஒன்றில் (21-10-64) "Linguistic Studies in Ancient Ceylon and Sri Vijaya" என்ற தலைமைப் பேருரை நிகழ்த்தப்பட்டது. இது பின்னர் Transactions of the University of Ceylon Linguistic Society (1964) என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது.

(ஆ) இரண்டாவது விரிவுரை 31-10-64-ல் "An Account of Alexander the Great and Greek Culture in a Universal History Written in the Reign of Mahasena" என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

(இ) மூன்றாவது விரிவுரை 4-11-1964-ல் "Newly Discovered Historical Documents Relating to Ceylon,

India and South-East Asia" என்ற தலைப்பில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

இம் மூன்று விரிவுரைகளிலும் தன்னுடைய கருத்துக்களை உறுதிப்படுத்தும் புதிய சான்றுகள் பல பரணவிதானவால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளிலிருந்து இச் சான்றுகள் பெறப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது.

1965: பரணவிதானவின் இன்னொரு கட்டுரை "Prince Ulakudaya's Wedding" என்ற தலைப்பில் University of Ceylon Review, Volume, XXI No. 2 (1963) என்ற சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. இதிலும் பரணவிதானவின் கருத்துக்களுக்குச் சார்பான புதிய சான்றுகள் தெரிவிக்கப்பட்டன.

1965 ஜூன்: பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் சிலவற்றில் உள்ள குறைபாடுகளை ஆராய்ந்து காட்டும் பகுதிகள் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இன்னொரு Ph. D; ஆராய்ச்சியுரையில் இடம்பெற்றன. திரு. (தற்பொழுது கலாநிதி R. A. L. H. குணவர்த்தன (விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்) எழுதிய "A History of the Buddhist Sangha in Ceylon" ஆராய்ச்சியுரை இதுவாகும்.

1965 நவம்பர்: லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இன்னொரு Ph. D. ஆராய்ச்சியுரையிலும் பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் சில மறுக்கப்பட்டன. இந்த ஆராய்ச்சியுரை கா. இந்திரபாலா எழுதிய Dravidian Settlements in Ceylon and the Beginnings of the Kingdom of Jaffna என்பதாகும்.

1966: பரணவிதானவின் கருத்துக்கள் நூல்வடிவைப் பெற்றன. Ceylon and Malaysia (Colombo 1966) என்ற நூல் வெளிவந்தது.

வாதிகள்:

ஸெ. பரணவிதான:—

"தங்கள் கடலோட்டச் செயல்களின் விளைவாகவே ஆதிச் சிங்களவர்

இத்தீவினைத் தங்கள் நாடாக்கிக்கொள்ளவும் அதற்குத் தங்கள் பெயரையிட்டுக் கொள்ளவும் இங்கு வந்தனர்..... அவர்கள் இலங்கையில் குடியேறிய பின்னரும் சில நூற்றாண்டுகளாக கடலோட்டத்திற்கு உயர்ந்த மதிப்புக் கொடுத்து வந்தனர் என்று கொள்ளச் சான்றுண்டு. வரலாற்றுக்காலத்தின் ஆரம்பம் தொடக்கம் மலாய் மக்கள் சிறந்த மாலுமிகளாகப் புகழ் பெற்றுள்ளனர். ஆகவே, புவியியற் காரணங்களைக் கொண்டு, சிங்களவர் வரலாறும் மலாய் மக்கள் வரலாறும் ஒன்றை ஒன்று பாதித்திருக்கவேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வரமுடியும்" (Ceylon and Malaysia, பக். 1)

"இந்தப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 'வணிஜர்' (வணிகர்) பற்றிப் பல குறிப்புகள் உள். ஜாதகக் கதைகளிலும், ரஸவாஹினீ போன்ற பாளி நூல்களிலும் வானிஜர் எனப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுக் கடற் பிரயாணம் செய்த வியாபாரிகளே. ஆகவே, இலங்கையின் தென்கிழக்குக் கரையோரத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள இடங்களிலே காணப்படும் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்ற வணிஜர் கடல்கடந்த தொடர்புகளை உடையவராய் அடிக்கடி கடற்பிரயாணம் செய்திருக்கலாம். அப்படிக் கடற் பிரயாணம் செய்த பிரதேசம் ஸுவர்ணபூமி (தென்கிழக்காசியப் பகுதி)யாக இருந்திருக்கக்கூடும். (Ceylon and Malaysia, பக். 10)

"பெருமியன்குளத்துக் கல்வெட்டின் ஒரு பகுதிக்கு நாம் கொடுக்கும் இந்த விளக்கத்தின்படி முதலாவது நூற்றாண்டிலே சிங்கள மாலுமிகள் ஜாவாவுக்குப் பிரயாணம் செய்தனர் என்று நாம் கொள்வோமானால், அவர்கள் மலாயத் தீபகற்பத்திலும் சுமாத்திராத் தீவிலும் இருந்த துறைமுகங்களை நன்கறிந்திருந்தனர் என்று கூறவேண்டிய அவசியமில்லை." (Ceylon and Malaysia, பக். 12)

"இக்காலப் பகுதியைச் சேர்ந்த சிங்கள மன்னர்கள் மலாய் இராச்சியங்

களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த காரணத்தினால், 4-வது மணிந்த மணம் முடித்த பட்டத்தரசியின் நாடாகிய காலிங்க கிழக்கிந்தியாவில் அன்று, மலாயத் தீபகற்பத்தில் உள்ள ஓர் இடம் என்று பெருமளவிற்குக் கொள்ள முடியும்”

(Ceylon and Malaysia, பக். 27)

“ஜாவக அல்லது மலலப் படையுடன் இலங்கையைத் தாக்கிய சந்திரபானு மலாயத் தீபகற்பத்திலிருந்து வந்த ஓர் இளவரசன் என்று திட்டவாட்டமாக நிரூபித்துள்ளோம். ஆகவே, அவனைப் போலவே மலலப் படையுடன் வந்த மாகமன்னனும் அதே இடத்திலிருந்து அல்லது அதற்கு அருகாமையிலிருந்து வந்த மலாய் என்னும் ஊகம் சரி என்று தோன்றுகிறது.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 85)

“காலிங்க மாக ஒரு மலாய் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளதினால், முற்பட்ட காலிங்க மன்னர்களும் மலாய் இனத்தவர்களா என்ற கேள்வி இயல்பாக எழுகின்றது. இந்நூலாசிரியர் உட்பட, எல்லா இலங்கை வரலாற்று மாணவர்களுக்கும் நிஸ்ஸங்கமல்ல ஆகியோருடைய தாயகம் இந்தியாவிலிருந்த கலிங்கம் என்பது பூமியைச் சுற்றிச் சூரியன் செல்வது போல வெளிப்படையாகத் தெரிந்திருந்தது. விஜயமன்னன் கதையில் கலிங்கம் குறிப்பிடப்படவில்லையா? தந்ததாது அவ்விடத்திருந்தல்லவா கொண்டுவரப்பட்டது? கலிங்கத்தில் ஒரு ஸிங்ஹபுர இருக்கவில்லையா? அந்த நாட்டை ஆண்ட கிழைக் கங்கர் சிலருடைய பெயர்கள் கூட இலங்கையை ஆண்ட இரண்டு ஒரு கலிங்க மன்னர்களால் தரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லையா? ஆனால், இந்தியக் கலிங்கத்தின் வரலாறு இப்பொழுது குறிப்பிடத்தக்க அளவு விபரமாக அறியப்பட்டிருந்தும், நிஸ்ஸங்கமல்ல தன் சாசனங்களிலே வர்ணித்துள்ள அவனுடைய அரச குடும்பம்

போன்ற ஒன்று இந்தியக் கலிங்கத்தில் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 93)

“பத்தாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுவரை சிங்கள மக்கள் அறிந்திருந்த காலிங்க தேசம் மலாயத் தீபகற்பத்தின் வடபாகத்திலிருந்த ஒரு பிரதேசமாகும்.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 101)

“இடப்பெயர்களை ஆராய்ந்தால் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பமும் அதற்குத் தெற்கே மேற்குக்கரையில் மன்னார் வரையும் கிழக்குக் கரையில் முல்லைதீவு வரையும் உள்ள மாவட்டங்களும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அளவு காலத்திற்கு ஜாவகர்களுடைய, அதாவது மலாய் மக்களுடைய, ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு இருந்தன எனத் தெரிகின்றது.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 121)

“ஆரியச் சக்கிரவர்த்திகள் ஜாவகவம்சத்தின் வாரிசுகள்.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 121)

“யாழ்ப்பாணத்து ஜாவக மன்னர் மாகனுடைய அல்லது சந்திரபாவுனுடைய வழித்தோன்றல்கள்.”

(Ceylon and Malaysia, பக். 128)

“பழைய சாசனங்களின் வரிகளுக்கு இடையிலும் அவற்றுக்கு மேலாகவும் ஆழமற்ற, மிக நுண்ணிய எழுத்துக்களைக் கொண்ட, சாசனங்கள் காணப்படும் பெருந்தொகையான கற்பலகைகளும் தூண்களும் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களில் உள. இவை பல்வேறு காலப்பகுதிகளைச் சேர்ந்தவை.”

(4-11-64 விரிவுரை, பல்லைக்கழகம்

பேராதனை.)

“இந்தச் சாசனங்களுள் பெரும்பாலானவை இலங்கைக்கும் ஸ்ரீவிஜயத்துக்குமிடையில் ஏற்பட்ட தொடர்புகளைக் கூறுபவை.” (மேற்படி விரிவுரை)

“விஜயபாஹுவின் இரண்டாவது மகிஷியாகிய திலோகஸுந்திரியின் தந்

தையும் ஸ்ரீ விஜயத்தின் மஹாராஜா வாகப் பின்னர் பதவி பெற்ற மலய புர இளவரசனுமான ஸூர்யநாரயணனுடன் விஜயபாஹு கொண்டிருந்த தொடர்புகள்,....., பராக்கிரமபாஹுவின் மரணத்தின் பின்னும் நிஸ்ஸங்கமல்லனின் பதவியேற்புக்கு முன்னும் நடைபெற்ற சம்பவங்கள், ஜயகோப மஹாராஜாவின் இரண்டாவது மகனாகிய நிஸ்ஸங்கமல்ல (I)ம் பராக்கிரமபாஹுவின் மகளாகிய ஸுபத்ராவை மணம் முடிக்க வந்தமையும், நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய ஆட்சியின் இறுதியிலிருந்து மாகமன்னன் பதவியேற்பு வரை நடைபெற்ற சம்பவங்கள்.....ஆகியவை பற்றிய விரிவான தெளிவான தகவல்கள் வேறு சாசனங்களிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன''

(மேற்படி விரிவுரை)

K. W. குணவர்த்தன:

“நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய தாயகமாகிய கலிங்கம் இந்தியக் கலிங்கம் அன்று என்பது திட்டவாட்டமாக நிரூபிக்கப்படாவிட்டாலும், பரணவிதான காட்

டியுள்ள சில குறிப்பிட்ட சான்றுகளால் பெருமளவிற்குப் புலப்படுகின்றது என நான் நம்புகின்றேன். இந்தச் சான்றுகளைப் பரணவிதான கொடுத்திருந்தாலும் குறிப்பாக அவற்றை அவர் வற்புறுத்திக் காட்டவில்லை.”

Jouanal of the Royal Asiatic Society
(Ceylon Branch) Vol. VII, Part 2,
ப. 256)

போலினஸ் தம்பிமுத்து:

“IV வது மஹிந்தனுடைய காலம் தொடக்கம் மாகமன்னன் காலம் வரை மட்டுமன்றி, வரலாற்றின் ஆரம்பத்திலிருந்தே மலாயாவின் மக்கள் இலங்கை வரலாற்றில் தங்கள் செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து வந்துள்ளனர்; கலாநிதி பரணவிதான கூறுவதுபோல, இத்தீவின் வரலாற்றில் நீண்ட காலமாக மலேஷிய மக்கள் முக்கியமான பங்கு கொண்டிருந்ததின் விளைவாகவே சந்திரபானு இலங்கையைத் தாக்க எடுத்த முயற்சி ஏற்பட்டது.”

(மேற்படி சஞ்சிகை, பக். 257)

சிங்கள இசையும் தமிழ் இசையும்

“கூடிய அளவு அபிவிருத்தியடைந்த தென்னிந்திய வடிவங்களுடன் தொடர்பு கொண்டதனாலும், சமயத்தின் ஆதரவையும் கற்றோரின் ஆதரவையும் பெறத் தொடங்கியதனாலும், குறைந்தது இசை, நடனம் ஆகிய கலைகளாவது குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு (இலங்கையில்) விருத்தியடையத்தொங்கின என்று நம்பக் காரணங்கள் உள..... கண்டி மன்னர் காலத்திற்கு அதிகம் முற்பட்ட காலத்தில் வண்ணங்கள் (என்ற பாட்டுக்கள்) இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இவற்றின் மொழி, தாள முறை, அவை பாடப்படும் பாணி ஆகியவற்றைக்கொண்டு மதிப்பிட்டால், இவை அக்காலத்தில் (அதாவது, கண்டி மன்னர் காலத்தில்) ஏற்பட்ட வலிமை வாய்ந்த ஒரு தமிழ்ச் செல்வாக்கின் விளைவாகத் தோன்றின என்று இலகுவில் ஊகிக்கத் தக்கதாயிருக்கின்றது. ஆகவே, கண்டி மன்னர் காலத்தில் — ஒரு வேளை அதற்கு முன்னரும் கூட — சிங்களப் பொதுமக்கள் இசை தென்னிந்திய இசையுடன் தொடர்புகொண்டு, அந்த இசையிலிருந்து ஓர் எழுச்சியுணர்ச்சியைப் பெற்றபின், தன் போக்கிலே விருத்தியடைந்து சென்றது எனத் தோன்றுகின்றது.”

—எ. ஸரத்சந்திர, The Sinhalese Folk Play and the Modern Stage, Colombo 1953
பக்கங்கள் 11—12

நூல் விமர்சனம்

தமிழ் மொழியிற் சமூகவியல்

1: இந்திய மானிடவியல் ஆராய்ச்சித் துறை வெளியீடு, இந்திய அரசு: இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை (இந்திய ஒற்றுமை வேற்றுமை பற்றிய ஓர் ஆராய்ச்சி) தமிழாக்கம்: எஸ். இலட்சுமி எம். ஏ., பி. டி., தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசாங்கம். 140 பக்கங்கள், ஏராளமான படங்கள். விலை ரூ. 3-50.

2. ரூத் பெனடிசுட், பண்பாட்டுக் கோலங்கள் (Patterns of Culture) தமிழாக்கம்: கி. பூ. சுப்பிரமணியன், பி. எஸ்ஸி., Dip. in Anthropology, F. Z. S. (London) தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம். தமிழ்நாடு அரசாங்கம். மார்கரட் மீடின் புதிய முக வரையுடன். விலை. ரூ. 5-50. பக்கங்கள் 304.

3. பாஸ்கல் கிஸ்பர்ட், எஸ். ஜே. சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள். (Fundamentals of Sociology) தமிழாக்கம்: ஜே. நாராயணன், எம். ஏ., பி. இடி., தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், தமிழ்நாடு-அரசாங்கம். 630 பக்கங்கள். விலை. ரூ. 10-50.

4. ம. சு. கோபாலகிருஷ்ணன், எம். ஏ., எம் லிட்., மானிடவியல் (Anthropology) தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், தமிழ்நாடு அரசாங்கம். 238 பக்கங்கள். விலை. ரூ. 4-75.

சமூகவியல் நூற்கள் இருவகைப்படும். (1) குறித்த ஒரு சமூகம் பற்றியோ, ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை பற்றியோ செய்யப்பட்ட ஆராய்ச்சியின்

விளைவாக எழும் நூற்கள். (2) பாடப் புத்தகங்கள். தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தினரின் “பண்பாட்டுக் கோலங்கள்” “இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை” ஆகியவை முதல் வகையிற் சேரும். மற்றைய இரண்டும் இரண்டாம் வகைக்குட்படுபவை.

தமிழிற் சமூகவியல் நூல்கள் இப்போதுதான் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளன. ஆரம்ப முயற்சிகள் தரக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது இந் நூல்களை வெளியிட முன்வந்த ஆசிரியர்களும், வெளியீட்டுக் கழகத்தினரும் பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள். இம் முயற்சிகள் பற்றிய எம் கருத்துக்கள் கண்டன எண்ணத்தோடு கொடுக்கப்படுபவை அல்ல. பிரசுரங்களது பிரயோசனம் மேலும் சிறக்க வேண்டும் என்பதுதான் எமது நோக்கம்.

ஒருசில புத்தகங்களை ஆரம்பத்தில் வெளியிடமுடியுமாயைவால் வெளியிடத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் நூல்கள் மிகச் சிறந்தனவாய் இருக்கவேண்டியது அவசியம். ஆனால் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தினர் இவ்வெண்ணத்தை மனதிற்கொள்ளவில்லை போன்று தெரிகிறது.

ரூத் பெனடிசுட்டின் “பண்பாட்டுக் கோலங்கள்” ஆங்கிலத்தில் 1934-இல் வெளிவந்தது. மூன்று அமெரிக்க இந்திய சமுதாயப் பண்பாடுகளை ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்ட இந்நூல் பொது மக்களது பெரும் ஆதரவைப் பெற்றது. நூலின் இவ் வெற்றிககுப் பல காரணங்கள் காட்

டப்பட்டுள்ளன. உளவியற் கருத்துக்களின் பிரயோகம், அமெரிக்க சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் பற்றி நூலிற் தெரிவிக்கப்பட்ட கண்டனங்கள் ஆகியவை அவற்றுட் சில. ஆனால் எக் காரணங்கொண்டும் “பண்பாட்டுக் கோலங்களை” இன்றைய மானிடவியல் ஆராய்ச்சிப் போக்கை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு நூலாகக் கொள்ள முடியாது. ரூத் பெனடிக்கின் பிரச்சினைப்பண்பாடுகளின் பல்வேறு அம்சங்கள் எவ்வாறு இணைந்திருக்கின்றன என்பது. இன்றைய பண்பாட்டியல் ஆராய்ச்சி இதை விட்டு வெகுதூரஞ் சென்று பண்பாட்டு - ஆளுமைத் தொடர்பை (Culture and personality) உள்பாகுபாட்டு இயலின் அடிப்படையில் ஆராயுமளவிற்குச் சென்றுள்ளது. வெளியீட்டுக் கழகத்தினரின் முயற்சியைப் பாராட்டும் அதே வேளையில் மானிடவியலின் இன்றைய போக்கைச் சித்தரிக்கும் ஒரு நூல் தெரிந்தெடுக்கப்படா திருந்தமை குறித்து வருத்தம் தெரிவிக்காமல் இருக்கவும் முடியவில்லை.

மானிடவியலுஞ்சரி, சமூகவியலுஞ்சரி; அவை வெற்றிகரமாய் வளரவும் இன்று பெரும் செல்வாக்குடைய அறிவுத் துறைகளாய் வாழவும் அடிப்படையாய் இருந்த காரணம் அவ்வப்போதைய மனிதப் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதிலும், தீர்ப்பதிலும் மானிடவியல், சமூகவியல் அறிஞர்கள் காட்டிய ஆர்வமேயாகும். அப்படியிருந்தும் வெளியீட்டுக் கழகத்தினரின் மற்றைய இரு மானிடவியல் நூல்களான, “மானிடவியல்”, “இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை” ஆகிய நூல்கள் இந்திய, தென் ஆசிய சமுதாயப் பிரச்சினைகள் பற்றி அசிரத்தையாய் இருப்பது வியப்பையூட்டுகின்றது:

திரு. ம. சு. கோபாலகிருஷ்ணன் தமது நூலைச் “சாதி” பற்றிய அத்தியாயத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றார். தென் ஆசிய சமூக அமைப்பில் சாதி அதிமுக்கியம் வாய்ந்த ஒன்று. இப்பகுதியைச் சேர்ந்த அரசாங்கங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும்

சமுதாய, பொருளாதார, அரசியல் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய முட்டுக்கட்டையாய் இருப்பவைகளுள் சாதிமுறை ஒன்று. இவ்வளர்ச்சிக்கும் சாதிமுறைக்கும் உள்ள தொடர்பை எடுத்துக் காட்டுவதற்கான இத்துறை ஆராய்ச்சியாளர்களின் தொண்டு தங்கியிருக்கின்றது. எனவே பாடப்புத்தகங்கள் இவ் வடிப்படையில் இதுவரை நடைபெற்றுள்ள ஆராய்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டி அவை கிளப்பும் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. இதை விட்டு அத்தியாயத்தின் அதிகமான பகுதியில் முடிவுறாத, முடிவுகாண முடியாத பிரச்சினையாகிய சாதிகளின் தோற்றத்தை விளக்குவதில் ஈடுபட்டிருப்பது வெறும் வீண்விரயமாகும்.

“இந்தியாவில் குடியானவர் வாழ்க்கை”க்கு வேறொரு சிறு தலைப்பும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. “இந்திய ஒற்றுமை, வேற்றுமை பற்றிய ஆராய்ச்சி” என்று இச்சிறு தலைப்பினால் சுவரப்பட்டு பாரதத்தின் பெரும் அரசியற் பிரச்சினைகளை விளக்கும் குறிப்புக்களை இங்கு நாம் காணலாம் என்ற ஆவலுடன் இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் பெரும் ஏமாற்றமடைவர். நூலில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் “பெண்களின் உடை”, “ஆண்களின் உடை”, “கலப்பைகளும் உமிநீக்கும் கருவிகளும் போன்றவற்றிற்கும் இந்திய ஒற்றுமை, வேற்றுமைப் பிரச்சினைக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. இந்திய அரசாங்க மானிடவியல் ஆராய்ச்சித் துறையின் கண்டு பிடிப்புக்களைக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர இந்நூலை வெளியிட வேறெவ்வித காரணமும் எமக்குப் புலனாகவில்லை.

நூல்களின் இலக்கிய இலக்கண அமைப்பைப் பற்றி எதையும் இங்கு கூற நாம் விரும்பவில்லை. மானிடவியல், சமூகவியல் ஆதியன தமிழ்ப்பேசும் உலகுக்குப் புதுமையானவை. நவீன வீஞ்ஞான முறையில் சமுதாய ஆராய்ச்சி

செய்ய முனைபவை; இத்துறையில் சரியான சொற்களை அமைப்பதும், பிரயோகிப்பதும் காலப் போக்கினால் மாத்திரமே ஒழுங்கான நிலையடையலாம். ஒருவகையில் இங்கு விமர்சிக்கப்படும் நூல்களைத் தமிழ் வளர்ச்சியில் இந்நிலையினால் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையை எதிர்நோக்கும் முயற்சிகள் எனக் கூறலாம்.

ஆங்கிலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டை விளக்கும்போது அதைத் திட்டவாட்டமாக எடுத்துக்காட்டும் அதே வேளையில் புதிய சமுதாய உண்மைகளின் கண்டுபிடிப்பு அக்கோட்பாடுகளின் திட்டவாட்டமான தன்மையை மாற்றிவிடலாம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளலாம். விஞ்ஞானமுறை ஆராய்ச்சிப் போக்கிற்கு அவசியமான இவ்வம்சம் தமிழ்மொழியில் படிப்படியாகத்தான் பழக்கத்தில் வரவேண்டும். இதற்கு உதாரணமாக வாசகர்கள் பாஸ்கல் கிஸ்பார்ட் சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் "சமுதாயம்", "நிலையம்" ஆகிய கோட்பாடுகளை விளக்க முற்பட்டிருப்பதை (பக்கம் 44) டி. பீ. பொட்டமோர், *Sociology - A guide to problems and Literature* (London 1964) p. 93-ல்

விளக்க முற்பட்டிருப்பதோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கலாம்.

கிஸ்பார்டின் நூல் சமூகவியலின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கின்றது என்றாலும் ஆசிரியர் மதகுரு என்பதனாலோ என்னவோ சிலவிடங்களில் விஞ்ஞான ஆய்வுமுறையோடு ஒவ்வாத சில அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டுள்ளது. கார்ல்மார்ட்ஸ், சிக்மன் பிரெய்ட் ஆகியோரது கருத்துக்களை சிறிதளவு ஆராய்ந்துவிட்டு இக்கருத்துக்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதவை என ஆசிரியர் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கின்றார். (நூலின் 359-372 பக்கங்களைப் பார்க்கவும்) ஒரு சமூகவியலாளர் இன்னொரு சமூகவியலாளரைத் தாக்கும்போது அவர் பாவித்த ஆய்வுமுறையைக் கண்டிக்கலாம், அல்லது அந்த முறை ஒழுங்காகப் பாவிக்கப்பட்டிருந்தால் குறிப்பிட்ட முடிவுக்கு வந்திருக்க முடியாது என எடுத்துக்காட்டலாம். இங்கு நடந்திருப்பது மார்ட்ஸும் பிரெய்டும் பலவருட்கள் ஆராய்ச்சி செய்து கண்ட முடிவுகளை வெறும் அபிப்பிராய அளவில் குற்றங்காணுவதாகும். இது நன்றன்று.

அராபியர் சாதனைகள்

"மத்திய காலத்தின் முற்பகுதியில் மனித வர்க்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு அராபியர் ஆற்றிய தொண்டுபோன்று வேறெந்த மனித இனமும் ஆற்றியிருக்கவில்லை. எங்கள் வழக்கிலே, அராபியர் என்ற பதம் அராபிய நாட்டவர் உட்பட எல்லா அரபுமொழி பேசும் இனங்களையும் குறிக்கின்ற பதம்; அதாவது, அராபியத் தீபகற்பத்தில் வாழ்பவர்கள் அனைவரும் அராபியராவர். சார்ளிமேயினும் அவனுடைய பிரபுக்களும் தங்கள் பெயர்களை எழுதிக்கொள்ளக் கற்றுக்கொண்டிருந்தனர் எனக் கூறப்பட்ட காலத்தில் அராபிய அறிஞர்கள் அரிஸ்டோட்டிலின் நூல்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். உடம்பைக் கழுவிக்கொள்ளுதல் ஓர் ஆபத்தான வழக்கம் என்று ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்திலே கருதப்பட்ட காலத்தில், கோர்தோவாவில் பதினேழு பெரும் நூலகங்களில் — அவற்றுள் ஒன்றில் மட்டுமே 400,000க்கு மேற்பட்ட நூல்கள் காணப்பட்டன — ஆராய்ச்சி நடத்திய விஞ்ஞானிகள் சுகபோகக் குளிப்பறைகளில் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தனர்."

(Philip K. Hitt: (Professor, Princeton University), *The Arabs, A Short History*, London 1960, பக்கம்—2)

விஞ்ஞானக் கலைச்சொல்லாக்கம்*

நம்நாட்டிலே தமிழைப் போதன மொழியாகக் கொண்டு கல்வி புகட்டத் தொடங்கிப் பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பாலர் வகுப்புத் தொட்டுப் பல கலைக்கழக இறுதி வகுப்பு வரை, தமிழைப் போதனமொழியாகக் கொள்ளுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கல்வி முறை இன்னும் பூரண நிலையை அடையவில்லை. பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்போதன பீடத்திலும் கீழைத் தேயக் கல்விப் போதன பீடத்திலும் தமிழ் போதன மொழியாகப் புகுத்தப்பட்டு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றன. ஆனால், விஞ்ஞான, மருத்துவ, பொறியியல், விவசாய, கால்நடை மருத்துவப் போதன பீடங்களில் இன்னும் தமிழ்மொழி மூலம் கல்வி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இப்போதன பீடங்களைச் சேர்ந்த பாடங்களைத் தமிழிலே கற்பிப்பது சம்பந்தமாகப் பல பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்றும் மிக முக்கியமானதும் கலைச் சொல்லாக்கமாகும். கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றித் தோன்றியுள்ள ஏனைய பிரச்சினைகளை இங்கு ஆராய்வது எனது நோக்கம் அன்று. சமூக விஞ்ஞானங்களிலொன்றைக் கற்பிப்பவன் என்ற முறையில், கலைச்சொல்லாக்கம் சம்பந்தமாகச் சமூக விஞ்ஞானங்களுக்கும் தூய விஞ்ஞானங்களுக்கும் பொதுவானவையாகக் காணப்படும் சில விஷயங்களுள் மூன்றினை எடுத்து இங்கு கூறலாமென எண்ணியுள்ளேன்.

கலைச்சொற்களிடையே ஒருமைப்பாடு.

உயர்தரக் கல்வியைத் தமிழ் மூலம் போதிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கடந்த 30 ஆண்டுகளாகச் சென்னை மாநிலத்திலும் இலங்கையிலும் தமிழ்க்கலைச் சொல்லாக்கத்தில் பல நிறுவனங்களும் தனி நபர்களும் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். இதனால், பற்பல இடங்களில் பல்வேறு ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட பல கலைச்சொற் தொகுதிகளும் கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்தித் தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. தற்பொழுது இவற்றை நோக்கும்போது எவருக்கும் புலப்படும் அம்சம் ஒன்றுண்டு. அதுதான் பற்பல கலைச்சொற் தொகுதிகளிடையே காணப்படும் பெரும் வேறுபாடுகள். ஒரு கலைச்சொற் தொகுதியைப் பயன்படுத்தும் மாணவன் இன்னொரு கலைச்சொற் தொகுதியை உபயோகித்து எழுதப்பட்ட நூலொன்றை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு வேறுபாடுகள் பெரியனவாயிருக்கின்றன. இது சமூக விஞ்ஞானங்களையும் தூய விஞ்ஞானங்களையும் பொறுத்த அளவில் ஒரு பொது அம்சமாக இருக்கின்றது.

தமிழில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள கலைச்சொற் தொகுதிகளை ஆறு பெரும் பிரிவுகளுள் அடக்கலாம்.

அவையாவன:

1. இலங்கை அரசுகளும் மொழித்திணைக்களத்தார்வெளியிட்டுவரும் கலைச்சொற் தொகுதி.

* மாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி மண்டபத்தில் இவ்வாண்டு ஜனவரி 17-ம் திகதி தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி விருத்திக்கான நிறுவனமும் வடமாகாண விஞ்ஞான ஆசிரியர் சங்கமும் நடாத்திய கருத்தரங்கின் போது வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரை.

2. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துச் சூய பாஷைப் பகுதி வெளியிடும் கலைச்சொற் தொகுதி.
3. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட கலைச்சொற்தொகுதி.
4. சென்னை அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்ட கலைச் சொற்தொகுதி.
5. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தாரின் கலைக்களஞ்சியத்திலே உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள கலைச்சொற்தொகுதி.
6. தனிப்பட்டோர் சஞ்சிகைகளிலும் நூல்களிலும் பயன்படுத்திவரும் கலைச் சொற்தொகுதி. இதில் 'அறிவொளி', 'கலைக்கதிர்' போன்ற சஞ்சிகைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இத்தனை கலைச்சொற்தொகுதிகளையும் எடுத்து ஆராய்ந்தால் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடுகள் பலவாக இருக்கின்றன. மொழி ஒரு குழுவினை அல்லது இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டு பண்ணும் காரணியாக அமையவேண்டுமே ஒழிய அவர்களிடையே பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணும் காரணியாக அமையக் கூடாது. ஆங்கில மொழி பேசுவோர் வாழும் நாடுகளிடையே மொழி அடிப்படையில் சிறிசில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. உண்மையில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளையும் இங்கிலாந்தையும் பிரித்து நிற்பவை அத்திலாந்திக் சமுத்திரமும், மொழிவேறுபாடும் என்று சில அறிஞர்கள் கிண்டல் செய்தும் உள்ளனர். எனினும் விஞ்ஞானத்துறையில் கலைச்சொற்களைப்பொறுத்த மட்டில் பெரும் வேறுபாடு இரு நாடுகளுக்குமிடையே இருக்கின்றது என்று சொல்வதற்கில்லை. சில சில விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு

நாடும் தனக்கே சிறப்பான சில கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றது. எனினும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் வெளியாகும் விஞ்ஞான நூலொன்றை இங்கிலாந்திலிருக்கும் மாணவனொருவன் விளங்கிக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இவ் வேறுபாடு பெரிதாகக் காணப்படுகின்றதென எவரும் கூறமாட்டார்கள்.

தமிழரைப் பொறுத்தமட்டில் இவ் வேறுபாடுகள் பிரிவினையை வளர்ப்பது விரும்பத்தக்கதன்று. உலகின் தமிழ் பேசும் மக்களுடைய எண்ணிக்கை நான்கு கோடிக்கு உட்பட்டதே. தமிழ்பேசும் மக்களுடைய கல்விக்காக நான்கு பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் பேச்சுத்தமிழைப் பொறுத்தமட்டில் இப்பொழுதே பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்நிலையில் இலங்கையில் உள்ள நிறுவனங்கள் ஒருவகைப்பட்ட கலைச்சொற்களையும் தென்னிந்திய நிறுவனங்கள் இன்னொரு கலைச்சொற் தொகுதியையும் உபயோகித்தால் காலப்போக்கில் இலங்கை நிறுவனங்கள் தனித்து நிற்க நேரிடும். மேலும், தென்னிந்தியாவில் தமிழர் கூடிய தொகையினராகக் காணப்படுவதால், அங்குதான் வருங்காலத்தில் கூடிய தொகையில் தமிழ் நூல்கள் வெளியிடப்படும். இலங்கைத் தமிழர் பெருமளவிற்கு அங்கு வெளியிடப்படும் நூல்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தங்கியிருக்கவேண்டிவரும். அப்படியானநிலையில் தென்னிந்தியக் கலைச்சொற்தொகுதிகளுக்கும் இலங்கைக் கலைச்சொற்தொகுதிகளுக்குமிடையில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் வளர்ச்சிக்கு அல்லது அபிவிருத்திக்குத் தடையாக அமையாவண்ணம் கூடிய வரையில் நீக்கப்படாதல் அவசியமாகின்றது. தமிழிலே உள்ள ஒரேயொரு கலைக்களஞ்சியத் தொகுதி சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட தொகுதி. அதுபோன்ற தொகுதியொன்றை இங்கு தயாரிக்கவோ வெளியிடவோ நம் மால் முடியாது. அப்படி வெளியிட

வேண்டிய பெரும் அவசியமும் இல்லை. இலங்கைத் தமிழர் சென்னைக் கலைக் களஞ்சியத்தையே பயன் படுத்த வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றனர். ஆனால், இக்கலைக்களஞ்சியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கலைச் சொற்கள்தொகுதிக்கும் இந்நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள தொகுதிகளுக்குமிடையில் வேறுபாடுகள் இருப்பதால், இந்நாட்டுக் கலைச்சொற்கள்தொகுதிகளைப் பயன் படுத்தும் மாணவர் கலைக்களஞ்சியத்தைப் பயன் படுத்தும் போது பெரும் கஷ்டத்தை அனுபவிப்பர்.

மேலும், இலங்கையில் அரசகரும மொழித் திணைக்களத்தார் வெளியிடும் கலைச்சொற் தொகுதிக்கும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தார் வெளியிடும் தொகுதிகளுக்குமிடையில் வேறுபாடுகள் ஏற்படாவண்ணம் தடுப்பதும் அவசியம். இப்பொழுது சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் இரு பிரிவினரும் தயாரித்துள்ள கலைச்சொற் தொகுதிகளிடையே வேறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஏற்பட்டுள்ளன. தூய விஞ்ஞானத்துறையில் இப்படியான வேறுபாடுகள் ஏற்பட இடமில்லை என்று கருதுகின்றேன். ஏனெனில் தூய விஞ்ஞானத்துறையில் அரசகரும மொழித் திணைக்களத்தாருக்குப் பெரிதும் உதவி புரிந்தவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துப் பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களுமே.

ஒருமொழியில் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளைக் குறிப்பதற்கு ஒன்றுக்குமேற்பட்ட சொற்கள் இருந்தால், அம்மொழிச் செழிப்புடையதாக இருக்கும் எனச் சிலர் கருதலாம். ஆனால், இது சாதாரண சொற்களைப் பொறுத்தமட்டில் பெருமளவிற்கு உண்மையேயாயினும், விஞ்ஞானத்துறையில் அளவுக்கு மீறிய முறையில் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்குப் பல கலைச்சொற்களை உபயோகித்தல் குழப்பத்தையே விளைவிக்கும். 'Science' என்ற பதத்திற்கே தெரியற் செய்கை அறிவியல், விஞ்ஞானம் எனப்

பல கலைச்சொற்கள் உள் Algebra என்பது வீசகணிதம், அட்சரகணிதம் எனவும் இயற்கணிதம் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

ஒரே துறையில் பற்பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்படும் கலைச்சொற்களிடையே ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டியது போலவே, பற்பல துறைகளில் பயன்படுத்தப்படும் கலைச்சொற்களிடையே முரண்பாடு ஏற்படாவண்ணம் ஓரளவு ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும். உதாரணமாக, தூய விஞ்ஞானத்துறையில் உபயோகிக்கப்படும் கலைச்சொல் ஒன்று சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் வேறொரு பொருளில் பயன்படுத்தப்படாது தவிர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும். அண்மையில், அறிவொளிச் சஞ்சிகையில் நுண்கலைகள் என்ற பதம் Technical Sciences என்ற ஆங்கிலச் சொற்றொடருக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் பொதுவாக நுண்கலைகள் என்னும் போது Fine Arts என்ற ஆங்கிலச் சொற்றொடரையே கருதுவர். சிலர் தத்துவம் என்ற சொல்லைத் தூய விஞ்ஞானத்துறையில் Theory என்ற ஆங்கிலச்சொல்லிற்காக உபயோகிப்பர். ஆனால், தத்துவம் என்ற சொல்லை வேறுசிலர் சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் Doctrine என்ற சொல்லிற்காகப் பயன்படுத்துவர். இவ்வாறு துறைக்குத்துறை ஒரு கலைச்சொல் வெவ்வேறு பொருளையுடையதாக இருக்காவண்ணம் தடுத்துக்கொள்ளாதல் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய விதியாகும்.

தூய விஞ்ஞானத்துறையில் தென்னிந்திய நிறுவனங்களும் இலங்கை நிறுவனங்களும் பல பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளன. பெரும்பாலும் இவை ஆங்கில லத்தீன் சொற்களாகும். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக இப்பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் பயன்படுத்துமிடத்து இடத்துக்கு இடம் வேறுபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரண

மாக, Bacteria என்ற பதத்திற்கு சென்னையில் வெளியான கலைச்சொற்கள் என்ற தொகுதியில் நுண்ணம் என்ற தமிழ்ச் சொல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை ஏற்காத இலங்கை அரசுகளும் மொழித்திணைக்களத்தார், பற்றீரியம் என்று Bacteria என்பதைத் தமிழ்படுத்தியுள்ளனர். அதே செயலில் ஈடுபட்ட கலைக்களஞ்சியத்தார் பாக்கீரியம் என்று இதனைத் தமிழ்படுத்தியுள்ளனர். இப்படிப்பட்ட பல கலைச்சொற்கள் பிற மொழிகளிலிருந்து பெறப்பட்டுத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டபோது, வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன; இவற்றை நீக்குவது மிக அவசியம்.

முற்பட்ட நூல்களிலிருந்து கலைச்சொற்களைப் பெறுதல்:

விஞ்ஞானத்துறையில் பெரும்பாலான கலைச்சொற்கள் தமிழில் இல்லாத சொற்கள். பெரும்பாலான விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும் விஷயங்களும் முற்பட்ட காலத்தில் தமிழர்களால் அறியப்படாதவையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றைத் தமிழில் கற்பிப்பதற்கும் அவை பற்றித் தமிழில் எழுதுவதற்கும் புதிதாகப் பல கலைச்சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவ்வாறு கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபடும்போது ஆங்கிலத்திலும் பிறமொழிகளிலும் தற்பொழுது காணப்படும் கலைச்சொற்கள் அனைத்திற்கும் மட்டுந்தான் தமிழில் புதிதாகச் சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென எண்ணக் கூடாது. தமிழ்நாட்டிலும் இந்தியாவின் பிற பாகங்களிலும் முற்பட்ட காலங்களில் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களும் விஞ்ஞான அறிவும் சில சில துறைகளில் ஒரு சிறிய அளவிலாவது வளர்ச்சிபெற்று வந்தன. சிறப்பாக வானசாஸ்திரம், கணிதம், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளிலே நூல்கள் இயற்றப்பட்டன. இந்த நூல்களில் எல்லாம் நாம் தற்காலத்தில் பயன்படுத்துகின்ற கலைச்

சொற்களைப் பெருமளவிற்கு காணமுடியாது. எனினும், இந்நூல்களிலும் நமக்குத் தேவைப்படும் கலைச்சொற்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை நாம் கூடிய வரை பயன்படுத்த முயற்சிக்கவேண்டும். சிறப்பாகக் கணிதம், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க கலைச்சொற்கள் பலவற்றை இவற்றிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம் பல நோய்களுடைய பெயர்கள், தாவரங்களின் பெயர்கள் ஆகியவை நமக்குப் பெருமளவிற்குப் பயன்படக் கூடியவை. சில இந்திய நோய்களுக்கும் தாவரங்களுக்கும் ஆங்கிலேயர் இட்ட பெயர்களை நம் விஞ்ஞானிகள் நன்கு அறிந்து இருப்பதனாலும் அவற்றுக்குத் தமிழில் முன்னர் வழங்கிய பெயர்களை அறியாத காரணத்தினாலும், ஆங்கிலப் பெயர்களுடைய தமிழில் பயன்படுத்த நேரிடலாம். இப்படியான ஒரு போக்கு ஓரளவிற்குச் சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் காணப்பட்டது! இதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாக நான் அறிந்தது, வாரியம் என்ற சோழர்கால நிர்வாகக் கலைச் சொல்லிற்குப் பதிலாகக் கமிட்டி என்ற ஆங்கிலச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டமை. சோழர்காலத்து நிர்வாக அமைப்பினை எடுத்துக்கூற முற்பட்ட ஒருவர், அது பற்றி ஆங்கில நூல்களை வாசித்து, ஊர்ச்சபைகள் ஊர்விவகாரங்களைக் கவனிப்பதற்காகப் பல கமிட்டிகளை நியமித்தனர் எனக் கூறினார். அவர் இங்கு குறிப்பிட்ட கமிட்டி சோழர் கல்வெட்டுகளில் வாரியம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, வாரியம் என்ற சொல்லிற்கு ஆங்கிலச் சம சொல்லாகக் கமிட்டி ஆங்கில நூல்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆங்கில நூலிலிருந்து விஷயத்தைப் பெற்றதனால் வாரியம் என்ற சொல்லை அறியமுடியாது போயிற்று: இப்படியான நிலை ஏற்படாது கலைச் சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் முற்பட்ட தமிழ் நூல்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படும் கலைச்சொற்களை ஒன்றுசேர்த்து நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றைத்

தற்காலத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய கலைச் சொற்களாகவும், பிற கலைச்சொற்களை ஆக்கிக் கொள்வதற்கு ஆதார சொற்களாகவும் உபயோகித்தல் நன்று. இந்த விதத்தில் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட அகராதி (Madras Tamil Lexican) பெருமளவிற்குப் பயனுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள கலைச்சொற்களுக்கு மட்டும் சமசொற்கள் கண்டுபிடித்தால் போதும் என்றில்லை. ஆங்கிலத்தில் இல்லாத, பழந்தமிழிலுள்ள கலைச்சொற்களையும் நாம் தேடிப்பயன் படுத்தலாம். இத்தகைய சொற்கள் நமது பழக் கணித நூல்களில் உள. உதாரணமாக, 15 நாட்களைக் குறிக்க ஆங்கிலத்தில் சொல் இல்லை (14 நாட்களைக் குறிக்க Fortnight உண்டு) ஆனால் தமிழில் அதற்குப் பக்கம் என்ற வடமொழி வழிவந்த சொல் உண்டு. இதனை நாம் தற்காலத்திலும் கலைச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தலாம். இதே போலவே ஆறுமாதங்களைக் குறிக்க அயனம் என்ற சொல் முன்னர் வழக்கில் இருந்தது இதற்கு ஆங்கிலத்தில் சமசொல் இல்லை. விஞ்ஞான விஷயங்கள் சம்பந்தமாக முன்னர் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நூல்களும் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும் கலைச் சொல்லாக்கத்தில் பயன் படுவன போலவே, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சென்னை மாநிலத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் மேனாட்டு மிஷனரிமாரால் தமிழில் எழுதப்பட்ட விஞ்ஞான நூல்கள் பயனுள்ள மூலாதாரங்கள். பொது விஞ்ஞானத்தைப்பற்றியும், மருத்துவம் போன்ற சில சிறப்புத்துறைகளைப் பற்றியும் சில தமிழ் நூல்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றிலே, தற்கால விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்கள் பலவற்றுக்குத் தமிழ்ச் சமசொற்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பல அக்கால வழக்கிலிருந்த கலைச்சொற்கள்; வேறுபல புதிதாக ஆக்கப்பட்ட கலைச் சொற்கள். அவை சில நூல்களைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும் முயற்சியுடன் ஆக்கப்பட்டவை. இத்தகைய கலைச் சொற்களுட் சில தற்காலத்தில் ஏற்க

முடியாதவையாக இருக்கலாம். ஆனால், பல நல்ல பொருத்தமுள்ள சொற்களாக இருக்கின்றன. இவற்றை வீண்போகவிடாது தற்காலத்தில் வழக்கிற்குக் கொண்டுவருதல் விரும்பத்தக்கது.

பரந்தமனப்பான்மையுடன் கலைச்சொல்லாக்கல்

சமூக விஞ்ஞானத்துறையில் பெருமளவிற்கும் தூய விஞ்ஞானத்துறையிலே குறைந்த அளவிற்கும் சொல்லாக்க அறிஞர்கள் சிலர் குறுகிய மனப்பான்மையுடையோராய்த்தாய தமிழ்ச்சொற்களை மட்டுமே ஏற்று அவற்றின் அடிப்படையில் கலைச்சொற்களை ஆக்க முயற்சிக்கின்றமை முற்றிலும் விரும்பத்தக்கதன்று. கூடியவரை தமிழில் உள்ள கலைச்சொற்களையும் தமிழில் ஆக்கக்கூடிய நல்ல கலைச்சொற்களையும் பயன்படுத்துதல் நல்லதுதான். ஆனால், இக் கொள்கையை அளவுக்குமீறிக் கடைப்பிடித்துத் தமிழர்களால் பலகாலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ள, தமிழ் வழக்கிலே யுள்ள பிறமொழிச் சொற்களைச் சிறப்பாகச் சமஸ்கிருதச் சொற்களை முற்றாக அகற்ற வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு புதுக் கலைச்சொற்களை ஆக்கிக்கொள்வது வருத்தத்திற்குரிய செயல். தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்த விஞ்ஞானம், இந்தியாவின் பிற பாகங்களில், சிறப்பாக வட இந்தியாவில் வளர்ந்த விஞ்ஞானத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் விஞ்ஞானத்தை வளர்த்தவர்களுட் பலர் வடநாட்டவராகவும் பிராமணராகவும் இருந்தனர். இதனால், தமிழில் இயற்றப்பட்ட வானசாஸ்திர, மருத்துவ நூல்களில் பெரும்பாலும் சமஸ்கிருதக் கலைச்சொற்களே கையாளப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் பல, காலப்போக்கில் சாதாரண வழக்கிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. சிறப்பாக நாட்டுவைத்தியத்தில் வரும் கலைச்சொற்கள், நோய்கள் பெயர்கள் ஆகியவை தற்காலத்திலும் சமஸ்கிருத அடியாகப் பிறந்த சொற்களே. இவை சமஸ்கிருதச்

சொற்கள் என்றகாரணத்தினால் அவற்றை விடுத்து, புதிதாக, வழக்கில்லாத கலைச் சொற்களை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் ஆதரிக் கத்தக்க செய்கையன்று. இதே போலவே தான் தற்காலத்தில் எத்தனையோ ஆங்கிலச் சொற்கள் தமிழில் கலைச்சொற்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. அவை பெரு வழக்கில் இருந்தால் அவற்றை மறந்து எவருமே அறியாத புதுச் சொற்களை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் நம் குறுகிய மனப் பான்மையை வளர்த்து அபிவிருத்தியைத் தடைசெய்யும். வழக்கிலுள்ளபிறமொழிக் கலைச்சொற்களைக் கூடியவரை பயன்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்பட வேண்டும். வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினால் தமிழ் அழிந்து போகும் என்றும் தமிழின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டுவிடும் என்றும் கூறுபவர்கள் நம்மிடையே இருக்கின்றனர். இற்றைக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் உயர்தரக்கல்வி ஆங்கிலம், ஜெர்மன் போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பல்லாயிரக் கணக்கான வத்தீன், கிரேக்க கலைச் சொற்கள் அம் மொழிகளில் இடம்பெற்றன. அவை இன்றும் அம்மொழிகளில் உள்ளன. இதனால் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஆங்கிலமோ ஜெர்மனோ அழிந்தோ அல்லது வளர்ச்சி குன்றியோ போய்விட்டனவா? அதற்கு மாறாக, தற்காலத்தில் அவை மிகச் செழிப்புவாய்ந்த மொழிகளாக இருப்பதை நாம் காணுகின்றோம். இப்படியான வரலாற்றனுபவம் இருந்தும் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழில் வழங்கிவந்த வடமொழிக் கலைச்சொற்களை இன்று ஒதுக்க வேண்டும் என்று நின்றல் அறியாமையின் விளைவே.

தற்காலத்தில் புதிதாக விஞ்ஞானத்தில் இடம்பெறுகின்ற சொற்களும் கலைச்சொற்களும் பல மொழிகளுக்குப் பொதுவான சர்வதேசக் கலைச்சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவை சிறப்பாக வளிமண்டல ஆராய்ச்சித் துறையில் அமெரிக்க-ருஷ்ய முயற்சிகளினாலும் கண்டுபிடிப்புகளினாலும் ஆக்கப்படும் கலைச் சொற்கள். இவற்றைப் பல நாடுகளில் அப்படியே செய்தித் தாள்கள் கையாளு

வதால் அவை பல நாடுகளில் பொது வழக்கில் இடம்பெறுகின்றன. இப்படியான சொற்களையும் தமிழில் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுதல் விரும்பத்தக்கது.

நான் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளையும் எனக்கு முன் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளையும் திருப்திகரமான முறையிலே தீர்த்துக்கொள்வதற்கு நாம் அனைவரும் செய்யவேண்டிய செயலொன்றுண்டு. இந்திய நிறுவனங்கள், இலங்கை நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் கூடிக் கலைச்சொற்களில் ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தி, பிற வேறுபாடுகளை நீக்குவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்ய வேண்டும். நம்மிடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை நீக்கி ஒரு பொதுப்பட்ட, ஒருமைப்பாடுடையகலைச்சொற்தொகுதியைக் கூடியவரை நமது தமிழ் விஞ்ஞான நூல்களிலும் பிற வெளியீடுகளிலும் பயன்படுத்தாவிட்டால் நம் மாணவர்களுக்கு அதிக கஷ்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதோடு, தென் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே பெரும்பிளவை ஏற்படுத்தி, இந்நாட்டுத் தமிழர்களைத் தனித்து நிற்கச் செய்பவர்களாவோம். முன்னேற்றமும் தடைப்படும்.

கலைச்சொல்லாக்கத்தில் ஈடுபட்ட ஒவ்வொரு நிறுவனமும் பெரும் பணத்தொகையையும் முயற்சியையும் செலவிட்டுக் கலைச்சொற்களை ஆக்கியுள்ள காரணத்தினால் எந்த ஒரு நிறுவனமும் தனது கலைச்சொற்கள் பலவற்றை ஒருமைப்பாட்டிற்காகக் கைவிடமுடியாதென வாதாடுதல் பிழை. இதுவரை நாம் தமிழில் அவ்வளவு பெருந்தொகையாகத் தற்கால விஞ்ஞான நூல்களை வெளியிட்டதில்லை. அப்படித்தான் வெளியிட்டிருந்தாலும் கலைச்சொற்களில் வேறுபாடுகளை நீக்க இன்றும் முடியும், இனிமேலும் முடியும். ஐரோப்பாவில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க முறையில் ஏற்பட்டுப் பல நூல்கள் வெளிவந்தபின் கூட, கலைச்சொற்களில் வேறுபாடுகளை நீக்க வெற்றிகரமான முயற்சி

கள் எடுக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, அங்காதிபாதத் துறையில் (Anatomy) பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை 30,000க்கு மேற்பட்ட பலவகைக் கலைச்சொற்கள் வழக்கில் இருந்தன. இக் கலைச்சொற் தொகுதியில் ஒருமைப் பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்காக 1895-ல் ஜெர்மன் அங்காதிபாதக் கழகம் (German Anatomical Society) பாஸெலில் (Basel or Basle) கூடியது. அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த முப்பதாயிரத்துக்கு மேலான அங்காதிபாதக் கலைச்சொற்களுள், இருபத்தையாயிரத்துக்கு மேலான கலைச்சொற்களைக் கைவிட்டு ஐயாயிரம் கலைச்சொற்களை அங்கீகரித்து அக்கழகம் இத்துறையிலே ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தியது. இந்தக் கலைச்சொற் தொகுதிக்கு Basle Nomina Anatomica (B.N.A.) என்றும் பெயரு இடப்பட்டது. இவ்வாறு ஒரு பொருளுக்குப் பல்வேறு கலைச்சொற்கள் இருப்பதனால் ஏற்படும் மயக்கத்தை நீக்க மேலைத் தேசங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளை நாம் ஆரம்பத்திலேயே எடுக்க முடியாதா? அத்தேசத்தவர்களுடைய அனுபவத்திலிருந்து படிப்பினைகள் பெறுவதற்குப்பதிலாக நாமும் அதே அனுபவத்தைப் பெரும் பணச்செலவில் பெற்றே தீரவேண்டுமா? இவற்றை எவ்வளவு விரைவில் உணருவோமோ அவ்வளவு விரைவில் தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி முன்னேற்றமடையும்.

1. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் பின்வரும் விஞ்ஞான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன:

அ. Maunsell's Obstetrics — 258 பக்கங்கள் (வெளியீடு 1857).

ஆ. இரண வைத்தியம் — Druit's Surgery, 504 பக்கங்கள் மொழிபெயர்ப்பு J. Danforth, பதிப்பாசிரியர் Dr. Green (வெளியீடு—1867) அமெரிக்க மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய்;

இ. அங்காதிபாதம்—Gray's Anatomy-838 பக்கங்கள், மொழிபெயர்ப்பு—D. W. Chapman (வெளியீடு 1872)

ஈ. வைத்தியாகரம் — Hooper's Physician's Vade Mecum 576 பக்கங்கள். மொழிபெயர்ப்பு — William Paul. பதிப்பாசிரியர் — Dr. Green. லண்டன் மிஷன் அச்சகம், நாகர்கோயில் (வெளியீடு — 1875).

உ. கெமிஸ்தம் — Well's Chemistry, 576 பக்கங்கள், மொழிபெயர்ப்பு—Dr. Green. லண்டன் மிஷன் அச்சகம், நாகர்கோயில் (வெளியீடு—1875).

ஊ. மனுஷசுரணம் — Dalton's Physiology 550 பக்கங்கள். (வெளியீடு—1883).

எ. இந்து பதார்த்த சாரம்—Warring's Pharmacopoeia of India. 574 பக்கங்கள். மொழிபெயர்ப்பு — D. W. Chapman. பதிப்பாசிரியர்—Dr. Green அமெரிக்க மிஷன் அச்சகம், மானிப்பாய். (வெளியீடு—1884)

ஏ. வீச கணிதம் — க. விஸ்வநாத பிள்ளை (வெளியீடு — 1855).

ஐ. கணக்கதிகாரம் — சுவாம்பிள்ளை (வெளியீடு — 1844)

ஓ. நியாய இலக்கணம்— N. சிதம்பரம் பிள்ளை. (வெளியீடு — 1850)

2. உதாரணமாக Platinum என்பதற்குத் தற்காலத்தில் பிளாற்றினம் என்ற சொல்லையே இலங்கை அரசகரும் மொழித்திணைக்களத்தார் உபயோகிக்கின்றனர் (Chemistry Glossary, பக். 78). ஆனால் 1871-ல் வெளியான தத்துவசாஸ்திரம் (Elements of Natural Philosophy by E. Sargent, Palamcottah) என்ற நூலில் குருத்தம் என்ற பழைய சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதே போல

Zinc என்பதற்கு நாகம், சிங்கு என்ற சொற்கள் இன்று பயன்படுத்தப்படுகின்றன. (Chemistry Glossary, ப. 110). ஆனால் மேற்கூறிய தமிழ் நூலிலும் பிற பழைய நூல்களிலும் துத்தநாகம் Zinc என்பதற்குச் சம

சொல்லாகப் பயன்பட்டுள்ளது. (Elements of Natural Philosophy, ப. 59).

3. J. C. B. Grant, A Method of Anatomy, Preface, London, 1958 (6th edition).

அரபியர் சாதனைகள்

“அரபு மொழியானது இன்று ஏறக்குறைய எட்டுக்கோடி மக்கள் நாள் தோறும் பேசும் மொழி. மத்தியகாலத்திலே பல நூற்றாண்டுகளாக நாகரிகமடைந்த உலகத்திலே உயர்கல்வி மொழியாகவும், பண்பாட்டு மொழியாகவும் முற்போக்குச் சிந்தனையின் மொழியாகவும் அரபுமொழி காணப்பட்டது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குமிடையில் தத்துவம், மருத்துவம், வரலாறு, சமயம், வானநூல், புவியியல் ஆகிய துறைகளில் வேறெந்த மொழியிலும் எழுதப்படாத அளவு நூல்கள் அரபு மொழியில் எழுதப்பட்டன. ஐரோப்பிய மொழிகளின் சொற் றொகுதிகளிலே இன்றும் அரபுமொழியின் செல்வாக்கின் அடையாளங்களைக் காண லாம். அரபு எழுத்து முறை, லத்தீன் எழுத்து முறைக்கு அடுத்ததாக உலகில் மிகப் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.”

(Philip K. Hitti, The Arabs, A Short History, பக்கம்—5)

செய்திகள்

I. புதிய நூல்கள்:

1. ஆ. வேலுப்பிள்ளை—தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம், சென்னை, டிசம்பர் 1966 (விற்பனை உரிமை: பாரி நிலையம், சென்னை); பக்கங்கள் i—x, 1—308 விலை ரூ 6-00.

“இந்நூல்—முகவுரை, தமிழிற் பிற மொழி, எழுத்தியல், சொல்லியல், பெயரியல், வினையியல், இடையியல், தொடரியல், சொற்பொருளியல் என—ஒன்பது இயல்களாக அமைந்துள்ளது. பழந்தமிழிலக்கண ஆசிரியர் தொடரிய (Syntax) லுக்கும் சொற்பொருளிய (Semantics) லுக்கும் சிறப்பிடம் வழங்கவில்லை. மொழி வரலாறு பற்றிய இக் காலக் கண்ணோட்டத்தில், இவை முக்கியம் பெறுதலால், இவையும் ஓரளவு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

‘தமிழ் மொழியின் வரலாற்றிலக்கணத்தை ஆராய்ந்து கூறும் தனி நூல் இதுவரை ஒன்றும் வெளிவரவில்லை. எனவே, இந்நூலே இத் துறையில் முதன் முதல் வெளிவருகின்றதெனலாம்.’

2. க. கைலாசபதி — பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், சென்னை, டிசம்பர் 1966 (விற்பனை உரிமை: பாரி நிலையம், சென்னை); பக்கங்கள் 204. விலை ரூ.3-00.

‘இந் நூலில் இடம்பெறும் கட்டுரைகள் பல்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்டவை; தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக வெளிவந்தவை. எனினும் அவற்றிற்கிடையே ஓர் ஒற்றுமை நிலவுகிறது..... பொருளாதார நிலை என்னும் அடித்தளத்தின் மேலேயே கலை, இலக்கியம், மொழி, தத்துவம், சமயம் முதலாய் மேற்றளங்கள், அதாவது தத்துவ வடிவங்கள், அமைகின்றன என்னும் நம்பிக்கை

கையே கட்டுரைகளுக்கூடாக இழையோடி அவற்றிற்கு ஒருமைப்பாட்டை அளிக்கின்றது”.

ஆங்கில நூல்கள்:

1. S. Singaravelu - Social Life of the Tamils- The Classical Period, University of Malaya Department of Indian Studies Monograph Series. (Kuala Lumpur 1966.) பக்கங்கள் i—vii, 214. விலை 10 மலாயன் டொலர்.

2. Rama Suppiah - A Lexical Study of Tamil Dialects in Lower Perak, University of Malaya Department of Indian Studies Monograph Series. (Kuala Lumpur 1966.) பக்கங்கள் i—v, 219. விலை 12 மலாயன் டொலர்.

3. William Y. Willetts- An Illustrated Annotated Annual Bibliography of Mahabalipuram on the Coromandel Coast of India - 1582—1962.

International Association of Tamil Research Series (Kuala Lumpur 1966.)

பக்கங்கள் i—ii, 69; 8 படங்கள் விலை 5 மலாயன் டொலர்.

4. M. S. Govindasamy - The Role of Feudatories in Pallava History, Annamalai University Publication, Annamalai nagar.

II. வரலாற்றாராய்ச்சிச் செய்திகள்:

தென்னிந்திய—இலங்கை வரலாறு பற்றிச் சில பல்கலைக் கழகங்களில் அண்மையில் நடாத்தப்பட்ட அல்லது தற்பொழுது நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான செய்திகளைச் சிந்தனை இதழ்கள் மூலம் வரலாற்று மாணவர்களுக்குத் தெரிவிக்க எண்ணியுள்ளோம். இந்த

இதழிலே சிகாகோ, லண்டன், கன்பெரூ, கேரள, நாக்பூர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலே தற்பொழுது நடைபெறும் வரலாற்றராய்ச்சி பற்றிய சில செய்திகளைத் தருகின்றோம்.

லண்டன் பல்கலைக் கழகம்:

1. வா. கணபதிப்பிள்ளை—இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி (பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கால்) பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி பஸ்டின்.

2. சி. பத்மநாதன்—யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி ஜே. ஜி. டி. கஸ்பாறிஸ்.

3. டபிள்யூ. ஐ. ஸிரிவீர — கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையிலே காணப்பட்ட பொருளாதார அமைப்புப் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி டி. கஸ்பாறிஸ்.

4. எம். ஸோமரத்ன — கோட்டை இராச்சியம் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி டி. கஸ்பாறிஸ்.

5. எஸ். கொதலாவல — இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி (பதினேழாம் நூற்றாண்டு) பற்றிய ஆராய்ச்சி — மேற்பார்வையாளர் திரு. ஜே. ஹரிஸன்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்:

1. டபிள்யூ. ஏ. ஜயஸிங்ஹ — ஸ்தர கோறளப் பகுதியின் ஐந்து லேகம் மிட்டிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர்கள் பேராசிரியர் கே. டபிள்யூ. சூணவர் த்தன, கலாநிதி ஸிரிமாதிரிபமுண.

2. கே. எல். ஹஸ்ரா — தேரவாத நாடுகளுக்கிடையே இருந்த தொடர்புகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர்கள் — பேராசிரியர் என். ஏ. ஜயவிக்கிரம, கலாநிதி ஸிரிமாதிரிபமுண.

சிகாகோ பல்கலைக் கழகம்:

பி. பி. ஜி. ஸரத் — பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையைப் பற்றி அமெ

ரிக்கர் பெற்றிருந்த அறிவு சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி.

கன்பெரூப் பல்கலைக் கழகம்:

டபிள்யூ. எம். ஸிரிஸேன — கி. பி. பதினேந்தாம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கைக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கு மிடையில் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — பேராசிரியர் ஏ. எல். பஷாம்.

நாக்பூர் பல்கலைக் கழகம்:

1. ஓ. பி. வர்மா — தேவகிரி யாதவர்களும் அவர்கள் ஆட்சிக் காலமும் என்னும் பொருள்பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி வி. வி. எம். மிராஷி.

2. வை. ஜி. ரெட்டி-காகதீயர்களும் அவர்கள் ஆட்சிக் காலமும் என்னும் பொருள் பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் கலாநிதி ஏ. எம். சாஸ்திரி.

கேரளப் பல்கலைக் கழகம்:

1. எம். ஜி. சங்கரநாராயணம் — ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் குலசேகரப் பேரரசின் கீழ் நிலவிய அரசியல், சமூக நிலை பற்றிய ஆராய்ச்சி. மேற்பார்வையாளர் — பேராசிரியர் வி. நாராயணபிள்ளை.

2. ஜி. ராஜம்மா — பதினெண்காம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரைப்பட்ட வேண்டி வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர்—பேராசிரியர் வி. நாராயணபிள்ளை.

3. பி. கே. குமாரதாஸ் — மத்தியகாலக் கேரளத்தில் மானிய முறை பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர்—பேராசிரியர் வி. நாராயணபிள்ளை.

4. ஏ. டி. வெர்கீஸ் — தென்னிந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மிஷன்களின் வரலாறு பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர் — பேராசிரியர் வி. நாராயணபிள்ளை.

5. ஏ. வி. போல் — இருபதாம் நூற்றாண்டிலே கொச்சி சமஸ்தானத்தில் பொறுப்பாட்சி உருவாகியமை பற்றிய

ஆராய்ச்சி — மேற்பார்வையாளர்—பேராசிரியர் பி. எஸ். வேலாயுதம்.

6. கே. ஸங்குண்ணி மேனோன் —கொச்சியும் பிரித்தானியரும் (1790-1947) என்னும் பொருள் பற்றிய ஆராய்ச்சி— மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி டி. கே. ரவீந்திரன்.

7. என். குமாரன் — தற்காலத் திருவிதாங்கூரில் நில வருமான முறைபற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர்—கலாநிதி பி. கே. கருணாகர மேனோன்.

8. கே. கருணாகரன் நாயர்—திருவிதாங்கூரில் நீதித்துறையின் வரலாறு (1729-1950) பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர்—கலாநிதி பி. கே. கருணாகரமேனோன்.

9. கே. தேவி—திருவிதாங்கூரும் ஆதிபத்திய வல்லரசும் (1947 வரை) என்னும் பொருள் பற்றிய ஆராய்ச்சி — மேற்பார்வையாளர் — கலாநிதி பி. கே. கருணாகரமேனோன்.

10. டி.வி. குப்புலாமி—சங்ககாலத்துக்குறுநில மன்னர்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர் - கலாநிதி பி. கே. கருணாகரமேனோன்.

11. என். மோஹனகுமாரன் நாயர்—கேரளத்திலே சமூகச் சீர்திருத்தங்கள் (1920-1950) பற்றிய ஆராய்ச்சி—மேற்பார்வையாளர்—பி.கே. கருணாகரமேனோன்

III: எதிர் வரும் மகாநாடுகள்:

1. 1967 ஜூலை 28 — ஓகஸ்ட் 3 சர்வதேசப் பொதுமக்கள் இசைக் கழகத்தின் 19-வது மகாநாடு (19th Conference of the International Folk Music Council.)

பெல்ஜியத்தில் ஓஸ்ரெண்ட் நகரத்தில் நடைபெறும்.

தொடர்புகள்: Miss Felicia Stallman, Executive Secretary, International Folk Music Council, 8 Vernon House, 23 Sicilian Avenue, London W. C. 2.

2. 1967 ஓகஸ்ட் 13—19 கிழைத்தேசவியலாரின் 27 வது சர்வதேச மகாநாடு

(27th International Congress of Orientalists-) அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் ஒன்றான மிச்சிகனில் உள்ள ஆன் ஆபர் (Ann Arbor, Michigan) நகரத்தில் நடைபெறும். தொடர்புகள்: Secretary — General, XVII Congress, 48 Lane Hall, University of Michigan, Ann Arbor, Michigan 48104, U, S. A.

3. 1967 ஓகஸ்ட் 28 — செப்டம்பர் 2 10-வது சர்வதேச மொழியியலார் மகாநாடு. 10th (International Congress of Linguists.) ருமேனியாவின் தலைநகரான பூகரெஸ்ட் (Bucharest) நகரத்தில் நடைபெறும். தொடர்புகள்: 20, I. C. Frimu, Bucharest 22, Roumania.

IV. இலங்கையில் பிறநாட்டார் ஆராய்ச்சிகள்:

வட மாகாணத்தில் மன்னார் தொடக்கம் செம்பியன் பற்று வரையுள்ள கரையோரத்திலே பெற்றோலியம் உண்டா என்று ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஒரு பிரெஞ்சு ஆய்வுக் குழு வேலை ஆரம்பித்துள்ளது. இக் குழுவிற்கு திரு. ஏ. பிரஜோன் (A. Brajon) திரு. ஏ. ஒத்ரன் (A. Autran) ஆகியோர் தலைமை வகிப்பார். சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள பெற்றோல்கிணறுகளுடன் தொடர்புடைய ஊற்றுப்பாதைகள் வட மாகாணத்திலே காணப்படவேண்டும் என்பது இப் பிரெஞ்சுக் குழுவின் அபிப்பிராயமாகும்.

பென்ஸில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகத்திலே தென்னாசியக்கல்விப்பிரிவில் துணைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றும் செல்வி விமலா பெக்லி இலங்கையிலே உள்ள, பௌத்தத்தின் வருகைக்கு முற்பட்ட கர்லத்தைச் சேர்ந்த, சில இடங்களில் தொல்பொருள் ஆய்வு நடத்துவதற்காக விரைவில் இலங்கை வரத் திட்டமிட்டுள்ளார்.

‘கைத்தொழிற் புரட்சி’ என்ற பதம்

[பேராசிரியர் ரொயின்பீயுடைய விரிவுரைகள் மூலமாக, அறிஞர்கள் மத்தியிலும் சாதாரண மனிதர்களிடையேயும் “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற பதம் பெருமழக்கில் வந்த போதிலும் அப்பதத்தைப் பேராசிரியர் ரொயின்பீதான் முதன் முதலில் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தவர் எனக் கூறமுடியாது. அவருக்கு முன் அப்பதத்தை பிறீட்ரிஹ் எங்கெல்ஸ் (Friedrich Engels) 1845ஆம் ஜோன்ஸ்ருவட் மில்(John Stuart Mill) 1848ஆம், கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx) 1850 ஆம் பயன்படுத்தியிருந்தனர். 1867ல் கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx) தன்னுடைய ‘தஸ் கப்பித்தல்’ (Das Kapital) என்ற நூலின் முதலாவது பாகத்தில் இப்புத்தகத்தைப் பயன்படுத்தி, கைத் தொழிற் புரட்சி என்றால் என்ன என்று முறையான விளக்கத்தையும் கொடுத்திருந்தார்.]

“கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற பதத்தைப் பலரும் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தமை சம்பந்தமாகவும் அது வெளிப்படுத்தும் கருத்துச் சம்பந்தமாகவும் பேராசிரியர் ரொயின்பீ ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறார். இவை இரண்டினதும் ஆரம்பம் பெருமளவுக்குப் பேராசிரியர் ரொயின்பீ அவர்களைச் சார்ந்ததே யாகும். 18-ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சி பற்றித் தொடர்ச்சியாக அவர் நிகழ்த்திய பல விரிவுரைகள் 1884-ம் ஆண்டு ஒரு நூல் வடிவிலே பிரசுரிக்கப்பட்டன. Arnold Toynbee, Lectures on the Industrial Revolution of the 18th Century in England இவ்வாறு பிரசுரிக்கப்பட்ட காலம் முதல் “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற இப்பதம் சர்வசாதாரணமாகப் பாவிக்கப்பட்டு வருவதுடன், அறிஞரிடையே கருத்துவேறுபாடு எழுவதற்குக் காரணமான ஒரு விடயமாகவும் இருந்து வருகிறது. இந்தப் பதத்தின் மூலம் ரொயின்பீ எதைக் கருதினாரென்பது பற்றியே அறிஞரிடம் கருத்துவேறுபாடு உண்டு.

“கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற பதத்தை ரொயின்பீ ஏன் பயன்படுத்தினாரென்பதை அறிவதற்கு, அவர் வாழ்ந்ததும் இவ்விரிவுரைகளை எழுதியதுமான காலப்பகுதியை பற்றிச் சிறிது

தெரிந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாகின்றது. இவருடைய விரிவுரைகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்த 1884-ம் ஆண்டளவில் முற்றும் புதியதொரு பொருளியற் சமூகம் இங்கிலாந்தில் உருவாகியிருந்தது. இக்காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த எவருக்கும் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் பொருளாதாரச் சூழ்நிலை கவனிக்காமல் விட்டுச் செல்லக் கூடியதொன்றையிருக்கவில்லை; மனித நடவடிக்கையின் ஒவ்வொரு துறையிலும் பலமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. கைத்தொழிற் துறையில் தொழிற்சாலைமுறை முக்கிய இடம்வகித்ததுடன், மனித சக்தியின் இடத்தைச் செயற்கை முறையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சக்திகள் முற்றாக எடுத்திருந்தன. விவசாயம் என்பது இப்போது முற்றிலும் ஒரு முதலாளித்துவ முயற்சியாகவே இருந்தது. பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் வர்த்தக மூலதனம் ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. இதன் பயனாக நவீன பொருளாதாரத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுப் பல பெரிய கடன் வழங்கு நிறுவனங்களும் உருவாகியிருந்தன. சமூக சூழ்நிலை கூட மாற்றமடைந்திருந்தது. புதிய சமுதாயத்தில், ஒரு மனிதனுக்கும் இன்னொருவனுக்குமிடையேயான வேறுபாடு முன்போன்று பிறப்பிற் தங்கியிருக்க

வில்லை. ஆனால் அவன் வைத்திருந்த செல்வத்திலேயே தங்கியிருந்தது. தொழிலாளர் வகுப்பினர் சமுதாயத்தின் செல்வாக்குள்ள ஒரு பகுதியினராயிருந்தனர். வளர்ந்தோர் முழுப்பேருக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டமை இவர்களுடைய நிலையை மேலும் பூரணப்படுத்துவதொன்றாயிருந்தது. இவையெல்லாவற்றையும் விடக் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தது போதியளவு செல்வத்தின் மத்தியிலும் நாட்டில் நிலவிய வறுமையாகும். செல்வத்தின் மத்தியில் வறுமை என்ற இக்கூற்று மேல்நோக்காகப் பார்க்குமிடத்துக்குருத்தற்றதொன்றாகத் தெரிந்தபோதும், முக்கியமானதொரு உண்மையை வலியுறுத்துவதாயுள்ளது. அதாவது வர்த்தகநிலைமைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பொருளாதாரத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை நிர்ணயிப்பன என்பதேயாகும். இவ்வாறு வர்த்தக நிலைமைகளில் ஏற்படக்கூடிய மாற்றங்கள், நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் உயர்வு தாழ்வைக் கொண்டு வருதல் என்பது சாதாரணமானதொரு நிகழ்ச்சியாக மாறக்கூடிய காலப்பகுதி வெகுதூரத்திலிருக்கவில்லை. அரசாங்கமானது தொடர்ந்தும் மறைமுகமானதொரு பங்கையே வகித்ததுடன் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு எதுவித முயற்சியிலீடுபடவும் மறுத்துவிட்டது. இதனால் மக்களுடைய போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றம் எவ்விதத்திலும் ஆச்சரியத்துக்குரியதொன்றல்ல. கைத்தொழிற் புரட்சியின் மூலம் ஏற்பட்ட தீமைகளும் இப்போது கூடியளவுக்கு வரையறையுடையனவாய் மாறியிருந்தன. முன்போன்று இவை பொறுத்து எதுவித சந்தேகங்களோ, தெளிவினமையோ இப்போது காணப்படவில்லை. சமதர்மவாதத்தின் எழுச்சி, தொழிலாளர் அரசியல் விடயங்களில் ஈடுபட ஆரம்பித்தமை, (சிறிது காலத்துக்கு முன்பு) இன்னும் “முன்னேற்றமும் வறுமையும்” (Henry George, Progress & Poverty) என்பன போன்ற நூல்கள் எழுதப்பட்டமை ஆகியன எல்லாம் மக்

களுடைய மனதைப் பெருமளவு பாதித்திருந்தன.

இவையாவும் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாயிருந்தன. நாட்டின் சமூக-பொருளியல் அபிவிருத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த இந்த அடிப்படை மாற்றங்களால் ரொயின்ஸ் அவர்களே பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார்கள்.

தாம் எழுதும் காலப்பகுதியானது அடிப்படையிற் பலத்த மாற்றங்களுக்குட்பட்டிருப்பதை நன்கு உணர்ந்து ரொயின்ஸ் அவர்கள் அகற்கான காரணங்களை ஆராயமுற்பட்டார். பெரிய பிரித்தானியாவின் கடந்தகால பொருளாதார, சமூக அம்சங்கள் அனைத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து அவர் கடந்த காலத்தின் புரட்சிகர சக்திகளே, தாம் எழுதும் காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட அடிப்படை மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கமுடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். அந்தப் புரட்சிகர சக்தி, III வது ஜோர்ஜ் ஆட்சிபீடமேறியதற்கும் விக்டோரியா மகாராணியார் ஆங்கில சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்ததற்குமிடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கைத்தொழிற் புரட்சியாயிருக்க வேண்டியது தவிர்க்கமுடியாததாகின்றது. ஏனெனில் இவருடைய கருத்தின்படி இக்காலத்தில் வரலாற்றின் தொடர்ச்சியான போக்கில் ஆழமானதொரு விலகல் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் கைத்தொழிற் புரட்சியின் காலவரையறை, ஏறக்குறைய 1760—1830 ம் ஆண்டுக்கிடைப்பட்டதென நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வேண்டுமானால் இதன் முடிவு காலத்தை இன்னும் சிறிது நீடித்து 1850 வரை என்றுகூடக் கூறலாம்.

நவீனகாலப் பொருளியல் வரலாற்றுகிரியர் 1760—1830 க்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதியை விபரிப்பதற்கு “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு மேன்மேலும் தயக்கமுடையவர்களாய்க் காணப்படுகின்றனர். பேராசிரியர் கிளப்ஹாம் அவர்கள்

(J. H. Clapham — ECONOMIC HISTORY OF ENGLAND, 3 VOLUMES) ஆங்கிலப் பொருளியல் வரலாறு பற்றிய, அதிகார பூர்வமான, தகுதிவாய்ந்த தமது பெரிய நூலில் இப்பதத்தைப் பயன்படுத்துவதை முற்றாகக் கைவிட்டுள்ளார். பேராசிரியர் அண்வின் அவர்கள் (George Unwin TRANSITION TO THE FACTORY SYSTEM) இப்பதத்தைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய தமது சந்தேகத்தை வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளார். இது விடயத்தில் சமீபகால அறிஞர் பலரும் பொதுவான ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்தவர்கள் போலவே தென்படுகின்றனர். அதாவது “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற இப்பதம் பொருத்தமற்றதொன்றெனவும் இக்காலத்தில் நடைபெற்ற உண்மையான சம்பவங்களை இது நன்கு படம்பிடித்துக்காட்டவில்லையென்றுமே இவர்கள் கருதுகிறார்கள். தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இப்பதத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பவர்கள் அரசியல் பிரசாரத்தினால் அல்லது நாட்டுப்பற்றினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்களென்றே தோன்றுகிறது. அதாவது, இங்கிலாந்தின் சாதனைகளையிட்டு மிகுந்த பெருமை கொள்ளும் அவர்கள் உண்மையான சரித்திர உண்மைகளை மறந்துவிடுகிறார்கள்.

ரொயின்பீயின் மறைவுக்குப் பின்பு தோன்றிய அதிகாரபூர்வமான நூல்கள் பலவற்றிலும், பல புதிய தகவல்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. இப்புதுத் தகவல்களின் காரணமாக 1760-ம் ஆண்டைக் “கைத்தொழிற் புரட்சியின்” தொடக்க வருடமாக எந்தவகையிலும் கொள்ள முடியாதுள்ளது. 18-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வருடங்களிலேயே இரும்புத்தாளை உருக்குவதற்குச் சுட்ட நிலக்கரியை (Coke) டாபி என்பார் (Abraham Darby of Coalbrookdale) பயன்படுத்தினாரென்பதைப் பேராசிரியர் அஷ்டன் அவர்கள் (T. S. Ashton, IRON AND STEEL IN THE INDUSTRIAL REVOLUTION) எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள். 1760-ம் ஆண்டுக்கு மிக நீண்டகாலத்துக்குமுன்பே

நவீன தொழிற்சாலை முறை நிலவிய தென்பதைப் பேராசிரியர் அண்வின் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள். பட்டுத்துணி உற்பத்தியானது 17-ம் நூற்றாண்டிலேயே முதலாளித்துவ முறையிலமைந்த ஒரு கைத்தொழிலாயிருந்த தென்பதை அவர் உதாரணத்துடன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதைவிடப் பேராசிரியர் டானியல்ஸ் அவர்கள் (G. W. Daniels, THE EARLY ENGLISH COTTON INDUSTRY) 17-ம் நூற்றாண்டு முதலே பருத்தி நெசவு கைத்தொழிலானது மாற்றமடைய ஆரம்பித்திருந்ததென எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதுமட்டுமன்றிப் பேராசிரியர் நெப்(f) அவர்கள் (J. U. Nef, THE PROGRESS OF TECHNOLOGY AND THE GROWTH OF LARGE SCALE INDUSTRY IN GREAT BRITAIN 1540—1640) 1540—1640 க்குமிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் கைத்தொழில் நுட்பம், ஒழுங்கு என்பன பொறுத்து அவற்றின் தன்மையிலும் அளவிலும் பலத்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என எடுத்துக்காட்டினார். சுவர்க்கார உற்பத்தி, துப்பாக்கி மருந்து உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள், வெடிகுண்டு உற்பத்திச் சாலைகள் போன்ற பல கைத்தொழிற்சாலைகளிலும் பரந்த அளவில் உற்பத்தி நடைபெற்றதுடன், ஏராளமான தொழிலாளரை வேலைக் கமர்த்தியவையாயும் அவை காணப்பட்டன. இது மட்டுமன்றி அவை பெருமளவு மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தியதுடன், தமது உற்பத்திக்கு நீர்ச்சக்தியையும் பயன்படுத்தின. முதலாளித்துவ முறையின் வருகையைத் தொழிற்சாலை முறையுடனன்றி 16-ம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில் நிலவிய வீட்டுக் கைத்தொழில் முறையுடனேயே நாம் காணலாம்.

கைத்தொழிற் புரட்சியின் முடிவு பொறுத்து ஒரு திகதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் பிரச்சினை காணப்படுகின்றது. 1830-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு பிரித்தானியாவின் எந்த ஒரு கைத்தொழிலும் பூரணமானதொரு தொழில் நுட்பப் புரட்சியினூடாகச் செல்லவில்லை என்பதைப்

பேராசிரியர் கிளப்ஹாம் சுட்டிக்காட்டுகிறார். பருத்திக் கைத்தொழிலிற்கூட நீராவிச் சக்தியானது மிகவும் ஆறுதலாகப் படிப்படியாகவே பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் பெரும்பாலான கைத்தொழில்களில் யந்திரங்களைப் பயன்படுத்தல் என்பது ஒரு பொதுவிதியாயிருக்கவில்லை. இரும்பை உருக்குதல், உருக்கு உற்பத்தி செய்தல் என்பவை சம்பந்தப்பட்ட புதிய முறைகள் 19-ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பாதியிலேயே ஆரம்பமாகியிருந்தன. (Bessemer, Gilchrist-Thomas, Siemens-Martin Princes) போக்குவரத்து முயில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்களும், கைத்தொழில் மாற்றங்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்தன. ஆனால் போக்குவரத்துச் சாதனங்களில் ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்த மாற்றங்கள் கால்வாய்களுடனும், நீராவியந்திரத்துடனும் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. இதைவிட வர்த்தக ஒழுங்கு சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த புதிய முறைகள் 1850-ம் ஆண்டுக்கு மிக நீண்டகாலத்துக்கு பின்பும் தொடர்ந்து ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. 1892-ம் ஆண்டின் ஸ்தாபனங்கள் சட்டமே. (Company Act 1862) புதிய வர்த்தக ஒழுங்கு முறையாகிய கூட்டுப்பங்குத் தாபனங்கள் உருவாகுவதற்கு வழிவகுத்தது.

ஆகவே இவற்றைக் கொண்டு நோக்குமிடத்துக் 'கைத்தொழிற் புரட்சிக்குத்' திருப்திகரமானதொரு ஆரம்பநிலை கிடையாது. இதேபோன்று அதற்குத் திருப்திகரமானதொரு இறுதி நிலை கிடையாதென்பதும் சம அளவு உண்மையுடையதாகும். இதனால் கைத்தொழிற் புரட்சிபற்றிய கதையை எடுக்கும்போதெல்லாம், அதனுடைய நிழல் மிக நீண்டதும் ஓரளவு ஒத்த தன்மையுள்ளதுமான ஒரு கடந்த காலத்தின் மீதும் தொடர்ச்சியானதும், ஓரளவு ஒத்த தன்மையுள்ளதுமான ஓர் எதிர்காலத்தின் மீதும் படிவதைக்காணலாம். இதை வேறொரு வகையிற் கூறுவதாயின்

கைத்தொழிற் புரட்சியின் காலம் பின்னோக்கியும், முன்னோக்கியும் மிக நீண்ட தூரத்துக்கு இழுப்பட்டுச் செல்வது அதுனுடைய புரட்சித் தன்மையை முற்றாக முறியடித்துவிடுகிறது.

கைத்தொழிற் புரட்சியின் காலத்தைத் திருத்தியமைத்ததுடன் மட்டும் சமீபகால அறிஞரின் சேவை அமைந்துவிடவில்லை. கைத்தொழிற் புரட்சிபற்றிய பழங்கால ஆய்வுகள் புதிய முறைகளின் கண்டுபிடிப்புக்குத் தேவையற்ற முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளன என்பதையும் இவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். பழங்கால ஆய்வுகள் பலவும் பருத்திநெசவுக் கைத்தொழிலில் ஏற்பட்ட விரிவு, நீராவிச்சக்தி பாவனைக்கு வருதல், என்பவற்றின் அடிப்படையிலேயே எழுதப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இக்காலப் பகுதியில் பருத்திக் கைத்தொழிலில் மட்டும் தான் விரிவு ஏற்பட்டதா? நீராவிச்சக்தி புகுத்தப்பட்ட ஆரம்ப வருடங்களிற் கூட அது பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்திற்று? எனக்கேட்டால் இல்லை யென்றே கூறவேண்டும். பருத்திக் கைத்தொழில் மட்டுமே இக்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த ஒரேயொரு கைத்தொழிலாயிருக்கவில்லை. அத்துடன் நீராவிச்சக்தி பயன்படுத்தப்படுதல் என்பதும் மிக மெதுவாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு வளர்ச்சியாகவே இருந்தது. தமது கண்டுபிடிப்பின் மூலம் பருத்திக் கைத்தொழிலில் தொழிற்சாலைமுறை ஏற்படுவதைக் கட்டாயப்படுத்திய ஆக்றைற்றும் (Arkwright) நீராவிச் சக்திக்கு வசதியான ஒரு செய்முறையை அளித்த வாட்டும் (watt), ஆங்கிலச்சமுதாயத்திற்கு முற்றிலும் புதிய முறைகளைப் புகுத்தியிருக்கவில்லை. அவர்கள் இருவரும் கண்டுபிடித்த முறைகள் நீண்டகால மனித முயற்சியின் இறுதி விளைவேயாகும். இம் முறைகள் சம்பந்தப்பட்ட நெடுங்காலத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் இறுதிப்படியையே அவர்களிருவரும் உருவாக்கியிருந்தனர். பெரும் கண்டுபிடிப்புகள் பலவும்

தனிப்பட்ட திறமைசாலிகளால் மட்டும் உருவாக்கப்பட்டவையாயிருக்கவில்லை. ஆனால் அவை பல மக்களினது முயற்சிகளின் மொத்தக் கூட்டுத் தொகையின் பயனாய் உருவாகியவையாகவே யிருந்தன. இந்த வகையில் பேராசிரியர் மன்ரோ (Paul Mantoux, THE INDUSTRIAL REVOLUTION IN THE 18th CENTURY) அவர்களுடைய கருத்துக் குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். இவர் ஒத்த தன்மையுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிச் செய்முறையின் ஒருபடியாகவே கைத்தொழிற்புரட்சியைக் கருதுகிறார். கைத்தொழிற்புரட்சியின் அடிப்படை மாற்றங்கள், இதற்கு முந்திய காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட வர்த்தக அபிவிருத்தியின் விளைவே என அவர் குறிப்பிடுகிறார். தொழில் நுட்ப மாற்றங்கள் யாவும் விரிவடைந்து கொண்டிருந்த ஒரு சந்தைக்கான தேவைகளின் பிரதிபலிப்பே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

சமுதாயத் துறையைப் பொறுத்த வரைகூட கைத்தொழிற்புரட்சி ஏற்படுத்திய விளைவுகள் பெருமளவு மிகைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளன என்றே கூறவேண்டும். தொழிற்சாலைமுறையின் வருகையில் மக்கள் தீமையைத் தவிர வேறொன்றையும் காணமுடியாதளவிற்கு “கைத்தொழிற்புரட்சியின் தீமைகள்” என்ற சொற்றொடர் அவர்களுடைய மனதைத் தன் செல்வாக்கினுக்குட்படுத்தியிருந்தது. யந்திரசாதனங்கள் புகுத்தப்பட்டமை, கைத்தொழிலாளரைப் பொறுத்துப் பெருமளவு தீய விளைவுகளைக்கொண்டு வந்ததென்பது உண்மையே. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நகரங்களில் மக்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. நாளொன்றுக்கு 16 மணி நேரம் வேலைசெய்யும் படி கூட பிள்ளைகள் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். இவ்வாறான கஷ்டங்களின் பயனாக ஏற்பட்ட தொழிலாள வர்க்கத்தினரின் எதிர்ப்பு ஆவணர் இயக்கத்துடன் மிக உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததையும் நாம் காணமுடிகிறது. ஆனால் இக்கஷ்டங்களெல்லாம் இக்காலப் பகு

திக்கு மட்டும் உரியவையாயிருக்கவில்லை. பிள்ளைகளைக் கொண்டு வேலைசெய்வித்தல் என்பது தொழிற்சாலைமுறை புகுத்தப்படுவதற்கு முன்புகூட நிலவி வந்ததொரு வழக்கமேயாகும். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்ததைவிட நீண்ட நேரங்களுக்கு அவர்கள் வீட்டுக் கைத்தொழில் முறையின் கீழ் வேலைசெய்ததை நாம் காணமுடிகிறது. அத்துடன் நகரங்களின் வளர்ச்சிகூட, இக்காலப் பகுதியைத் தனித்துவமுடையதொன்றாய்க் காட்டுமளவிற்குப் பரந்ததொன்றாயிருக்கவில்லை தொழிலாளவகுப்பினர் அனுபவித்த கஷ்டங்கள் பெருமளவிற்கு. நெப்போலிய யுத்தங்களைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வர்த்தக மந்தத்தின் பயனாய் எழுந்தவையாயே இருந்தன. ஆனால் கைத்தொழில்கள் பலவும் ஒருமுகப்பட ஆரம்பித்த போதே, இப் பழைய தீமைகளிற் சில தெளிவாகத் தெரிய ஆரம்பித்தன. ஆகவே கைத்தொழிற்புரட்சிபற்றிய மக்களின் அறிவு, அதில் கஷ்டமடைந்தவர்களைப் பற்றியதாகவே இருந்ததெனக் கூறுதலே பெரிதும் பொருத்தமுடைய தொன்றாயிருக்கும்.

ஆகவே நாம் எம்முறையிலே நோக்கினாலும் கைத்தொழிற்புரட்சியானது, தனது புரட்சிகரத் தன்மையைப் பெருமளவுக்கு இழந்திருப்பதையே காணமுடிகிறது. இக்காலத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்து முகமாகவே ரொயின்ஸ் அவர்கள் “புரட்சி” என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினாரென பேராசிரியர் ஆஷ்லி (Sir William Ashley, ECONOMIC ORGANIZATION OF ENGLAND) குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறியின் “கைத்தொழிற்புரட்சி” என்ற பதம் பெரிதும் பொருத்தமுடைய தொன்றேயாகும்; 18-ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பாதியின் முக்கிய அம்சமாக விளங்க ஆரம்பித்திருந்த இந்த மாற்றங்களை விளக்குவதற்குத் தகுந்த தொரு வேறு சொல் கிடைக்காததன் பயனாகவே, இந்தப் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்காலப் பகுதியைக்

“கைத்தொழில் வளர்ச்சி” காலம் என அழைப்பது, இக்காலத்தில் நடைபெற்ற மாற்றங்களின் முக்கியத்துவத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதொன்றையிராது.

சில தகமைகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாயின் “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற பதத்தைப் பயன்படுத்துவதில் அத்துணை தவறில்லையென்றே கூறலாம். பொருளியல் வரலாற்றுகிரியன் ஒருவனுக்குப் “புரட்சி” என்ற சொல் விரைந்த சடுதியான மாற்றமொன்றைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் ஒருசொல்லாக இருக்கமாட்டாது. அத்துடன் கடந்த காலத்தை விட்டுப் பெருமளவு விலகியிருக்கும் ஒரு நிலையைப் புலப்படுத்தும் சொல்லாகவும் இருக்கமாட்டாது. ஆனால் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிச் செய்முறையின் ஒரு துரித கட்டத்தை மட்டுமே இது புலப்படுத்துவதாயிருக்கும். இக் காலகட்டத்தில் ஏற்படும் புதிய அபிவிருத்திகள் பலவும் கூடியளவு தெளிவுடனும், நன்கு வரையறுக்கப்பட்டவையாயும் காணப்படும். 1760—1830 க்கு மிடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இதை நாம் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டுவரை மிக மெதுவாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்த மாற்றங்கள், 1760-ம் ஆண்டுக்குப் பின்பு பெரிதும் விரிவடைய ஆரம்பிக்கின்றன. மிக முற்பட்ட காலமாகிய 16-ம் நூற்றாண்டு முதலே தொழிற்சாலை முறை நாட்டில் நிலவியிருந்த தெனினும், 1760-ம் ஆண்டுவரை, அது எங்கும் பரவியதொரு பொதுமுறையாய் இருக்கவில்லை. இது போன்றே பொருளாதார அமைப்பின்பிற அம்சங்களும், 15-ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பாதியிலிருந்து கூடியளவு மாற்றங்களைக் காட்டத் தொடங்கின, இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் நாம் அறிவதென்னவெனில், ஆரம்பகாலம் முதலே இயங்க ஆரம்பித்திருந்த மாற்றங்கள் பலவும், 1870-ம் ஆண்டுக்குப் பின்பே ஒரு பொது நோக்கினைக் கருத்திற்

கொண்டு கூடியளவு தெளிவுடனும், தகுந்த வரையறையுடனும் அபிவிருத்தியடைய ஆரம்பித்தன என்பதேயாகும். இந்தப் பொதுநோக்கே, ரொயின் பீ தமது விரிவுரைகளை நிகழ்த்திய காலமளவில் காணப்பட்ட புதிய கைத்தொழிற் சமூகமாகும். 19-ம் நூற்றாண்டின் மூன்றாவது காற்பகுதியளவில், புதிய பொருளியற் சமூகமொன்று ஏற்கனவே வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்ததெனின், 1750-1850 க்குமிடையில் சில பாரதூரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமெனக் கொள்வது பொருத்தமுடையதேயாகும். இதனால் இதையே “கைத்தொழிற் புரட்சி” நூற்றாண்டு என அழைக்கலாம். கைத்தொழில் மாற்றங்களின் புரட்சிகரத் தன்மையைப் புள்ளியியல் முறைகளின் மூலம் மாத்திரமே நாம் சிறப்பாக மதிப்பிடமுடியும். அதாவது பல்வேறு கைத்தொழிலினும் ஏற்பட்ட உற்பத்தி அதிகரிப்பு எவ்வளவு, எத்தனை தொழிற்சாலைகள் யந்திரங்களைப் பயன்படுத்தின, எவ்வளவு தொகையான இயக்கு சக்தி பாவிக்கப்பட்டது, எத்தனை தொழிலாளர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டிருந்தனர் என்பவற்றையெல்லாம் அளவிடுவதேயாகும். இந்த விவரங்கள் 1760ம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலப்பகுதியுடனும் 1830-ம் ஆண்டுக்கு பிந்திய காலப்பகுதியுடனும் அல்லது 1850-ம் ஆண்டுக்குப் பிந்திய காலப்பகுதியுடனும் கூட ஒப்பிடப்பட வேண்டும். ஏனெனில் இதன் மூலம் மட்டுமே கைத்தொழிற் புரட்சி பற்றி வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதுமட்டுமன்றி இப்படிச் செய்வதனால் தான் “கைத்தொழிற் புரட்சி” நடைபெற்ற காலப்பகுதி பற்றிய மதிப்பீடு விஞ்ஞானபூர்வமான தொன்றாகவும் ஆகிறது. அல்லாவிடில் “கைத்தொழிற் புரட்சி” என்ற இப் பதத்தின் கருத்து எந்நேரமும் வாதத்துக்குரிய தொன்றாகவும் பலவித கருதுகோள்களுக்கு இடமளிப்பதொன்றாகவும் இருக்கும்:

ஒன்றைமட்டும் நாம் தெளிவாகக் காணலாம். 1760-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு இருந்த அமைதியுடன் விளங்கிய ஆங்கிலச் சமுதாயம் அவ்வாண்டுக்குப் பின்பு பெரிதும் குழப்பமடைய ஆரம்பிக்கின்றது. இக்குழப்பத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட விளைவுகள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த அறிஞர்களைக் கவரக்கூடியவர்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்கனவாயிருந்தன. இதனால் 'கைத் தொழிற் புரட்சி' பற்றிப் புள்ளியியல்

அடிப்படையிலமைந்த ஆய்வொன்றை நடத்தும்வரை, அதுபற்றி முற்றும் முடிந்த ஒரு தீர்ப்பை வழங்குவதைத் தாமதப்படுத்தவேண்டியதவசியமாகின்றது.

சிந்தனைக்காகவே ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு திரு. வி. நித்தியானந்தனால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

அடுத்த இதழில்: பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பிரித்தானியாவின் கடல்கடந்த முதல்குள்.

“1800-ம் ஆண்டளவில் உலகத்தின் சனத்தொகை 1,000,000,000க்குக் குறைவாக இருந்தது. 1920 அளவில் அது 2,000,000,000த்தை அணுகிக் கொண்டிருந்தது. 1960 அளவில் முழுச்சனத்தொகை 3,000,000,000 எனக் கணிக்கப்பட்டது. இன்று உள்ள சனப்பெருக்கத்தின் படி, 40 ஆண்டுகளுக்குக் குறைந்த அளவு காலத்தில் இந்தத் தொகை இரட்டிக்கலாம்”.

World Population-Challenge to Development, பக்கம்—5.
United Nations, New York 1966.

“அறிவு என்பது ஒரு விஞ்ஞான விஷயம். அதில் நேர்மையின்மைக்கோ தற்பெருமைக்கோ இடமில்லை. இவற்றுக்கு முற்றிலும் மாறான குணங்களே — அதாவது நேர்மையும் அடக்கமுமே — இங்கு தேவைப்படுகின்றன.”

தமிழில் விஞ்ஞானக் கல்வி விருத்திக்கான நிறுவகம்
வெளியிடும்

அறிவொளி

ஈழத்தின் ஒரேயொரு விஞ்ஞான மாத ஏடு
தனிப்பிரதி — -/60 சதம்

தொடர்புகள்: செயலாளர், த. வி. க. வி. நி.

35/9, யோசேப்பு ஒழுங்கை, கொழும்பு-4

கலிங்க ஆட்சிக் காலம்—II

— அரசியல் வரலாறு —

கலிங்கர் ஆட்சிக் காலத்து அரசியல் வரலாற்றை ஆராயுமுன்னர் 2-ம் விஜயபாகு அரசு பதவி பெற்ற ஆண்டாகிய கி. மு. 1186 அளவில் இலங்கையில் நிலவிய அரசியல் நிலைபற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் நல்லது. இரண்டாம் விஜயபாகுவிற்கு முன் ஆண்ட 1-ம் பராக்கிரமபாகு மிக வலிமை வாய்ந்த மன்னனாகக் காணப்பட்டான். அவனுடைய உள்நாட்டுக் கொள்கையின் நோக்கமும் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் நோக்கமும் பெருமையும் புகழும் பெறுவதற்கான நோக்கங்களாகும். 2-ம் விஜயபாகு பதவியேற்றபோது வாரிசுத் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருந்தன. நீண்ட ஒரு போராட்டத்தின்பின்னர் நாட்டிலிருந்த பிரிவினைச் சக்திகளை ஒருவாறு அடக்கி இலங்கையின் அரசியல் ஒற்றுமையை அவனால் ஏற்படுத்த முடிந்தது. அவனுடைய ஆட்சிக் காலமாகிய 33 ஆண்டுகள் கொண்ட காலப்பகுதியில் (1153-1186) அவனுடைய வல்லமையினாலே இராச்சியத்தில் அதிருப்தியடைந்திருந்த சக்திகளை எழுச்சி பெறவிடாது அடக்கிவைத்திருக்க முடிந்தது. இத்தகைய பிரிவினைச் சக்திகள் அவனுடைய கடும் நடவடிக்கைகளினால் அடக்கப்பட்டு இருந்தன என்பது சூளவங்ஸத்தாலும்¹ நிஸ்ஸங்கமல்லனுடைய கல்வெட்டு ஒன்றினாலும் ஊகிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சூளவங்ஸத்தின்படி, பராக்கிரமபாகுவின் காலத்திலே தங்கள் நிலங்களை இழந்திருந்தவர்களுக்கு இரண்டாவது விஜயபாகு திருப்பி அவர்கள்

நிலங்களைக் கொடுத்தான் என அறிய முடிகின்றது. அதேபோலவே நிஸ்ஸங்கமல்லனும் அத்தகைய நிலங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்தான் என்பதும் அம்மன்னனுடைய ருவன்வலி தாதுகோபத்துக் கல்வெட்டால் அறியக்கிடக்கின்றது. 2-1-ம் பராக்கிரமபாகுவினாலே பறிக்கப்பட்ட நிலங்கள் அவனுடைய ஆட்சிக்கு எதிர்ப்புக் கொடுத்தோருடைய நிலங்களாக இருந்திருக்கவேண்டும். மானிய முறையை நெருங்கிய முறையிலே ஒத்திருந்த ஓர் அமைப்பில் நிலச் சொத்துக்களைப் பெற்றிருப்பதன் மூலம் பெருமளவு செல்வாக்கையும் அதிகாரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இத்தகைய ஒரு நிலையில் அப்படியான அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவே 1-ம் பராக்கிரமபாகு இந்நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டான். இதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் பாண்டிய வம்சத்துடனும் கலிங்க வம்சத்துடனும் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருமணத் தொடர்புகளினால் சிங்கள அரச சபையிலே கூடப் பல்வேறு கட்சிகள் தோற்றம் பெற்றிருந்தன. அக்கட்சிகளை அடக்கி வைப்பதிலும் பராக்கிரமபாகு வெற்றி கண்டான். எனினும் அத்தகைய வலிமை வாய்ந்த மன்னன் இறந்ததும் இராச்சியத்திலே அதிருப்தி அடைந்திருந்த சக்திகளால் லாம் மீண்டும் தலைதூக்க ஆரம்பித்துக் குழப்பங்களை விளைவித்தன. இதனால் இக்காலத்தில் இக்கட்சிகளின் முயற்சிகளினால் அடிக்கடி அரச சபையிலே புரட்சிகள் ஏற்பட்டன.

வெளிநாட்டு விவகாரங்களைப் பொறுத்தமட்டில் விஜயபாகு பல எதிர்ப்புக்களைச் சமாளிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை காணப்பட்டது. முதலாவது பராக்கிரமபாகு பாண்டிய வாரிசரிமைப் போரிலே பங்குபற்றுவதற்காக அனுப்பி வைத்த சிங்களப் படைகளைச் சோழப்படைகள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பின்வாங்கச் செய்திருந்தன. இந்தச் சோழப் படைமையை விஜயபாகுவால் புறக்கணிக்க முடியவில்லை, இதே போலப் பர்மாவுக்கு எதிராகப் பராக்கிரமபாகு நடத்திய போரினால் இலங்கைக்கும் பர்மாவுக்கு மிடையில் முன்பிருந்த நல்லுறவு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறுகக் கலிங்கர் ஆட்சிக்காலத்து மன்னர்கள் பல வகையாலும் கஷ்டமான ஒரு சூழ்நிலையிலே ஆட்சிபுரியவேண்டியிருந்தது. இதுவே மிகச் சுருக்கமாக அக்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் உள்நாட்டு அரசியலையும் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளையும் பொறுத்தமட்டில் காணப்பட்ட சூழ்நிலையாகும்.

இரண்டாவது விஜயபாகு

முதலாம் பராக்கிரமபாகு புத்திரப் பேறின்றி இறந்தான். ஆனால் இறக்கு முன் தன் வாரிசாக இந்தியாவில் கலிங்க இராச்சியத்தில் இருந்த தன் சகோதரியின் மகனாகிய விஜயபாகுவை நியமித்திருந்தான். சூளவங்ஸத்தின்படியும்³ இரண்டாம் விஜயபாகு வினுடைய பொலன்னறுவைக் கற்பலகைச் சாசனத்தின்படியும்⁴ 2-ம் விஜயபாகு பராக்கிரமபாகுவினுடைய மருமகன் அல்லது சகோதரியின் மகன் என அறியக் கிடக்கின்றது. எக் காரணத்திற்காகப் பராக்கிரமபாகுவினுடைய சகோதரியின் மகனான வன் கலிங்கத்தில் வாழ்ந்தான் என்பதுவும், என்ன காரணங்களுக்காகப் பராக்கிரமபாகு அவனைத் தன் வாரிசாகத் தேர்ந்தெடுத்தான் என்பதுவும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியாத விஷயங்கள். சூளவங்ஸத்தில், பராக்கிரமபாகுவினுடைய மூன்று சகோதரிகள் குறிப்பிடப்

பட்டுள்ளனர்.⁵ அவர்களுள் இருவர் ரோஹணத்தின் மன்னனான மானபரணனை மணமுடித்திருந்தனர். மற்றவள் 2-ம் கஜபாகுவை, அதாவது பராக்கிரமபாகுவிற்குமுன் அநுராதபுரத்தில் ஆண்ட மன்னனை, மணமுடித்திருந்தாள். இரண்டாவது விஜயபாகு மானபரணனின் மகனாக இருக்கமுடியாது. ஏனெனில் அவன் மானபரணனின் கலிங்க வம்சத்திற்கு எப்பொழுதும் எதிர்ப்புக்கொடுத்த ஒருவன்; இது மட்டுமின்றி, இலங்கையை ஆளுவதற்குப் பராக்கிரமபாகு கோரிய உரிமையையும் கடுமையாக எதிர்த்தவன். ஆகவே அப்படியான ஒரு மன்னனின் மகனைப் பராக்கிரமபாகு தன் வாரிசாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்க முடியாது. இரண்டாம் விஜயபாகு இரண்டாம் கஜபாகுவினுடைய மகனாக இருக்கலாம் என்று விக்ரமஸிங்ஹ கருதியுள்ளார்.⁶ பராக்கிரமபாகுவிற்கும், 2-ம் கஜபாகுவிற்கு மிடையிலே கடும் போர் நடந்த காலத்தில் இரண்டாம் கஜபாகுவினுடைய குடும்பம் கலிங்கத்திற்கு ஓடியிருக்கலாம் என்றுகொள்ள இடமுண்டு. ஆனால் இவ்வாறு கொள்வதற்குச் சில தடைகள் இருக்கின்றன. சூளவங்ஸத்தின்படி,⁷ 2-ம் கஜபாகுவிற்குப் பின்னர் அவன் வாரிசாக உரிமைபெற மகன் ஒருவனும் இருக்கவில்லை. விக்ரமஸிங்ஹ இந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு ஒரு விளக்கம் கொடுக்கின்றார். அவர் கூறுவது என்னவென்றால், மேற்கூறிய கூற்று சூளவங்ஸத்தில் காணப்படும் சந்தர்ப்பத்தை நோக்கவேண்டும். அவ்வாறு நோக்குமிடத்து, சூளவங்ஸ ஆசிரியர் கூறுவது என்னவெனில், இரண்டாம் கஜபாகுவின் வாரிசாக உரிமைபெற அம்மன்னனின் மகன் எவனும் அவனோடு இருக்கவில்லை என்பதே என்கிறார். ஆனால் சூளவங்ஸத்தின் கூற்று இத்தகைய ஒரு விளக்கத்திற்கு இடம் அளிக்கின்றது என்று கூறமுடியாது. அந்தக் கூற்றின்படி கஜபாகுவிற்கு மகன் எவனும் இருக்கவில்லை என்றே கொள்ளவேண்டும்; ஆகவே விக்ரமஸிங்ஹ தெரி

வித்த கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க தன்று. ஆகவே கலிங்கத்தில் இருந்த பராக்கிரமபாகுவினுடைய சகோதரி சூளவங்ஸத்தில் குறிப்பிடப்படாத இன்னொரு சகோதரியாக இருக்கவேண்டுமென்றும், அவள் கலிங்க இளவரசன் ஒருவனை மணமுடித்திருந்தாள் என்றும் அவர்களின் புதல்வனே இரண்டாவது விஜயபாகு என்றும் சொல்லலாம்.^{8அ}

1-வது பராக்கிரமபாகு கலிங்கத்தின் தலைநகராகிய ஸிங்ஹபுரத்திலிருந்து இரண்டாம் விஜயபாகுவை வரவழைத்ததற்கு ஒரு காரணம் கல்வெட்டுக்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, பராக்கிரமபாகு தன்னுடைய வம்சம் அழிந்து போகாது தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருப்பதற்காக விஜயபாகுவை அழைத்து அவனை முதலில் 'ஹியியா' 'நமுலா' ஆகிய பதவிகளுக்கு நியமித்தான். அப்பதவிகளில் இருக்கையில் பின்னர் அரசாட்சி புரிவதற்கு வேண்டிய பயிற்சியைக் கொடுப்பதற்கே அத்தகைய நியமனம் செய்யப்பட்டது. ⁸ பராக்கிரமபாகுவிற்கு ஒரு சகோதரனான மகனான இல்லாததினால், தன்னுடைய இராச்சியத்தின் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளத் தகுதியுள்ள இளவரசன் ஒருவன் இலங்கையில் இல்லாததினாலேதான் அம்மன்னன் இந்நடவடிக்கையை எடுத்தான் என்று கூறலாம்.

பராக்கிரமபாகுவினாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனாக இருந்தும், இலங்கையின் முதல் மன்னனாகிய 'விஜய'வின் வம்சமாகிய கலிங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் என உரிமை கோரி இருந்தும், 2-ம் விஜயபாகு பதவி ஏற்றபோது அவனுக்கு எதிர்ப்புக் காணப்பட்டது. இம்மன்னனுடைய பொலன்னறுவைக் கற்பலகைச் சாசனத்தின்படி, அவன் பதவியேற்று அடுத்தநாள் சில பொல்லாத அமைச்சர்கள் இராச்சியத்தில் குழப்பங்கள் விளைவித்தனர் என்றும் கலகக் காரரை விஜயான் - தன்னுவன் என்பானொருவன் அடக்கி அரசு பதவியை

மன்னனுக்குத் திரும்பவும் பெற்றுக் கொடுத்தான் என்றும் அறிய முடிகின்றது. இதிலிருந்து பராக்கிரமபாகுவின் பின் அரசரிமைகோரிய வேறு இளவரசர்கள் இருந்தனர் என்பதும் புலப்படுகின்றது. அது மட்டுமன்று, பராக்கிரமபாகுவின் நியமனம் ஏகமனதாக அரசுசபை அதிகாரிகளினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதுவும் புலப்படுகின்றது. பதவியில் இருக்கும்போது ஸ்திரமற்ற நிலை காணப்பட்டதனாலேதான் 2-ம் விஜயபாகு கடும் நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்டுச் சமாதான முறைகளை மேற்கொண்டிருக்கவேண்டும். அதனாலேதான் பராக்கிரமபாகு எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு மாறான நடவடிக்கைகளை இம்மன்னன் எடுத்துக்கொண்டான். சூளவங்ஸத்தின்படி, ⁹ பராக்கிரமபாகுவினாலே அடிமையாக்கப்பட்டவர்களும், பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களும், விஜயபாகுவினால் விடுதலையாக்கப்பட்டனர். இப்படியாக நாட்டிலிருந்த எதிரிகளைச் சாந்தப்படுத்துவதற்கு விஜயபாகு மன்னன் கடைப்பிடித்த கொள்கை அவன் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை உண்டுபண்ணவில்லை. அவன் ஓர் ஆண்டுக்காலம் ஆட்சி புரிந்தபின் ஆறாவது மஹிந்த அவனைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான்.

மிகக் குறுகிய ஒரு காலப்பகுதியில் ஆட்சி புரிந்ததினாலும் அப்பொழுது நாட்டிலே அரசியற் குழப்பங்கள் நிலவியதாலும் வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் பராக்கிரமபாகுவைப்போன்று இவனால் ஈடுபட முடியவில்லை. பராக்கிரமபாகு வினுடைய ஆட்சி முடிவுற்ற காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலே சிங்களப்படைகள் இறுதிமுறையாகப் படுதோல்வியடைந்தன. அதன்பின்னர் 2-ம் விஜயபாகு சோழ பாண்டிய இராச்சியங்களுடன் எத்தகைய தொடர்பு கொண்டிருந்தானென அறிய முடியாது இருக்கின்றது. இம்மன்னன் பர்மாவுடன் (அரிமத்தன இராச்சியத்துடன்) ¹⁰ நட்புறவு ஏற்படுத்தியவனாகத் தோன்றுகிறான். இந்த முயற்சியில்

இரண்டு நாடுகளுக்கும் பொதுவான பெளத்தமதம் உதவியாக இருந்தது. இந்தப் பர்மியத் தொடர்புபற்றிச் சூளவங்ல நூல் கூறுமிடத்து, 'முன்னோன விஜய பாகுவைப் போலவே' இவனும் பர்மாவுடன் நல்லுறவு பூண்டிருந்தானெனக் கூறுகிறது. சூளவங்லத்தின்படியும்¹¹ 'தெவனகல' சாசனத்தின்படியும்¹² 1-ம் பராக்கிரமபாகு பர்மாவுடன் போர் தொடுத்திருந்தானென அறிகின்றோம். இதனால்தான் சூளவங்ல ஆசிரியர் 2-ம் விஜயபாகுவின் கொள்கை முன் ஆண்ட 1-ம் விஜயபாகுவினுடைய கொள்கையை ஒத்ததென வற்புறுத்திக் கூறுகிறார். பராக்கிரமபாகுவினுடைய காலத்தில் கூட அரசியல் துறையிலே காணப்பட்ட பகைமையினால் சமயத்துறையில் இருந்த உறவு பாதிக்கப்படவில்லை என்றும் பர்மா விலுள்ள கல்யாணிச் சாசனங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது.¹³ இந்தச் சமய உறவு 2-ம் விஜயபாகுவின் ஆட்சியின் போதும் தொடர்ந்து காணப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

கீர்த்தி விஜயபாகு எனவும் மினிப்பே கற்பலகைச் சாசனத்தில் 14 குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 2-ம் விஜயபாகு பெளத்த சங்கத்தாருக்குப் பலதானங்களை வழங்கி நீதியுடன் அரசு புரிந்தானென அறிகின்றோம். இந்த சாத்வீகமான மன்னனுடைய அகால முடிவிற்கு அரச சபையிலிருந்த சில கட்சிகளின் சதியே காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும். இத்தக் கட்சிகள் கலிங்க குலத்தைச் சேர்ந்த மஹிந்த என்பானை அரசு பதவி பெறச் செய்தனர்.¹⁵

ஆறாவது மஹிந்த

இரண்டாவது விஜயபாகுவைப் பதவி நீக்கிய இவ்வீளவரசன் குலிங்க குலத்தைச் சேர்ந்தவனெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'குலிங்க' என்ற குலப்பெயர் மஹாவங்லத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹⁶ அசோகனால் அனுப்பப்பட்ட அரசமரத்துடன் பரிவாரமாக வந்த பல்

வகை மக்கட் பிரிவுகளுள் குலிங்க குலத்தவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். எனினும் 'பூஜாவலிய', 'ராஜாவலிய' ஆகிய நூல்களிலே இம்மன்னன் கிலிங் கேஸதா மிஹிந்து என அழைக்கப்பட்டுள்ளான். இங்கு 'கிலிங்' என்பது 'கலிங்க' என்பதன் சுருக்கமாகவோ அல்லது 'குலிங்க' என்பதன் சுருக்கமாகவோ இருக்கலாம். கலிங்க என்பதன் சுருக்கமென்றால் வெது மஹிந்த மன்னனும் கலிங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனெனக் கூறலாம். தென்கிழக்காசியாவின் முற்பட்ட வரலாற்றில் காலிங்க என்பது கிலிங் எனச் சுருக்கப்பட்டு வழங்கியது. இதுபற்றி ஆர். ஜி. மஜும்தார் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "சீனர்கள், ஜாவாவையும் அப்பகுதியில் பிற தீவுகளையும் கிலிங் என அழைத்தனர். இப் பெயர் காலிங்க என்பதன் சுருக்கம் என்பதில் ஐயமில்லை.¹⁷ வேறே ரிடத்தில் அவர் கூறுவதாவது, 'ஜாவாவில் குடியேற்றத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள் கலிங்க தேசத்து மக்களென ஒரு குறிப்பிட்ட கதைத் தொகுதியிலே கூறப்பட்டுள்ளது. அத் தொகுதியின் ஒரு கதையில் ஜாவாவிற்குக் கிலிங் தேசத்து இளவரசனால் இருபதாயிரம் குடும்பங்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது.¹⁸ இதன் காரணமாக வெது மஹிந்தனும் அவனுக்கு முன்னுண்ட மன்னனைப் போலக் கலிங்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனென ஊகிக்கலாம். சூளவங்லத்தில் 'குலிங்க' என்ற சொல் அந்நூலைப் பிரதி செய்த ஒருவருடைய தவற்றின் விளைவாகலாம்.¹⁹

ஆறாவது மஹிந்த மன்னனை அரசு பதவிக்கு உரிமையற்ற ஒரு மன்னனைக் சூளவங்ல ஆசிரியர் கருதியுள்ளார். இரண்டாவது விஜயபாகுவின் உப ராஜகை 19அ நிஸ்ஸங்கமல்லனைக் குறிப்பிடுவதனாலும் 2-வது விஜயபாகுவின் பின்னர் ஆட்சிபுரிவதற்கு 6-வது மஹிந்த உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆறாம் மஹிந்த மன்னனுக்கு மக்கள் ஆதரவோ

அமைச்சர் ஆதரவோ அல்லது படையின் ஆதரவோ இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவன் 5 நாட்களுக்கு மட்டும் ஆட்சி புரிய அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தான். ஐந்து நாட்களின் பின்னர் உரிமையுடைய வாரி சாகிய நிஸ்ஸங்கமல்ல அவனைக் கொன்றான். இதனால் 6-வது மஹிந்த மன்னனின் 5 நாளாட்சி எதுவித முக்கியத்துவ

மும் அற்றது. அக்காலத்திலிருந்த ஸ்திரமற்றநிலையை எடுத்துக்காட்டுதற்கு மட்டுமே அது உதவிபுரிகின்றது. 1-ம் பராக் கிரமபாகு தொட்டுக் கல்யாணவதி அரசி வரை ஆண்ட மன்னர்கள் பட்டியலை மினிப்பேக் கல்வெட்டுக் கொடுக்கு மிடத்தில் 6-வது மஹிந்தனைக் குறிப்பிடவேயில்லை.

1. அத்தியாயம். LXXX. செய்யுள்கள் 2—4
2. Ep. Zey. ii இலக்கம் 13.
3. அத்தியாயம். LXXX. செய்யுள் 1
4. Ep. Zey. ii. இலக்கம் 30.
5. அத்தியாயம். XLIII. செய்யுள் 16; அத்தியாயம் XLIV. செய்யுள் 24; அத்தியாயம். XLVI. செய்யுள் 147
6. Ep. Zey. ii பக்கம். 180.
7. அத்தியாயம். LXX. செய்யுள் 333.
8. அ. சூளவங்ல. ii ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு—Geiger. பக். 125. குறிப்பு 1.
8. Ep. Zey. ii இலக்கம் 30.
9. அத்தியாயம். LXXX. செய்யுள்கள் 2—4.
10. அதே நூலில்—செய்யுள்கள் 6—8.
11. அத்தியாயம். 76. செய்யுள்கள் 10—75.
12. Ep. Zey. iii இலக்கம் 34.
13. Indian Antiquary Vol. XXII 1893 “A Preliminary Study of the Kalyani Inscriptions of Dhamnacetii” by Taw-Sein-Ko.
14. Ep. Zey. செய்யுள் இல. 12.
15. அத்தியாயம். LXXX. செய்யுள் 15.
16. அத்தியாயம். XIX. செய்யுள் 2.
17. Suvarnadvipa-பகுதி i, பக்கம் 7.
18. அதே நூலில். பக்கம் 95.
- 19; சூளவங்ல. ii ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு—Geiger—பக்கம் 126. அடிக்குறிப்பு. 5.
19. (அ) அத்தியாயம். LXXX. செய்யுள்கள் 18.

சிறப்பிட்ட கங்கையர் திங்களுகு சூழ்ச்சி
 தொக்கம் பகிந்தீர் - திருநாடிச்சூழ்ச்சி
 ரிடுடிடிடி. சிங்களும்
 (பக்-8)

எதிரிவீர ஸரத்சந்திர

சிங்கள நாடகக் கலை*

— ஸோகறியும் கோலமும் —

ரிழத்து நாடகக்கலையின் பண்புகளை ஆராய்ந்து கொண்டு செல்லுமிடத்துத் தோன்றுவது என்னவெனில், ஆதிகாலத்தில் எத்தகையதாக இருந்திருப்பினும், அண்மைக்காலத்தில் தேசிய கலைமயமான சுயரூபமுடைய நாடகக்கலை இங்கு இருக்கவில்லை என்பதே. நிருத்தம், நிருத்தியம், நாட்டியம் என்ற மூன்று கலைகளைப் பரதமுனிவர் எடுத்து விளக்கியுள்ளார். நிருத்தம் என்பது தூயநடனமாகும். அதாவது தாளத்திற்கேற்ப நடக்கும் உடலின் ஆட்டம். நிருத்தியம் என்பது ஆங்கிகாபிநயம் (அங்கத்தின் அபிநயம்) அல்லது ஸாத்விகாபிநயம் (முகத்தின் அபிநயம்) அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தது. அதில் ஆஹார்யாபிநயமும் (வேஷம் முதலியவை மூலம் காட்டும் அபிநயம்) சேர்ந்திருக்க முடியும். ஆனால், நால்வகை அபிநயங்களும் ஒன்று கூடிப் பூரணத்துவமடையுமிடத்து நாட்டியம் (நாடகம்) உருவாகின்றது.¹ நிருத்தம் நிருத்தியம், ஆகிய பண்புகள் இங்கு ஆதியில் இருந்ததற்குச் சான்றுகளிருந்தாலும், இலக்கிய ரீதியாகவும், கலைரீதியாகவும், மதிப்பு வாய்ந்த நாடகப்பண்பு இங்கு இருந்தது என்று அறிய முடியவில்லை. அப்படி இருந்திருந்தால், நமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கியப் படைப்புகளிடையே அந்த நாடகங்களின் வசனங்களோ பாசங்களோ காணப்படாது இருக்கின்றமை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத விஷயமாகும்.

இருந்தும், கிராமப்புறங்களில் இன்றும் நடைபெறும் கோலம் (கோலே), ஸோகறி (கோகே), கவிநாடகம் (கவிநாடகே), ஆகியவற்றிலும், தொவில் (கோலே-பேய்களை விரட்ட நடத்தப்படும் கிரியை), பவில் (பேலே), கம்மடு (கமேட்டி), பாம்படு (பாம்பெட்டி), பூமடு (பூமேட்டி), கங்காரி (கங்காரே) ஆகியவற்றில் இடம்பெறுகின்ற வடிகபடுன (வெண்பெட்டி-வடுகப்பட்டினம்) அம்ப விதமன (டிபெடிபெடி - மாங்காய்துளைத்தல்), ராம மறில்ல (ராமேட்டே-ராமர் மரணம்), ஊறு தானெ-ரூரேயே பன்றி தானம்) வ த த த் தி வி ஸ் ஸீ ம (வெட்டேன் வெட்டென் - வேடர் சத்தியம்), கபடா கொள்ளய விவிலைகோலே-பண்டசாலைக் கொள்ளையடிப்பு) போன்ற ஆட்டங்களிலும் ஓரளவிற்கு முன்னேற்ற மடையாத, ஒழுங்கமைப்புப் பெறாத நிலையிலுள்ள சில நாடகப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன என்று கூறமுடியும். கலைப்பண்பினையோ நாடகச்சிறப்பினையோ மனதில் வைத்து அமைக்கப்படாதவை என்ற காரணத்தினால், இவற்றிலே கிறந்த ரஸனை காணப்படவில்லை. எனினும் அவற்றின் மோடி அல்லது பாணி சிங்களப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு அம்சங்களை உடையதாகவும் பாரத நாடகக்கலையையும் பொதுவாகக் கீழைத்தேச நாடகக்கலையையும் ஒத்ததாகவும் தோன்றுகின்றது.

* இக் கட்டுரை ‘‘மனமே’’ (கலை) என்ற சிங்கள நாடக நூலுக்கு எழுதப்பட்ட முன்னுரையின் ஒரு பாகமாகும்; சிங்களத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இதனை இங்கு பிரசுரிப்பதற்குக் கலாநிதி எ. ஸரத்சந்திர அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மனமே, எ. ஸரத்சந்திர, ஸமன் பிரசுரிப்பாளர், கொழும்பு 1962 (இரண்டாம் பதிப்பு), பக்கங்கள் 9, 13, 14, 15.

கோலம், ஸொகறி, கவிதை நாடகம்* (கவிதை) பாட்டு நாடகம் (கவிதை) ஆகிய நாடகமுறைகள் நான்கிலும் நடிகர்கள் அரங்கில் ஏறுவதற்கு முன் அவர்களைக் கவிதை மூலம் அறிமுகம் செய்து கொடுக்கும் நடிகர் குழுத் தலைவன் ஒருவன் உளன். கவிதை நாடகங்களிலும் பாட்டு நாடகங்களிலும் அவனைப் பொத்தேகுருன்னானே (கவிதை) ஒட்டுவான் - புத்தகக் குருவானவர் - ஏடு) என அழைப்பர். சிறப்பாகக் கோலம் என்னும் ஆட்டங்களில் நடிகர்களை ஒவ்வொருவராகக் கவிதை மூலம் அறிமுகப்படுத்திப் பின்னர் அவர்களுடன் உரையாட்டத்தில் ஈடுபடும் நடிகர் குழுத் தலைவனுடைய செயல்கள், தொவில் ஆட்டங்களிலே பேயோட்டி (கவிதை)யின் செயல்களைப் பெருமளவிற்கு ஒத்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றன. கோலம் நடனத்துடன் சன்னிப் பேயாட்டத்தின் முடிவிலே உள்ள பதினெட்டுச் சன்னி நடனத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கு மிடத்து அரங்கு மரபினைப் பொறுத்தமட்டில், இரண்டிற்குமிடையிலே உள்ள ஒற்றுமை நன்கு புலப்படும். ஸொகறி நாடகத்திலும் இந்த முறைப்படியே நடிகர் குழுவின் தலைவன் பிறநடிகர்களை அறிமுகம் செய்து வைப்பான். அவர்களுடன் உரையாடுவான். கவிதை நாடகத்திலும் பாட்டு நாடகத்திலும் (அதாவது கூத்துக்களில்) பொத்தேகுரு நடிகர்களை அறிமுகம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கம் இதிலிருந்து தோன்றிய ஒன்று என்று எண்ண இடமுண்டு.

ஸொகறி, கவிதைநாடகம், பாட்டு நாடகம் ஆகியவற்றுக்கிடையே அரங்கு மரபுகளை அல்லது நடிப்புப் பாணியைப் பொறுத்த மட்டில் வேறு ஒற்றுமைகளும்

உள. நடிகர்கள் வட்டமாக அரங்கைச் சுற்றி நடனம் ஆடிக்கொண்டு செல்லுதல் இவை அனைத்துக்கும் பொதுவான வழக்கமாகும். நாடகம் பார்ப்பவர்களும் வட்டமாகச் சூழ்ந்து இருந்து கொண்டே பார்ப்பார்கள். பொத்தேகுரு, பிறநடிகர்கள் ஆகியோருடைய பாட்டுக்களுக்கு ஒருகுழு பின்னணி பாடுதல் இன்னொரு பொது மரபாகும். இந்தமரபு தொவில்களிலும் காணப்படுகின்றது. கவிதைநாடகம், பாட்டுநாடகம், ஆகியவற்றுக்கான மேடை மண் குவிக்கப்பட்டுக் கட்டப்பட்டதாக அமையும். ஸொகறியும் கோலமும் வட்டவடிவமான நிலப்பகுதி ஒன்றில் நடிக்கப்படுவன. ஸொகறி நாடகத்திலே ஒவ்வொரு செயலும் அவ்வச் செயலைப்போலி செய்து நடிப்பதன் மூலம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்படியாக நடிக்கும் போது அல்லது நடனமிடும் போது நடிகர் குழுவின் தலைவன் அவ்வச் செயல்களை வர்ணித்துக்கவிதை பாடுவான். கோலங்களில் நடனங்கள் அந்தக் குணதிசயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக அமைக்கப்பட்டவை. கோலங்களில் எல்லா நடிகர்களும் ஸொகறிகளிலே சில நடிகர்களும் முகமூடி அணிந்துகொள்வர். கவிதை நாடகங்களிலும் பாட்டு நாடகங்களிலும் நடிகர்கள் முகமூடி அணிவதில்லை. ஸொகறிகளில் "கட்ட பெற" (கட்டபெற-மூடிச்சுப் பறை, ஒருவகை மேளம்) வாசிக்கப்படும். கோலங்களில் "யக் பெற" (கட்டபெற - பேய்ப்பறை, இன்னொரு வகைமேளம்) வாசிக்கப்படும். சில வேளைகளில் "ஹொறணவ" (கட்டபெற - குழல்) வாசிக்கப்படும். கவிதை நாடகங்களிலும் பாட்டு நாடகங்களிலும் வாசிக்கப்படும்மேளத்தைத்தெமளபெறய (கட்டபெற - தமிழ்ப் பறை) அல்லது

‘மத்தளய’ (මද්දලය - மத்தளம்) என்று சொல்வர். முன்னர் பாட்டுப் பாடும் போது குழலும் பயன் படுத்தினர். நாடகங்களின் ஆரம்ப கட்டத்திலே, நடிகர்கள் முதன்முறையாக மேடைக்கு வருமுன், இருவரால் பிடிக்கப்படும் திரை ஒன்றின் பின்னே மறைந்து கொண்டு பொத்தே

குருணன்லே அந் நடிகர்களைப் பற்றிக் கவிதைகள் பாடிய பின்னர், அவர்கள் நடனம் ஆடிக்கொண்டு மேடைக்கு வருவர் ஸோகறிகளிலே சில வேளைகளில் நடிகர்களை மறைப்பதற்காகத் திரை ஒன்றைப் பிடிப்பர். திரை பிடிப்பது சிலசமயங்களில் தொ வில் களிலும் காணப்படும் மரபாகும்.

* சிங்களத்தில் நாடகம் என்ற சொல் கூத்து என்ற பொருள்படப் பயன் படுத்தப்படுகின்றது.

--மொழிபெயர்ப்பாளர்.

1. நாட்டியம் (நாடகம்) என்பது அபிநய மார்க்கத்தாலே கதை கூறுவது என்று விளக்கிய பரத முனிவர் அபிநயத்தை நான்கு பிரிவுகளாக வகுத்துள்ளார். ஆங்கிகாபிநயம், வாசிகாபிநயம், ஸாத்விகாபிநயம், ஆஹார்யாபிநயம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களினாலேதான் நாட்டியத்திலே ரசனை உண்டாகிறது. ஆங்கிகாபிநயம் என்பது கைகால்களால் அல்லது உடம்பின் பிற உறுப்புகளால் தெரிவிக்கப்படும் அபிநயம். அதாவது சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு உறுப்புகளை அசைத்தல். வாசிகாபிநயம் என்பது வாயாலே தெரிவிக்கப்படும் வசனம் அல்லது பாட்படும் பாட்டு. ஸாத்விகாபிநயம் என்பது நடிகர்கள் தங்கள் முகத்தில் ஏற்படுத்துகின்ற பல்வகை விவாசங்கள் மூலம் கோபம், அச்சம், ஆச்சரியம், வெறுப்பு ஆகிய பல்வகைக்குணங்களைத் தெரிவித்தல். நடிகர்களுடைய உடைகள் வேடங்கள் ஆகியவற்றாலும், பிற மேடை உபகரணங்களாலும் தெரிவிக்கப்படும் அபிநயம் ஆஹார்யாபிநயம்.

அடுத்த இதழில்: - பாட்டு நாடகமும் கவிதை நாடகமும்.

சிங்களம் — CINTANAI

இது கலாசலே

In this number

1. திவீநை ஃலொவை னா லு-காவே காலெலுலே	-	ஜி. ஜி. ஃர் திவீநைலுலேலுலே	
Tropical Cyclones and the weather of Ceylon		G. G. R. Thambyahpillai	... 1
2. 1833-1863 ஃகீலா ஃகீலி லாலலால லுலுலுலுலுலு	-	ஃகீ லுலுலுலுலுலுலுலுலு	
The Economic Background to the Constitutional Reform Movement (1833-1863)	...	I. H. Vanden Driesen	... 5
3. மலேலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	கலை. ஓலுலுலு	
Kalinga in Malaysia (Introduction)	...	K. Indrapala	... 24
4. லுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	ஃகீ. மலுலுலு	
Book Review : Sociology in Tamil	...	M. Mauroof	... 30
5. ஃகீலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	கலை. ஓலுலுலு	
Coining Scientific Terms in Tamil (a Seminar Paper)	...	K. Indrapala	...
6. காலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	ஃகீ. லுலுலுலுலுலு	
The Term 'Industrial Revolution'	...	S. Rajaratnam	...
7. லுலுலுலு			
News	...		...
8. காலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	கீலுலு கீலுலுலுலு	
The Kalinga Period of Ceylon History (II)	...	Sirima Kiribamuna	...
9. ஃகீலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு	-	ஃகீலுலுலுலுலுலுலுலு	
Sinhala Drama	...	E. Saratchandra	...

தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம்

Dr. ஆ. வேலுப்பிள்ளை

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும்

வழிபாடும்

Dr. க. கைலாசபதி

ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்

Dr. க. கணபதிப்பிள்ளை

வெற்றியின் இரகசியங்கள்

அ. ந. சுந்தராம

சடங்கு

செ. கணேசலிங்கன்

நீண்டபயணம்

செ. கணேசலிங்கன்

நீதியே நீ கேள்

இளங்கீரன்

கிடைக்குமிடம்:

விஜயலக்ஷ்மி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி,

வெள்ளவத்தை

கொழும்பு-6.

COSEY'S OF

69 & 71, COLOMBO STREET,

KANDY.

HAVE MORE THAN
HALF A CENTURY
OF REPUTATION
OF PURPOSEFUL
HOUSEHOLD SERVICE

மாணவ மணிகளே!

பாரதியார் கூறியதைப் போன்ற

“வண்ணப் பொற் சேலைகளாம்—அவை
வளர்ந்தன, வளர்ந்தன, வளர்ந்தனவே!
எண்ணத்திலடங்காவே;—அவை
எத்தனை எத்தனை நிறத்தனவோ!
பொன்னிழை பட்டிழையும்—பல
புதுப்புதுப் புதுமைகளாம்”.

எமது வர்த்தக ஸ்தாபனத்தில் நீங்கள்
விரும்பக்கூடிய சேலைகளைப் பெறலாம். வருக!

கர்நாட் டெக்ஸ்டைல்ஸ்

164, கெய்ஸர் வீதி, கொழும்பு—11.

இடம் அன்பளிப்புச் செய்தவர்கள்

V

சிவபாலன் பீடிக் கம்பனி

இலக்கம் 83, மெசூர் வீதி,
கொழும்பு-12

தொலைபேசி: அலுவலகம் - 4929
வாசஸ்தலம் - 83783

இச்சஞ்சிகை பேரா தலைக் கலைக்கல்விக்க கழகத்தினரால் 241, கொழும்பு வீதி, கண்டியிலுள்ள
செய்தி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.